

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு
நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2050
மலர் - 12 இதழ் - 10 - ஜனவரி 2021

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

திரத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா. சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆசிரியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

உள்ளே...

கௌதம சன்னாவின் இட ஒதுக்கீட்டின் மூலவரலாறு ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	04
மொழித் தூய்மை காத்திட அரசின் பணியை சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம் ஏற்ற வரலாறு டாக்டர் சு.நரேந்திரன்.....	09
தமிழ்ச் சூழல்: சமூக நீதி வ.உ.சி வீ.அரசு.....	15
மக்களாட்சியில் அரசியல் முதலாளித்துவம் க. பழனித்துரை.....	19
மூதேவி சாகாளோ அ.கா.பெருமாள்.....	22
சிந்தனைகளின் தொகுப்பு நாமக்கல் நாதன்.....	25
பழந்தமிழில் பிராகிருதச் சொற்கள் ஆ.கார்த்திகேயன்.....	27
மக்கள் சார்ந்த பண்பாட்டு ஆய்வாளர் தொ.ப. நா.இராமச்சந்திரன்.....	39
திராவிடத் தேசியமா - தமிழ்த் தேசியமா? உதயை மு.வீரையன்.....	43
சங்க காலத் தொழில்கள் முனைவர் ந. பெரியசாமி.....	47
உ.வே.சாமிநாதையரின் சென்னை வாழ்க்கை முனைவர் இரா.வெங்கடேசன்.....	55

கௌதம சன்னாவின் இட ஒதுக்கீட்டின் மூலவரலாறு

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

வருணப் பாகுபாடும் அதிலிருந்து கிளைத்த சாதியமும் கோலோச்சிக் கொண்டிருந்த இந்தியச்சமூகத்தின் ஆட்சியாளராக, ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொண்டதும், தங்கள் நாட்டின் நிர்வாக அமைப்பை இங்கு அறிமுகம் செய்தனர். இப்புதிய நிர்வாக அமைப்பில் சாதியப் படிநிலையில் மேலேயுள்ள சாதியினரே பணியாளர்களாக விளங்கி ஆதிக்கம் செலுத்தலாயினர். மன்னராட்சியில் இடம் மறுக்கப்பட்டோர் காலனியாட்சியிலும் அதே நிலைக்கு ஆளாயினர். இராணுவத்தைப் பொறுத்த அளவில் சற்று வேறுபாடான முறை நிலவியது. சில குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரை மட்டுமே கொண்ட படைப்பிரிவுகளை ஆங்கிலேயர் உருவாக்கினர். இவை அச்சமூகத்தினரின் பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டன. ஜாட் ரெஜிமெண்ட், சீக்கிய ரெஜிமெண்ட், மகர் ரெஜிமெண்ட், பறையர் ரெஜிமெண்ட் என்ற பெயர்களில் அழைக்கப்பட்ட ரெஜிமெண்ட்களை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம். மராத்திய மாநிலத்தில் தீண்டத்தகாத சாதியினராக ஒதுக்கிவைக்கப்பட்ட மஹர்கள் படைவீரர்களாக ஆங்கிலேயர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதானது அவர்களுக்கு சமூக உயர்நிலையை வழங்கியதாக அம்பேத்கர் கருதியுள்ளார்.

கிராமப்புறங்களில் குற்றேவல் செய்பவர்களாக இருந்த, தீண்டாமைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டிருந்த மஹர்களும் சம்பர்களும் இராணுவப் பணியினால் பிற சமூகத்தின் மீது அதிகாரம் செலுத்தும் சமூகங்களாக மாறிவிட்டன என்று அவர் அவதானித்தார். 1927 மார்ச் 19 ஆவது நாளன்று மஹத் என்ற ஊரில் நடந்த மாநாட்டில் அவர் ஆற்றிய தலைமை உரையில், இராணுவப் பணியின் விளைவாக இவ்விரு சாதியினரின் சமூக வாழ்வில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களாக அவர் குறிப்பிட்ட செய்திகளின் சுருக்கம் வருமாறு:

மராத்தியச் சிப்பாய்களும் பிற சாதியினரும் மஹர்களையும் சம்பர்களையும் தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று கிராமப்புறங்களில் கருதினர். தமக்குக் கீழ்ப் படியாவிடில் தம்மை அவமதிப்பதாகக் கருதினர். இதே ஆதிக்க சாதியினர் இராணுவப் பணியில் சேர்ந்தவுடன் மஹர், சம்பர் வகுப்பைச் சேர்ந்த சுபேதார்களுக்கு, சல்யூட் அடித்தனர். தீண்டத்தகாத சாதியினரான மேலதிகாரிகள் தம்மைப் புண்படுத்தும் வகையில் கேள்வி எழுப்பினாலும் தம் தலையை உயர்த்திப் பார்ப்பதில்லை. இதற்குமுன் இத்தகைய தகுதி இவர்களுக்குக் கிடையாது. இவர்களில் 90% மக்கள் எழுத்தறிவு பெற்றுவிட்டனர். இதில் 50% மக்கள் உயர்கல்வி பெற்றவர்கள். இம்முன்னேற்றம் பெரும்பாலும் இராணுவப் பணியால் ஏற்பட்டது.

வருண எல்லைக்குள் வரவிடாமல் வருணம் அற்றவர்கள் என்ற பொருளில் அவர்ணர்கள் என்றழைக்கப்பட்ட மக்கள் பிரிவினரை இராணுவத்தில் சேர்த்துக்கொண்டதன் வாயிலாக வருணப்படி நிலையில் இரண்டாவதாக இடம் பெறும் ஷத்திரியராக ஆங்கிலேயர்கள் மாற்றிவிட்டனர்.

இது போன்ற முன்னேற்றம் ஏற்பட; வருவாய்த்துறை, காவல் துறை, நீதித்துறை, மருத்துவத்துறை, கல்வித்துறை ஆகிய துறைகள் இடைநிலை சாதியினருக்கும் தீண்டாமைக்கு ஆட்பட்டிருந்த சாதியினருக்கும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் தொடக்கத்தில் துணை நிற்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் இத்துறைகளில் இவர்கள் உரிய அளவில் இடம் பெறாமல் போனதுதான். இதுவே இட ஒதுக்கீடு என்பதன் அவசியத்தை, சிந்திக்கத் தூண்டியது.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை இட ஒதுக்கீடு என்பது நீதிக்கட்சி என்ற கட்சியுடன் தொடர்புடையதாக அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் உண்மைத் தன்மையை ஆராய்வதே "இட ஒதுக்கீட்டின் மூல வரலாறு" என்ற இந்நூலின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இடஒதுக்கீடு என்ற கொள்கை நீதிக்கட்சி உருவாக்கியதா? அல்லது பண்டிதர்

அயோத்திதாசர் உருவாக்கினாரா? என்ற விவாதத்தை இந்நூலில் தோழர் கௌதம சன்னா தொடங்கி வைத்து அதற்கு விடையும் கண்டுள்ளார். இம்முயற்சியில் யார் முதலில் என்ற சிறுபிள்ளைத்தனமான ஆராய்ச்சியை அவர் முன்னெடுக்கவில்லை. மாறாக தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு ஆட்பட்டிருந்த மக்கள் பிரிவுக்குரிய இட ஒதுக்கீட்டையே ஆய்வுப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளார். இது இந்நூலின் சிறப்பாகும் .

இந்நூலின் உள்ளடக்கத்தை இரண்டு பகுதிகளாகப் பகுத்துக் கொள்ளலாம். முதற்பகுதி ஆங்கிலக் காலனியாட்சியில் இட ஒதுக்கீட்டின் தேவை குறித்தது. ஒன்றிற்கொன்று வேறுபாடான மொழி பேசுவோரும் பண்பாடு கொண்டோரும். வாழ்ந்த இந்திய உபகண்டத்தை ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி இந்தியா என்ற பெயரில் ஒரே நாடாக உருவாக்கியது மிகப் பெரிய வரலாற்று நிகழ்வாகும். இதன் பின்னர் ஒரே ஆட்சியாளர்களாகத் தம்மை ஆங்கிலேயர்கள் நிலை நிறுத்திக்கொண்டனர். 1857 சிப்பாய் எழுச்சிக்குப்பின் இங்கிலாந்தின் ஓர் உறுப்பாக, அதற்குத் தேவையான மூலப்பொருள்களை வழங்கும் நாடாக இந்தியா மாற்றப்பட்டுவிட்டது. 1885இல் இந்தியத்தேசிய காங்கிரஸ் உருவான பின்னர் ஆங்கிலக் கல்வி கற்றோரும், பெருநிலக்கிழார்களும், அரசில் உயர்பதவி வகித்தோரும் ஆங்கில அரசிடம் தம் முன்னேற்றத்திற்காக மனுக்கொடுப்போராயினர். இது குறித்து இந்நூலாசிரியர், 'சமூகத்தின் அனைத்துப்பிரிவுகளும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை அகற்ற வேண்டும் என்கிற நோக்கமின்றி அரசினை அண்டி அனுகூலங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதே நல்லது என்பதை உணர்ந்து கொண்டன' என்கிறார். அத்துடன் இது ஏற்படுத்திய விளைவுகள் குறித்தும் 'கல்விகற்ற பார்ப்பன வியாபார வேளாண் உயர்குடிகளிடையே கடுமையான போட்டியும் இக்கட்டத்தில் தொடங்கியது என்பது இயற்கையானதே. இந்த வரலாற்றுச் சூழலில் சமூகத்தில் ஓரங்கட்டப்பட்டிருந்த மக்கள் கேட்பாரற்று இருந்தனர்' என்று சரியாகவே அவதானித்துள்ளார்.

இரண்டாவது பகுதி இட ஒதுக்கீட்டிற்கான அயோத்திதாசரின் சிந்தனைகளையும் செயல்பாடுகளையும் அவரது எழுத்துச் சான்றுகளின் துணையுடன் வெளிப்படுத்துகின்றது. இதுவே இந்நூலின் மையப்புள்ளியாக அமைந்துள்ளது. அத்துடன் அவரது தொலைநோக்கான பார்வையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

"அரசுப்பணிகளில் இடஒதுக்கீடு தொடர்பான வேண்டுகோளை 1891 ஆவது ஆண்டில் அயோத்திதாசர் முன்வைத்துள்ளார். ஆனால் இட ஒதுக்கீடு என்ற கருத்தை சட்ட வடிவில் அன்றி ஆலோசனை வடிவில்

1888இல் முதலில் வழங்கியவர் டஃபிரின் பிரபு என்ற ஆங்கிலேயர்தான். படித்த பணம் படைத்த, உயர்சாதியினருக்கு இடஒதுக்கீடும் முன்னுரிமையும் வழங்கவேண்டும் என்பதே அவரது ஆலோசனையாக இருந்தது. இது நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டதன் விளைவை, அரசு நிர்வாகத்தில் முதன்முறை இட ஒதுக்கீடு பெற்ற சமூகமாகப் பார்ப்பனர் உள்ளிட்ட உயர்சாதியினரே இருந்தனர். அரசுப்பணிகளில் மடமடவென அவர்கள் நிறைந்தார்கள். தவிர்க்கமுடியாத சக்தியாக அவர்கள் அதில் தம்மை நிரப்பிக் கொண்டார்கள்" என்று வெளிப்படுத்தியுள்ளார் நூலாசிரியர்.

இட ஒதுக்கீட்டுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்புவோர் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய செய்தி இது. இத்தகைய சூழலில்தான் 1890இல் சாதிபேதமற்ற திராவிட மகாஜன சபை என்ற அமைப்பை அயோத்திதாசர் உருவாக்கியிருந்தார். இவ்வமைப்பின் முதல் மாநாடு 1891 பிப்ரவரி முதல்நாளன்று நீலகிரியில் நடந்தது. இம்மாநாட்டில் பத்து கோரிக்கைகளை அயோத்திதாசர் முன்வைத்தார். இவற்றுள் ஆறு கோரிக்கைகள் தீண்டாமைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருந்த மக்களின் முன்னேற்றத்தை மையமாகக் கொண்டவை. இம்மக்கள் பிரிவினருக்கென்று பள்ளிகள் நிறுவுதல், கல்வி பயில்வோருக்கு உதவித்தொகை வழங்குதல், கற்றோருக்கு அரசு வேலை வாய்ப்புகள் வழங்குதல், உள்ளாட்சி அமைப்பில் பிரதிநிதித்துவம் என்பன இவற்றில் இடம் பெற்றிருந்தன. சாதியப் படிநிலையில் மேலேயுள்ளோருக்கு வழங்கப்பட்ட இடஒதுக்கீட்டை கீழேயுள்ளோருக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற இக்கோரிக்கையானது ஆங்கில உயர் அதிகாரிகளின் ஆலோசனைகளைத் தலைகீழாக்கியதாக நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். நில உரிமையற்றிருந்த இம்மக்களுக்கு நிலம் வழங்க வேண்டும் என்ற பொருளாதாரம் சார்ந்த கோரிக்கையை அயோத்திதாசர் முன்வைத்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தேசிய தொழில் நிதியக் கூட்டமைப்பு என்ற அமைப்பிற்கு 1908 இல் அவர் எழுதிய கடிதத்தை நம் பார்வைக்கு ஆசிரியர் கொண்டு வந்துள்ளார். இக்கடிதத்தில், விகிதாச்சார அடிப்படையிலான இட ஒதுக்கீடு, கல்வி உதவித்தொகை, கல்வித் தகுதிக்கேற்ற வேலை வழங்கல், என்ற மூன்றையும் அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார். மிண்டோ மார்லி

சீர்திருத்தத்தை மையமாகக்கொண்டு 1909 இல் நடந்த விவாதங்கள் நம் கல்விப்புல வரலாற்றுப் பாட நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்துக்கள், இஸ்லாமியர் இரு சமயம் சார்ந்தோருக்கும் இடையிலான முரண்பாடாகவே இவை வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஆனால், அயோத்திதாசரை முன் நிறுத்தி இந்துக்கள் என்ற ஒற்றை அடையாளத்திற்குப் பின்னால் உள்ள நுண் அரசியலை இந்நூலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இன்றைய இந்திய அரசியலுக்கும் இது பொருந்தும். மார்லி முன்வைத்த சீர்திருத்தங்கள் பிராமண சமூகத்தின் நலனை 'இந்துக்கள்' என்ற பெயரில் பாதுகாப்பதாக அமைந்தமையால் காங்கிரஸ் அதை ஆதரித்தது.

தீண்டாமைக் கொடுமைக்குப் பெரும்பான்மையான மக்கள் பிரிவை ஆட்படுத்தியதுடன் பின்னர் அதையே காரணமாகக் காட்டி அவர்களை இந்துக் கோயில்களுக்குள் அனுமதிக்க மறுத்தது இந்துமதம். ஆங்கில ஆட்சியிலும் இது தொடர்ந்தது. சமய அடிப்படையிலான எண்ணிக்கை உயர்வு தேவை என்ற போது இந்து என்ற அடையாளத்திற்குள் இம்மக்கள் பிரிவை உட்படுத்தினர். இது இந்துக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்புக்கு உதவியது. இது ஓர் எதிர்மறையான அடையாள அரசியல். இதன்

வேறுவடிவம்தான் இன்றைய இந்து அரசியல். இந்திய விடுதலைப் போராட்ட காலத்திலிருந்தே இந்து அடையாள அரசியல் தொடங்கிவிட்டது. (கூடவே இஸ்லாமிய அடையாள அரசியலும்). பிராமணர் அல்லாதோர் இயக்கம் இதற்கு எதிராகத் தொடங்கப்பட்டாலும் அடிப்படையில் அது இவ்வியக்கத்தின் வேரைத் தொடவில்லை. பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கம் என்ற பொத்தாம் பொதுவான அடையாளத்தை அது கொண்டிருந்தது.

இது குறித்த சில மதிப்பீடுகளை 1909 செப்டம்பர் 15இல் அயோத்திதாசர் தமது ஒரு பைசா தமிழன் இதழில் முன்வைத்துள்ளார். சைவம் வைணவம் வேதாந்தமென்பனவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட பிராமணர் அல்லாதோர் பிராமணச் சார்புடையோரே என்பதை அவர் கருத்தாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அத்துடன் பிராமணர் அல்லாதாராக யார் விளங்கமுடியும் என்பதற்கு, சில வரையறைகளையும் வகுத்துள்ளார். அதன்படி:

பிராமணர் என்போரால் வகுத்துள்ள சாதி ஆதாரங்களையும் சமய ஆசாரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு (நான் பிராமின்ஸ்) என்று கூறுவது வீணேயாகும். காரணம் சாதியாசாரக்கிரியைகளிலும் பிராமணர்களென்போர் வர வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். ஆதலின் இவ்விரண்டிற்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாவரும் நான் பிராமின் ஆகார்கள்.

இக்கருத்துக்களை மேற்கோளாகக் காட்டி அவர் இது தொடர்பாக மேலும் கூறியவற்றை நூலாசிரியர் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார் (பக்கம்:75-83). இதன் தொடர்ச்சியாக, நீதிக்கட்சியும் பார்ப்பனர்களை எதிர்த்தே தவிர்ப் பார்ப்பனியத்தை எதிர்க்கவில்லை. சாதி மத ஆசாரங்களைக் கடுமையாகக் கடைப்பிடித்த தலைவர்கள்தான் அதில் நிறைந்திருந்தார்கள் என்ற கருத்தை நூலாசிரியர் முன்வைத்துள்ளார். (தமிழ்நாட்டில் இன்று பரவலாகக் காணப்படும் அய்யப்பசாமி வழிபாட்டை, தமிழ்நாட்டில் அறிமுகம் செய்து பரப்பியவர், நீதிக்கட்சியின் தூண்களில் ஒருவராகக் குறிப்பிடப்படும் சர்.பி.டி.ராசன் தான்).

பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கத்தை நோக்கி அவர் எழுப்பிய அய்ந்து கேள்விகளும் ஆழமானவை. சாதி இந்துக்கள் என்று சிலரால் வகைப்படுத்தப்படும் இந்துக்களைக் குறிக்க "சாதிபேதமுள்ள இந்துக்கள்" என்ற சொல்லாட்சியை அயோத்திதாசர் பயன்படுத்தியுள்ளார். இது பொருள் பொதிந்த ஒன்று.

இவ்வரலாற்றுச் செய்திகளின் பின்புலத்தில் 'இடஒதுக்கீடு என்ற கொள்கையின் மூலவேர்' எது?

என்பதை ஆராயும் இந்நூலாசிரியர் இக் கொள்கை முன்வைக்கப்பட்ட காலத்தை,

முதற்கட்டம் (1890-1900)

இரண்டாவது கட்டம்(1905-1914)

என இரண்டாகப் பகுத்துக் கொண்டுள்ளார். இப்பகுப்பில் முதற்கட்டம் அயோத்திதாசரை மையமாகக்கொண்டது. இரண்டாவது கட்டம் பிராமணர் அல்லாதார் இயக்கம், நீதிக்கட்சி என்ற இரு இயக்கங்களை மையமாகக்கொண்டது. முதற்கட்டத்தில் இட ஒதுக்கீடு அயோத்திதாசரின் வேண்டுகோளாக முன்வைக்கப்பட்டது. இது யாசகம் சார்ந்ததல்ல. தன் சமூகத்திற்குரிய பங்கினை வெளிப்படுத்தும் தன்மையது. இரண்டாவது கட்டத்தில் இட ஒதுக்கீடு ஓர் இயக்கத்தின் சார்பாக முன்வைக்கப்பட்டது. இடஒதுக்கீடு இன்மையால் பிராமணர் பெற்றிருந்த ஏற்றம் இருகட்டங்களிலும் முன்வைக்கப்பட்டது. இது ஒருவகையில் ஒற்றுமைக்கூறாக அமைந்துள்ளது. வரலாற்றுடிப்படையில், பிராமணிய எதிர்ப்பென்பது தமிழகத்தில் தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாக மாறிப்போனதின் விளைவாக இதைக் கொள்ளலாமோ? பிராமணர் அல்லாத பெரு நிலக்கிழார்கள், (பெரும்பாலும் வேளாளர்கள்), வணிகர்கள், தொழில் முனைவோர், உயர் அதிகார வர்க்கத்தினர், வழக்கறிஞர், மருத்துவர் என பிராமணர் அல்லாத மக்கள் பிரிவினரிடமிருந்து உருவானோர் இரண்டாவது கட்டத்தில் உருவான இட ஒதுக்கீடு இயக்கத்தில் இணைந்து கொண்டனர். பிராமணர், பிராமணர் அல்லாதார் என்ற இரட்டை எதிர்மறையை ("Binary opposition) இவ்வியக்கம் முன்வைத்தது.

சூத்திரர் என்ற பொது அடையாளம் பிராமணர் அல்லாதாருக்கு வழங்கப்பட்டதால் பிராமணர் சூத்திரர் முரண்பாடாக மட்டுமே பார்க்கப்பட்டது. இதன் விளைவாகத் தீண்டத்தகாதவர்கள் என்போர் இட ஒதுக்கீட்டுக்கான இவ்வியக்கத்தின் வேண்டுகோள்களில் "மற்றமை" (the Other) ஆகிப்போனார்கள். இவ்வண்மையை அயோத்திதாசர் வெளிப்படையாக விமர்சனம் செய்துள்ளார். இது தொடர்பாக அவர் எழுப்பிய அய்ந்து வினாக்களும் ஆழமானவை, முக்கியமானவை.

'நீதிக்கட்சியின் விகிதாச்சார நடைமுறையை முழுமையாக ஆராய்வது நமது நோக்கமல்ல. மாறாக விகிதாச்சார உரிமை என்னும் கோட்பாடு அதனுடைய கொடையல்ல' என்ற தம் கருத்தை, தக்க சான்றுகளுடன் இந்நூலின் ஆசிரியரான தோழர் கௌதம சன்னா நிறுவியுள்ளார். தோழருக்கு வாழ்த்துகள்.

(வெளிவர உள்ள 'இட ஒதுக்கீட்டின் மூலவரலாறு' எனும் நூலுக்கான முன்னுரை)

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் என்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

முன் வெளியீட்டுத் திட்டம்

தமிழில் மார்க்சிய செவ்வியல் நூல்கள் மொழியெயர்ப்புத் திட்டம்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்: ந.முத்துமோகன்

பொதுவுடைமை - குழந்தைகளுக்காக
கேனி அம்மலாக்க | ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்த்தவர்கள்: ஜேக்கப் புரூவென்; பெல்ட். டேட்டி ஹூஸில் | தமிழில் - எம். பாண்டியராஜன்

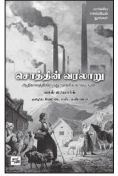
இடதுசாரி வெகுமக்களியத்தை நோக்கி
எத்தால் மோட்டேப | தமிழில்: டொன் சின்னதம்பி முருகேசன்

சர்வாதிகாரம் குறித்து: இருபதாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இருபது பாடங்கள் யுமேந்தி ஸ்டீனெட்டர் | தமிழில்: ரமேஷ்

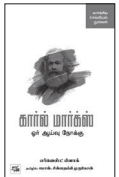
அரசியலாசிரியர் பண்பாடு
திரு.கே.பி. காடவேல் பதிப்பாசிரியர்: டேவிட் மாரிகோவியெல் | தமிழில்: காலையன்

சொந்தின் வாறு - ஆதினத்திலிருந்து நரசரி கலை வரை
பால் லம்பார்க் | தமிழில்: வேட்டை எஸ்.கன்னன்

வெஸின் சந்திந்த கிறிஸ்தியானம்
லெனின் சந்திந்த நெருக்கடிகள் (பாஸ்காவை, டொன். பேரக, ஹம், ஸ்டீபி) தாரிக் அலி | தமிழில்: க.பூரணசத்திரன்

கார்ல் மார்க்ஸ் - ஓர் ஆய்வு
எர்னெஸ்ட் பிளாக் | ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: ஜான் டேக்ஸ்வெல் | தமிழில்: டொன் சின்னதம்பி முருகேசன்

தொடக்கக் காலக் கிளர்ச்சியாளர்கள்
எரிக் ஹாப்ஸ்பாம் | தமிழில்: ரகு அந்தோனி

மார்க்ஸ் : முதலாளியத்துக்கு மாற்று
சிபரென் ஆடென் | தமிழில்: சா.தேவதாஸ்

ரோசா லக்ஸம்பர்கும் ஜூனாயக மீட்டுருக்கத்தக்கான போராட்டமும்
ஜான் நிக்கன் | தமிழில்: சா.தேவதாஸ்

சமூகமார் கொளையர்கள்
எரிக் ஹாப்ஸ்பாம் | தமிழில்: ரகு அந்தோனி

கிராமநியைப் பயன்படுத்துதல் - ஒரு புதிய அனுபவமுறை
மைக்கேல் பிஸிபிளி இத்தாலிய மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: பேட்ரிக் ஜேபர் | தமிழில்: சே.கேசரேடை

பாலியல் முதிர்ச்சிக்க கம்ப்யூனிஸ்ட் பெண்ணின் தன்வாய்வு
அலெக்ஸாண்டரா செலெதாப் | ரஷ்ய மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: சல்வேதா அத்தன்சியோ | தமிழில்: அமங்கை

மார்க்ஸின் தத்துவம்
எட்டியேன் பாலிபர் | பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: திரிஸ் டர்னர் | தமிழில்: வேட்டை எஸ்.கன்னன்

மார்க்ஸுக்கு ஆதரவாக
ஹூடி அல்தூர் | பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்: டென் புரஸ்டெர் | தமிழில்: க. பூரணசத்திரன்

15 நூல்கள்
சுமார் 4000 பக்கங்கள்
விலை இ.ரூ.5000/-
முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தில்
இ.ரூ.3000/-
மட்டுமே!

A5 அளவு,
தரமான தாள்,
கெட்டி அட்டை,
அழகிய
வடிவமைப்புடன்

கொழும்புவிழுவள்ள
பூபாலசிங்கம்
புத்தகசாலையில்
முன்பதிவு செய்து
கொள்ளலாம்.

இலங்கையிலுள்ள மார்க்சிய சிந்தனையாளர்கள், வரலாற்றுத்துறை, தத்துவத் துறை, சமூகவியல் துறை மற்றும் மானுவலியல் துறைப் பேராசிரியர்கள், மாணவ - மாணவிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளுக்கு பெரிதும் பயன்படும் வகையில் தமிழில் 15 மார்க்சிய செவ்வியல் நூல்கள் விரைவில் வெளிவர இருக்கின்றன. இந்நூல்களை முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் பெற, இலங்கை கொழும்புவிழுவள்ள பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையில் முன்பதிவு செய்துகொள்ளுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

முகவரி
பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை,
202, செட்டியார் வீதி, கொழும்பு - 011, இலங்கை.
E.mail: poobalasingham202@gmail.com |
Ph: 011-2422321, 2435713

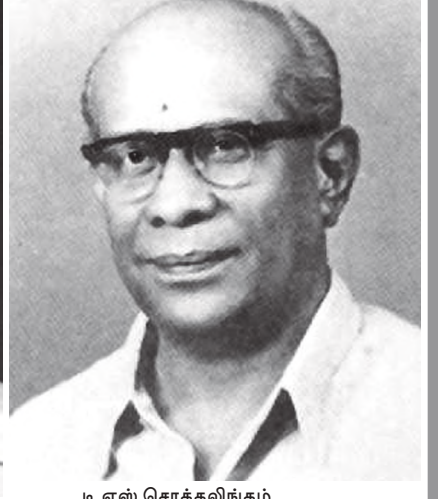

உ.வே.சாமிநாதையர்

சர்.பி.இராமசாமி

டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம்

மொழித் தூய்மை காத்திட அரசின் பணியை சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம் ஏற்ற வரலாறு

டாக்டர் சு. நரேந்திரன்

புல இடங்களில் சிதறிக் கிடக்கும் கலைச் சொற்களைத் தொகுத்து வெளியிடுவதற்கும் புதிய கலைச் சொற்களை உருவாக்கவும் அரசாங்கம் குழு ஒன்றைத் தோற்றுவித்தது. 1932இல் சென்னை அரசாங்கம் அமைத்த குழு வேதியியல், இயற்பியல், கணிதம், இயற்கை விஞ்ஞானம், உடலியலும் சுகாதாரமும், நிலவியல், வரலாறு, பொருளாதாரம், நிர்வாகம். அரசியல், குடியியல் ஆகிய துறைகள் பாடங்களுக்குக் கலைச் சொற்களை வெளியிட்டது, இக்குழுவினரால் உருவாக்கப்பட்ட கலைச் சொற்களில் வடமொழிச் சொற்களே மிகுதி. இக்காலகட்டத்தில்தான்...

அறிவியல் துறைப் பாடநூல்கள் வட்டார மொழிகளின் வாயிலாக அறிவியல் கல்வியை வழங்க அரசு முடிவெடுத்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக 1933இல் தமிழ்ப் பயிற்றுமொழி, கலைக் களஞ்சியத் திட்டம், தமிழுக்குச் செம்மொழித் தகுதி கோரிக்கை, நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சேகரிப்பு ஆகிய தமிழின் வளர்முகப் பணிகள் பற்றி விவாதிக்க தமிழன்பர்கள் மாநாடு சென்னையில் கூடியது. இம் மாநாட்டில்

உ.வே.சாமிநாதையர் தலைமையுரையாற்றினார். அப்பொழுது “மொழிபெயர்ப்புகளில் சீர்மை உருவாக்க வேண்டும். புதிய கலைச் சொற்களை உருவாக்கும் பணிகளால் கால தாமதமாகும். கலைச் சொற்களை தனித் தமிழில் உருவாக்குவது இயலாத காரியம்” என்று கூறினார். இது தவிர தமிழில் தக்க பதங்கள் இல்லாத இடத்து வழக்கத்திலுள்ள பதங்களை உபயோகித்தல் நல்லதென்றும் தமிழ் எழுத்துக்களில் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானங்கள் தமிழன்பர் மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்டன. இத்தீர்மானங்களில் உடன்பாடு இல்லாத தமிழறிஞர்கள் இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை தலைமையில் கூடி தமிழன்பர் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களுக்கு எதிராகக் கண்டனத் தீர்மானங்களை (7-01-1934) நிறைவேற்றினர். பிறகு இது தொடர்பாக இவர்களின் கூட்டு முயற்சியில் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்க மாநாடு திருநெல்வேலியில் நடந்தேறியது.

அப்போது இது தமிழன்பர் மாநாட்டுக்குப் போட்டியில்லை என்று இ.மு.சுப்பிரமணியபிள்ளை அறிவித்தார். இருப்பினும் உ.வே.சா போன்றோர் முன்வைத்த வடமொழி கலைச்சொற்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற வாதத்திற்கு எதிராக மொழித் தூய்மைவாதத்தை முன்வைத்தே சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்க மாநாடு நடைபெற்றது.

அதன் முன்னுரையில் இக் கலைச்சொல் பட்டியலுக்கான காரணத்தை அச் சங்கம் “சென்னை அரசினர் அரிதின் முயன்று 1932 - 33ஆம் ஆண்டுகளில் வெளியிட்டுள்ள கலைச் சொற்களால் தமிழுலகடைந்த நன்மை மிகச் சிறிதே. தமிழ்ச் சொற்கள் எனப் பேர் கொண்ட அச்சொற்கள் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றிரண்டு விழுக்காடு பிற மொழிச் சொற்களாயிருக்கின்றன. அவற்றுள் பெரும் பகுதி (84%) வட மொழிச்சொற்களையும் வடமொழிச் சொற்களுள் பெரும்பகுதி பொருத்தமற்றதாகவும் எஞ்சிய பகுதி அம்மொழி வல்லுநர்க்கும் விளங்காததாயும் இருப்பதோடு ஒலிகளும் முறைப்படி தமிழ்ப் படுத்தப்படாததால் மிக்க கரடு முரடாயிருக்கின்றன” என்று தெரிவித்தது.

இதற்கான மூலகாரணம் தனித் தமிழ் இயக்கத்தினால் வடமொழி எதிர்ப்பு தீவிரமடைந்து அவ்வியக்கத்தில் ஈடுபட்டோர்களால் இக்கால கட்டத்தில் தமிழ்க் கலைச் சொற்கள் மிகையாக உருவாக்கப் பெற்றன. பிற மொழிகளினின்றும் கடன் வாங்கித் தமிழ் மொழியை உருமாற்றி உயிரற்றதாகக் கூடாது. பிறமொழி ஓசை தமிழ்மொழி ஓசைக்கு மாறுபட்டது. தமிழ் இலக்கணத்திற்கும், தமிழ் இசைக்கும் பிறமொழி ஒத்துவராது என்பது இவர்களின் கருத்து. எனவே தூய தமிழ் சொற்களைப்

பயன்படுத்துதல், இலக்கியச் சொற்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருதல், வடமொழி மற்றும் ஆங்கிலச் சொற்களை, குறிப்பாக வடமொழிச் சொற்களைப் புறக்கணிப்பது ஆகியவை இவர்களின் முக்கிய நோக்கமாகும். இதன் விளைவாகவே சிறந்த கலைச்சொல் நூல் வெளிவந்தது.

பாரதி தந்துள்ள வரைவிலக்கணத்தில் பரிபாஷை. சங்கேதம், குழுவுக்குறி என்ற மூன்று சொற்களையும், கீரீனின் பரிபாஷை, அருஞ்சொல் என்ற சொற்களையும் பெயர் கட்டியிருக்கிறது என்ற தொடரையும், பிறகு சிலர் விஞ்ஞானச்சொல் என்ற கலைச் சொல்லிற்கான சொல்லைப் பயன்படுத்திய நிலையில் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் (1930) நடத்திய கலைச் சொற்கருத்தரங்கு அதன் வெளியீடான கலைச்சொல் நூல், தனித்தமிழ் இயக்கம் - இவற்றின் பின்னணியில் இச்சொல் ‘Technical term’ என்பதற்கு நிகராக உருவாக்கப்பட்டது எனலாம் (பொருள் புதிது. வளம் புதிது. இராமசுந்தரம்-1999)

இம்மாநாட்டின் எதிர்காலத் திட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை: தாய்மொழி வழியாகவே கற்பிக்கும்படி திட்டம் செய்ய வேண்டும். கலைச் சொற்களைப் பெரும்பாலும் தமிழ்ச்சொற்களாக ஆக்கி வெளியிட வேண்டும். பயிற்று மொழியாகத் தமிழ் மொழி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்பன. இச்சங்கத்தின் தீர்மானங்கள் கலைச் சொல்லாக்க வரலாற்றில் மொழித் தூய்மைவாதத்திற்கான அடிக்கல்லாக அமைந்தது.

இம்மாநாட்டுத் தீர்மானத்தின்படி ஓர் உட்கழகத்தை, ‘சொல்லாக்கக் கழகம்’ எனப் பெயரிட்டு. பணிகளைத் துறை வாரியாகத் தொடங்கியது. இக்கழகம் ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்ட கலைச் சொற்களைத் திருத்தம் செய்வதுடன் புதிய சொற்களையும் உருவாக்கியது. இதன் முதற் கூட்டம் 29-09-1935 அன்று திருநெல்வேலியில் இலக்குமணப்பிள்ளை தலைமையில் கூடியது. 9 நாட்கள் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் பௌதீகம், ரசாயனம், உடலியலும் நலவழியும் என்னும் துறைச் சொற்கள் ஆராயப்பட்டன. மீண்டும் 25-12-1935 முதல் 07-01-1936 வரை கூடி கணிதம், இயற்கை விஞ்ஞானம், நிலவியல், வரலாறு முதலிய துறைகளின் சொற்களை ஆராய்ந்தனர்.

இதனைச் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் திருப்பனந்தாள் காசிமடத் தலைவர் சாமிநாத சாமிகளின் உதவியுடன் நூலாக (1936) வெளியிட்டது. இந்நூல் எட்டு அணா விலைக்கு விற்கப்பட்டது. மேலும் இக்கலைச்சொல் பட்டியல் நூல் கல்வி நிலையத் தலைவர், துணைத் தலைமை ஆசிரியர்,

பேராசிரியர், ஆராய்ச்சியாளர் என 453 பஸ்துறை வல்லுநர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுத் திருத்தி வாங்கப்பட்டன.

இச்சொற்களை மீண்டும் திருத்தம் செய்து வெளியிட, மாநாடு கூட்ட முடிவு செய்து, இவைகளை விவாதிப்பதற்கென கணிதம், விவசாயம் உட்பட பல்வேறு துறைகளுக்கு ஐந்து உட்கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டது. பூத நூல் (Physics), இயைபு நூல் (Chemistry), கணிதம் (Mathematics), இயற்கை நூல் (Natural Science), உடலியலும் நலவழியும் (Physiology and Hygiene), தரை நூல் (Geography), வரலாறு (History) முதலிய துறை சார்ந்த 5.300 கலைச் சொற்கள் இப்பட்டியலில் இடம்பெற்றன. இதில் உள்ள கலைச் சொற்களைத் திருத்திச் செம்மைப்படுத்த உதவிய அறிஞர்கள், விபுலாநந்தர், இராஜாஜி (Physics), கே.எஸ்.இராமசாமி (Maths), வைத்தியநாத சுவாமி, சீனிவாச ராகவன், இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளை, டி.எஸ்.வேலாயுதம்பிள்ளை, எம்.எஸ்.சபேச ஐயர் (Botany), எஸ்.ஜி.மணவாள ராமானுசம் (zoology and Physiology), தேவநேயப் பாவாணர், டி.எஸ். நடராசப்பிள்ளை (History, Administration and Politics etc), அ.முத்தையா பிள்ளை, டி.சொக்கலிங்கம் பிள்ளை, எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை. அ.கி.பரந்தாமனார், என்.சுப்பிரமணிய ஐயர் (Geography), எஸ்.சச்சிதானந்தம் பிள்ளை (Psychology, Photography, Music etc). இக்குழுக்களின் பணி மாநாட்டின் பின்னரும் நடைபெற்றது. கூட்டங்கள் சில வேளைகளில் காலை 6:30 மணிக்குத் தொடங்கி இரவு 10 மணி வரை தொடர்ந்தது. இது ஆர்வத்துடன் கூடிய முயற்சியாக இருந்தது.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் கலைச் சொல்லாக்க மாநாடு ஞாயிற்றுக் கிழமை (20-09-1936) சென்னையில் நடைபெற்றது. இம் மாநாட்டை சர்.சி.பி.இராமசாமி திறந்து வைக்க சுவாமி விபுலாநந்தர் தலைமையேற்றார். இதற்கு இராஜாஜியின் ஒத்துழைப்பும் இருந்தது. இதில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் சார்பில் எஸ்.வையாபுரிப் பிள்ளை, ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, இலங்கையின் மொழி பெயர்ப்பாளர் கே.எஸ். இராமசாமி ஐயர், தென்னிந்திய ஆசிரியர் சங்க எம்.எஸ்.சபேச அய்யர், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் சார்பில் க.ப.சந்தோஷமும் கலந்து கொண்டனர். இம்மாநாட்டில் கலைச்சொல் பணிகளுக்காக நான்கு சிறப்புக் குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டன, இவைகளால் தொகுக்கப் பெற்ற சொற்களின் நூலாக்கம் 1938இல் 'கலைச்சொற்கள்' என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டது.

இந்நூலினை அச்சிட சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், திருவாங்கூர் பல்கலைக்கழகம் சென்னை அரசின் முதலமைச்சர் இராஜாஜி ஆகியோர் நிதி உதவி அளித்தனர். இது தவிர இக்கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிக்கு ரூ.150 முதல் ரூ.200 வரை பொதுமக்களும், கல்வியாளர்களும்மாகத் தொண்ணூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர் நிதியுதவி வழங்கினர்.

சுருங்கச் சொன்னால் இக்கழகம் ஒரு பொதுமக்கள் இயக்கமாக உருவெடுத்தது.

இந்நூலின் (1938) முன்னுரையில் முதலமைச்சர் இராஜாஜி "தமிழில் கலைச் சொற்களனைத்தையும் எழுதவும், விளக்கவும் முடியும் என்பதைச் சிலர் ஒப்புக் கொள்வதில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் பௌதீக சாத்திர ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டி சொற்கள் புழக்கத்தில் இல்லாமையேயொழிய வேறில்லை. எந்தப் பாஷையும் அதன் வாயிலாகப் பொருள்களை விளக்க முயன்றால் ஒழிய நூல்களுக்கு வேண்டிய மொழிகளும் தொடர் மொழிகளும் அதன் கண் அமைவதில்லை. பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு விளக்கமுயன்றால் மொழிகள் தானாகவே அமைத்து பொங்கும். இவ்வாறே ஆங்கிலத்திலும் பிறமேல் நாட்டு மொழிகளிலும் கலைச் சொற்கள் உண்டாகி அம்மொழிகள் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன" (கலைச்சொற்கள் 1938 முன்னுரை) என கருத்துத் தெரிவித்தார். இதில் ஒரு சிறப்பு என்னவெனில் இந்தியை கட்டாயப் பாடமாக்கிய இராஜாஜி வடசொல் கலப்புக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த இச்சங்கக் குழுவில் தானும் ஓர் உறுப்பினராக இருந்து கலைச் சொற்களை உருவாக்கினார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகளைத் தமிழில் நடந்த முதல் கலைச் சொல்லாக்க இயக்கம் எனலாம், இதற்கு முந்தைய முயற்சிகள் அனைத்திலும் இது போன்று அதிக உட்குழுக்களை அமைத்தல், கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான கலைச் சொற்களை உருவாக்குதல், உருவாக்கிய கலைச் சொற்களைத் தரப்படுத்துவதற்காக வெளியிடுதல், வெளியிட்ட கலைச் சொற்களுக்கு வந்த மறுமொழிகளைத் தொகுத்தல், பின் மீண்டும் உட்கழகங்கள் மூலம் விவாதித்து சொற்களை உருவாக்குதல் முதலிய செயல்பாடுகள் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை.

அப்போதைய சென்னை அரசாங்கம். சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கம் தயாரித்த இக்கலைச் சொல் பட்டியலை பள்ளிகளில் பயன்படுத்த வேண்டும் எனப் பரிந்துரைத்தது. தமிழகத்தில் இம் முயற்சி நடந்த இந்த நேரத்தில் உஸ்மானியா பல்கலைக்கழகம்

ஒரு கலைச் சொல்லகராதியை உருது மொழியில் வெளியிட்டது. 1938இல் தமிழ் அறிவியல் நூல்களுக்கு சென்னை அரசு பரிசளிக்கும் திட்டத்தை அறிமுகம் செய்தது.

1936ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட கலைச் சொல் பட்டியலில் விடுபட்டிருந்த கலைச் சொற்களுடன் பல புதிய கலைச் சொற்களும் 1938ஆம் ஆண்டு பட்டியலில் இடம் பெற்றன. இப்பட்டியலை விலைக்கு வாங்கி அன்றைய சென்னை மாகாண அரசு அக்கால கட்டத்தில் தமிழ்ப் பகுதிகளில் வழங்கியது போற்றப்படக்கூடியது ஆகும். ஏனெனில் இதற்குக் காரணம் சென்னை மாகாண கல்விச் செயலர் மாஸ்டர் மேன்தன் குறிப்பாணை ஒன்றின் மூலம் உத்தரவிட்டதினால் ஆகும். இது ஒரு மாபெரும் வெற்றியாகக் கருதப்பட்டது.

பிறமொழிக் கலைச் சொல் ஆதரவு நிலை

1923ஆம் ஆண்டு அரசு அமைத்த கலைச் சொல்லாக்கக் குழுவில் இடம்பெற்றிருந்த தனித் தமிழ்ப் பற்றுடையவரான பா.வே.மாணிக்க நாயக்கர் கலைச் சொற்களை உருவாக்கும் போது வடமொழிச் சொல்லை அறவே தவிர்க்க வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர். இவர் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்க கலைச் சொல்லாக்கத் திட்டத்தில் வடமொழிச் சொற்களை அகற்றுவதற்கான முயற்சிகளை வற்புறுத்தினார். இதனை அச்சங்கம் செயல்படுத்தியது. இச்சங்கத்தின் முயற்சியால் கலைச் சொல்லாக்கத்தில் வடமொழி ஆதிக்கம் படிப்படியாகக் குறையத் தொடங்கியது. நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் கலைச் சொற்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. இதே காலகட்டத்தில் இக்கருத்துக்கு மாறாக ஏ.வி.சுப்பிரமணிய அய்யர், தினமணி இதழ் ஆசிரியர் டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் ஆகியோர் ஆங்கிலக் கலைச் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்வதே சரியானது என வாதிட்டனர்.

இது குறித்து கருத்து தெரிவிக்கையில் அவர்களால் கிரேக்க லத்தீன் சொற்களை ஆங்கிலேயர்கள் ஏற்றுக் கொண்டது சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. அச்சொற்களுக்கு மாற்றுச் சொற்களை அவர்கள் உருவாக்க முயற்சிகள் எடுக்கவில்லை எனவும் அதே போல பிறமொழிச் சொற்களுக்கு இணைச் சொற்களை முதலில் தமிழில் தேடவேண்டும். இல்லையெனில் பிறமொழிச் சொற்களை அப்படியே எடுத்துக் கொள்வது சிறந்தது எனக் கூறப்பட்டது. சொற்கள் எந்த மொழிக்கு உரியன என்று கவலைப்படத் தேவையில்லை. மக்கள் ஆங்கிலச் சொற்களையே பயன்படுத்தத் தொடங்கி விட்டார்கள். அப்படியே எடுத்துக் கொள்வது

நலம் எனவும் வற்புறுத்தப்பட்டது. இதேபோல டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் இந்தியா முழுமைக்கும் பொதுவான ஒரு மொழியில் கலைச் சொற்கள் இருக்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளது வடமொழியை மனதில் கொண்டதேயாகும். இந்தியாவுக்கு ஒரே ஆட்சிமொழி என்ற அடிப்படையில் தமிழின் இருப்பைப் புறக்கணிக்கும் வகையில் டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் கருத்து அமைந்துள்ளது. ஆனாலும் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் தன் நிலைப்பாட்டிலிருந்து சிறிதும் விலகவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறவேண்டுமெனில் 1932இல் வெளிவந்த கலைச்சொல் பட்டியலுக்கு எதிராக சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச்சங்கம் மேற்கொண்ட முயற்சி மொழி உணர்வுக்கு முதன்மை தருவதாயிற்று.

1938ஆம் ஆண்டில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக்கப்பட்டது. கல்விக் கொள்கைகளை சீரமைக்கும் நோக்கத்துடன் இராதாகிருஷ்ணன் கல்விக்குழு (1948-49) ஏ.எஸ்.முதலியார் கல்விக்குழு (1952-53), கோத்தாரி கல்விக்குழு (1964-66) ஆகிய குழுக்களை அரசு நியமித்தது. இக்குழுக்கள் உயர் கல்வியில் தாய்மொழி அல்லது தாய்மொழியே பயிற்சி மொழியாக அமையவேண்டியதன் தேவையை வலியுறுத்தின. வடமொழி வெறுப்பு தூய தமிழ்ச் சொல்லாக்கத்திற்கு உதவியது போன்றே ஆங்கிலச் சொல் பயன்பாட்டிற்கும் காரணமாயிற்று. தமிழிலே சொல் அகப்படாதபோது வடமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதை விட ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் கோட்பாட்டிற்கு முதன்மை கிடைத்தது. பல சொற்கள் இக்கால கட்டத்தில் ஆங்கிலமாக மாறின.

சென்னை மாகாண சங்கத்தின் வெற்றி நெடுநாள் நீடிக்கவில்லை. 1939இல் காங்கிரஸ் அரசு பதவி விலகியது. ஆளுநரின் ஆலோசனையைக் கொண்ட அரசு ஆட்சிசெய்யத் தொடங்கி 8.6.1940இல் வி.எஸ். சீனிவாச சாஸ்திரியாரின் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்துக் கலைச் சொற்களைச் செம்மைப்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டது, இக்குழு தன் அறிக்கையை 24-07-1940இல் அரசுக்கு அளித்தது. இவ்வறிக்கையின் உட்பொருள் திராவிட மொழிகளுக்குச் சமஸ்கிருத வேர்களைக் கொண்டு சொற்களை ஆக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதே ஆகும். இப்பரிந்துரை அன்றைய தமிழர்களிடையே பெருங்கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்திவிட்டது.

25-12-1940இல் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒரு பெரிய மாநாட்டைக் கூட்டியது. தி.மு.நாராயணசாமி பிள்ளை, முத்தையா செட்டியார் போன்ற பலர் இம்மாநாட்டில் பங்கேற்று அரசுக்கு தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். ஆனால் அரசு இதைக்

கண்டுகொள்ளாது 26-12-1940இல் அரசு தமிழுக்கென ஓர் துணைக் குழுவை அமர்த்தியது. அக்குழுவின் உறுப்பினர்களுள் சேலம் அ.இராமசாமிக் கவுண்டர், பேரா.கே.சுவாமிநாதன், பேரா.வையாபுரிப்பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இக்குழு 15-05-1943இல் தனது அறிக்கையை அரசுக்கு அளித்தது. இச் சொற்கோவையில் பெரும் பகுதி சொற்களாக இருப்பதினாலும் தம்மை அழைக்காமலேயே சொற்கோவையை ஆக்கியளித்திருப்பதாலும் இக்குழு உறுப்பினர் அ.இராமசாமி கவுண்டர் இச்சொற்கோவையைத் தம்மால் ஏற்கவியலாது எனத் தெரிவித்தார்.

மீண்டும் மக்கள் அரசு ஏற்பட்ட பின்னர், தமிழறிஞர்களின் வேண்டுகோளின்படி ஐந்து துணைக்குழுவை ஏற்படுத்தி பழைய உறுப்பினர்களோடு சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் பரிந்துரைத்த எண்மர் கொண்ட குழுவை அமர்த்தியது. மொழித்தாய்மையைப் போற்ற வேண்டுமென்ற கோட்பாடுடைய இப்புதிய உறுப்பினர்களோடு பேரா.வையாபுரிப் பிள்ளையும், பேரா.கே.சுவாமிநாதனும் ஒத்துழைக்கவில்லை.

அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து தனியாக ஒரு பட்டியலை அளித்தனர் (இது 'A' என்று அழைக்கப்பட்டது). இ.மு.சுப்பிரமணிய பிள்ளையும் ஏனைய பத்து அறிஞர்களும் கொண்ட குழு ஆக்கியளித்த பட்டியலும் அரசுக்கு அளிக்கப்பட்டது (இது 'B' என்று அழைக்கப்பட்டது). அரசு இவ்விரண்டு பட்டியல்களிலிருந்தும் சொற்களை எடுத்துக் கொண்டு 'C' என்ற மூன்றாவது பட்டியலை உருவாக்கி, பள்ளிகள் இப்பட்டியலைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று 27-01-1947இல் ஆணை பிறப்பித்தது.

இப்பட்டியல் தமிழன்பர்களுக்கு மனநிறைவை ஏற்படுத்தவில்லை. எனினும் கலைக்கதிர், தமிழ்ப்பொழில், தென்மொழி, குறள்நெறி போன்ற இதழ்களாலும், பூசா.கோ.கலைக்கல்லூரி, காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரி, தியாகராசர் பொறியியல் கல்லூரி போன்ற கல்லூரி மாணவர்களின் சொல்லாக்க முயற்சிகளினாலும் புதிய கலைச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அதன் பிறகு அரசு தனது சொற்கோவையில் அவ்வப்போது மாற்றம் செய்து தமிழ் கலைச் சொற்களுடன் பட்டியலை வெளியிட்டது.

(சொல்லாக்கம் - இ.மறைமலை.பக்.38)

நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் நிறுவனம் இணைந்து நடத்திய 35ஆவது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சி 29.12.2020 அன்று இராஜபாளையத்தில் நடைபெற்றது. இதில் திரு ந.விஜய் கோபால் (தலைமை நிதி அதிகாரி, ராமராஜ் சர்ஜிகல் காட்டன் மில்ஸ் லிட், இராஜபாளையம்) திரு நவபாரத் நாராயண ராஜா (தாளாளர், நவபாரத் மெட்ரிக்குலேஷன் பள்ளி, இராஜபாளையம்). கவிஞர் கவிதா ஜவஹர், கவிஞர் கண்மணிராசா (மாநிலச் செயலாளர், த.க.இ.பெருமன்றம்), P.சூரியநாராயணன் (தொழிலதிபர், சிவகாசி), என்சிபிஎச் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் மதுரை கிளை மேலாளர் கு.பாலசுப்ரமணி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

துறையூரில் புத்தகக் கண்காட்சி

துறையூரில் 24.12.2020 அன்று நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் இணைந்து நடத்திய புத்தகக்கண்காட்சி நடைபெற்றது. இதில் துறையூர் காவல் ஆய்வாளர் ஏ.ஆர்.விதான்குமார், சி.ஆர்.பாலவெங்கடாசலதுரை, போக்குவரத்துக் காவல் ஆய்வாளர் ரமேஷ், கிளை நூலக வாசகர் வட்டத் தலைவர் டி.நடராஜன், எஸ்.காமராஜ், டி.கிருஷ்ணமூர்த்தி, ந.தில்லைநாயகம், நூலகர் பெ.பாலசுந்தரம் மற்றும் என்சிபிஎச் திருச்சி மண்டல மேலாளர் ச.குமார் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

தமிழ்ச் சூழல்: சமூக நீதி - வ.உ.சி

வீ.அரசு

பல்வேறு ஆட்சியாளர்கள், பல்வேறு மொழி, பல்வேறு சமயங்கள், பல்வேறு பண்பாடுகள் என்று இருந்த நிலப்பகுதியை, பிரித்தானியர்கள் அவர்களது அதிகாரத்தின் கீழ், படிப்படியாக ஒருங்கிணைத்து, இந்தியா என்ற நாடு உருவாக வழி கண்டனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இந்தியா என்ற அடையாளம் முழுமை பெறுகிறது. இவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்ட இந்த நிலப்பகுதியில் வர்க்க முரண்கள் மட்டுமின்றி சாதிய முரண்கள் வலுவாக செயல்படத் தொடங்கின. முடியரசு காலங்களில் தொழிற்பட்ட சாதி முரண்களின் தன்மை பிரித்தானியர் காலங்களில் மேலும் கூர்மைப்பட்டது. நவீன சமூகத்தில் உருவான கல்வியறிவு, பிரித்தானியர் செய்த மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பு ஆகியவை சாதியச் செயல்பாடுகளை நவீனத்துவமாக்கியது. இக்கொடுமையைக் கண்டு சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் எழுச்சிபெறும் சூழல் உருவானது. இதன் முன்னோடியாக ஜோதிராவ் கோவிந்தராவ் புலே (1827-1890) செயல்பட்டார். பார்ப்பனியம் எனும் சாதிய வடிவம் செயல்படும் பல்வேறு கூறுகளை புலே அம்பலப்படுத்தினார். தமிழ்ச் சூழலிலும் இக்காலத்தில்

வடலூர் சி. இராமலிங்கன் எனும் வள்ளலார் (1823-1874) மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டம் சார்ந்து, தமது இறுதிக் காலங்களில் சாதி குறித்த விமரிசனங்களை முன் வைத்தார். அத்திப்பாக்கம் வெங்கடாசலனார் (1800-1897) எனும் பெரியவர் 'இந்துமத ஆசார ஆபாச தரிசினி' எனும் நூலை 1882 இல் எழுதினார். இந்து மதம் குறித்த முதல் விமரிசன நூலாக இதனைக் கருதமுடியும். 1878 முதல் 1888 வரை செயல்பட்ட சென்னை இலௌகிக சங்கத்தினர் சமயம், சாதி குறித்த விமரிசனங்களை முன் வைத்தனர். இந்த மரபில் அயோத்திதாசரும் (1845-1914) செயல்பட்டார்.

மேற்குறித்த மனிதர்கள் முன்னெடுத்த கருத்துநிலை சார்ந்து 'சமூகநீதி' எனும் கருத்தாக்கம் உருப்பெறத் தொடங்கியது. நிலப்பரப்பில் வாழும் பல்வேறு மக்களும் பல கூறுகளிலும் முரணின்றி வாழ வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனில் அங்கு 'சமூகநீதி'யின் தேவை வருகிறது. முரண்கள் பொருளாதாரீதியாக இருந்தால் அங்கு சமத்துவம் தேவைப்படுகிறது. இதனை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உருவான மார்க்சியத் தத்துவம் உலகிற்கு வழங்கியது. சாதிய சமூகமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும்

இந்திய நிலப்பகுதியில், சாதிய முரண்களை ஒழித்து எல்லோரும் சமம் எனும் சமூக நீதியை உருவாக்கும் தேவையும் முன்னிலைப்பட்டது. இதனைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேற்குறித்தப் பெரியவர்கள் முன்னெடுத்தனர். இந்த சமூக நீதி என்பது இருபதாம் நூற்றாண்டில் புதிய அரசியல் சக்தியாக வடிவம் பெற்றது. இதில் இரண்டு மனிதர்கள், முதன்மையாக, தமது வாழ்வை சமூக நீதி உருவாக்கத்திற்காக அர்ப்பணித்தனர். ஒருவர் பீம்ராவ் அம்பேத்கர் (1891-1956). இன்னொருவர் ஈ.வெ.ராமசாமி எனும் பெரியார் (1879-1973). இவ்விருவரும் இன்றைய சூழலில் பெரிதும் பேசுபொருளாகியுள்ளனர்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் இருபதாம் நூற்றாண்டு அரசியல் களம் என்பது சமூக நீதியை முதன்மைப்படுத்தும் நீதிக்கட்சி (1916), தென்னிந்திய நலவுரிமைச் சங்கம் (1917), சென்னை மாகாண சங்கம் (1917), சுயமரியாதை இயக்கம் (1925), திராவிடர் கழகம் (1944), திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் (1949) ஆகியவை உருப்பெற்று செயல்படத் தொடங்கின. இதனை குறியீட்டு வடிவில் 'திராவிடர் இயக்கம்' என்று அழைக்கிறோம். இதில் சென்னை மாகாண சங்கம் அதன் அமைப்பு அடிப்படையில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தது. காங்கிரஸ் அமைப்பு என்பது சமூக நீதியை முதன்மைப்படுத்தும் 'வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம்' என்பதை ஏற்றுக்கொண்ட அமைப்பு இல்லை. ஆனால், அதற்குள் உருவான சென்னை மாகாண சங்கம் வகுப்புரிமையை முன்னெடுப்பதை, 'பிராமணர் அல்லாதார் நலன் சார்ந்த அமைப்பு' என்று அறிவித்துக் கொண்டது. வகுப்புரிமையை மறுக்கும் இயக்கத்திற்குள் வகுப்புரிமை கோரும் அமைப்பாக உருவானது. பிராமணர் அல்லாதார் அமைப்பாகக் கருதப்பட்ட நீதிக்கட்சிக்கு எதிரான அமைப்பாகவும் சென்னை மாகாண சங்கம் அடையாளப்படுத்தப்பட்டது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உருவான சமூகநீதி இயக்கம், அதன் நடைமுறையில் வகுப்புவாரி உரிமையை முன்னெடுத்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ்ச் சூழலில் உருவான அரசியல் இயக்கங்கள், வகுப்புரிமை எனும் அரசியல் செயல்பாட்டை மீறிச்செயல்படும் வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவாகவே இருந்த சூழல் உருப்பெற்றுவிட்டது. இதற்கு முதன்மையான காரணம், பார்ப்பனியம் நவீன சமூக இயங்கு திசையில் அனைத்து அதிகாரங்களையும் பண்பாட்டு வடிவில் முன்னெடுக்கும் சூழல் உருப்பெற்றிருந்தது. குறிப்பாக, அரசு சார்ந்த அலுவலக நிர்வாகங்கள், வழக்குமன்றங்கள் ஆகியவற்றில் பார்ப்பனர்கள் 98 விழுக்காடு இடம்பெற்றனர். இத்தன்மையை இடதுசாரி கருத்துநிலையாளர்கள் தங்கள் பேசுபொருளாக எடுக்கவில்லை. காங்கிரஸ் அமைப்பிலும் பார்ப்பனியம் அதிகார சக்தியாக செயல்பட்டது. இந்தப் பின்புலத்தில், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சிலர், அதற்குள் பார்ப்பனர் அல்லாதார்

அதிகாரத்திற்கான ஒரு வெளியை உருவாக்க முயன்றனர். இந்தப் பின்புலத்தில் உருவான சென்னை மாகாண சங்கம் குறித்த திரு.வி.கல்யாண சுந்தர முதலியார் (1883-1953) அவர்களின் சொற்களை இங்கு நினைவுபடுத்திக்கொள்வோம்.

“காங்கிரசின் நோக்கத்துக்கு முரண்படாத வகையில் தென்னாட்டு பிராமணரல்லாதார் நலனை நாடுவதென்று உறுதி செய்யப்பட்டது. திவான்பகதூர் கேசவப்பிள்ளை தலைவராகவும் லாட் கோவிந்ததாஸ், சல்லா குருசாமி செட்டியார், ஈ.வெ. இராமசாமி நாயக்கர், நாகை பக்கிரிசாமிப்பிள்ளை, ஸ்ரீல்லாக் ஜோஸப் முதலியோர் உதவித் தலைவராகவும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். அமைச்சராக தி.வி. கோபாலசாமி முதலியாரும், குருசாமிநாயுடும், டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடுவும், சர்க்கரைச் செட்டியாரும், யானும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டோம். காரியங்கள் பெரிதும் தி.வி. கோபாலசாமி முதலியாரால் கவனிக்கப்பட்டு வந்தன. சென்னை மாகாண சங்கக் கொள்கை தென்னாடு முழுவதும் பரவ வரதராஜலுவால் பிரச்சாரஞ் செய்யப்பட்டது.

சென்னை மாகாண சங்கத் தோற்றம், 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சிக்கு இடியாயிற்று. அக்கட்சி கொதித்தது; எரிந்தது. அக்கட்சிப் பத்திரிகைகள் சென்னை மாகாண சங்கத்தைக் கண்டபடி தூற்றத் தொடங்கின. 'ஜஸ்டிஸ்' கட்சியார் சென்னை மாகாண சங்கம், பிராமணர் ஏவுதலால், அவர்தம் அடிமைகளால் காணப்பட்டதென்று முழங்கினர். (291:2009)

இதன்மூலம் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த பலர் பார்ப்பனர் அல்லாதார் நலத்திற்கு அமைப்பு ரீதியாகச் செயல்படுவது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்த அழுத்தம், நீதிக்கட்சியால் இவர்களுக்குள் ஏற்பட்டது. இதன் மூலம் தமிழ்ச் சூழலில் 'பார்ப்பனர் அல்லாதார்' எனும் கருத்து நிலை வலுப்பெற்றிருப்பதை அறிய முடிகிறது. தமிழ்ச் சமூகத்தின் இயங்குதளம் சார்ந்த பார்வையில், இவ்வகையான அரசியல் கருத்துநிலை உருப்பெறுவது, 'சமூகநீதி' சார்ந்த கருத்தாக்கத்தின் வடிவமாக இதனைக் கருத முடியும். புலே, அயோத்திதாசர், சீர்திருத்த சைவர்கள், திராவிடக் கருத்துநிலை என்ற தொடர் நிகழ்வாக இதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இதனைத் தமிழ்ச் சூழலில் பெரும் சக்தியாக பெரியார் கட்டமைத்தார்.

இந்தப் பின்புலத்தில் வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, (1872-1936) எனும் அரசியல் செயற்பாட்டாளரைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். காங்கிரஸ் அமைப்பிலிருந்து வெளியேறி, மீண்டும் காங்கிரஸ் அமைப்பில் செயல்பட விரும்புவதாக அவர் பதிவு செய்கிறார்.

“கல்கத்தா நகரத்தில் நடந்த விசேஷ காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் என் தேசியக் கோட்பாடுகளுக்கு முற்றிலும் மாறான கோட்பாடுகள் அடங்கிய தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. உடனே

யான் சென்னைக்கு வந்து, திலகர் சுயாட்சி சங்கத்தின் விசேஷ கூட்டம், ஒன்றைக்கூட்டி மேற்கண்ட விசேஷக் காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் தீர்மானங்களை எல்லாம் கண்டித்து தீர்மானங்களை நிறைவேற்றப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரித்துவிட்டு யான் காங்கிரஸினின்று விலகி இதுகாறும் ஒடுங்கி இருந்தேன். என் கோட்பாடுகளுக்கு மாறான நீதி ஸ்தல பஹிஸ்காரம், கலாசாலை பஹிஸ்காரம், சட்டசபை பஹிஸ்காரம் முதலிய பஹிஸ்காரங்களெல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நீங்கிக் காங்கிரஸ் மகாசபை, தனது கல்கத்தா விசேஷ மகாநாட்டிற்கு முன்னிருந்த நிலைமைக்கு வந்துவிட்டபடியால் யான் திரும்பிக் காங்கிரஸில் புகலாம் என்று நினைத்தேன். என்னைப் போல காங்கிரஸை விட்டு விலகி நின்ற எனது பிராமணரல்லாத சகோதரர்களில் உண்மையான தேசாபிமானிகள் சிலர் கோவை நகரில் ஒரு விசேஷ மகாநாடு கூட்டிப் பிராமணரல்லாதார்களுடைய தேச சேவைக்குக் காங்கிரஸ் மகாசபையைக் கைப்பற்றி ஒரு கருவியாக உபயோகித்தல் இன்றியமையாதென்று தீர்மானித்தார்கள். எனக்கும் என் தேசத்திற்கும் நல்ல காலம் பிறந்துவிட்டதென்று கருதினேன். சென்ற பல ஆண்டுகளாக ஒடுக்கியிருந்த யான் எவ்வாறு வெளிவருவதென்று சிந்தித்துக் கனன்று கொண்டிருந்தேன்.” (191-192: 2002).

வ.உ.சி இதில் கல்கத்தா காங்கிரஸ் என்று குறிப்பிடுவது 1917இல் அன்னிபெசண்ட் தலைமையில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் ஆகும். அன்னிபெசண்ட் குறித்து கருத்துநிலையில் முரண்பட்டிருந்த வ.உ.சி, அந்த மாநாட்டு நிகழ்வுகள் அவரை அந்த அமைப்பிலிருந்து செயல்படுவதைத் தவிர்க்க ஏதுவாயிற்று. 1917இல் தொடங்கி 1926 வரை இவ்வகையான மனநிலையில் இருந்தார். இந்தச் சூழலில் 1917இல் உருவாக்கப்பட்ட சென்னை மாகாண சங்கம் சேர்ந்த காங்கிரஸ்காரர்களால் கோவை மாநாடு 1927இல் கூட்டப்பட்டது. அதில் வ.உ.சி பங்கேற்றார். இதற்கு முன் 1919 இல் ஈரோட்டில் சென்னை மாகாண சங்கத்தின் இரண்டாம் ஆண்டு மாநாடு நடைபெற்றது. இதில் வ.உ.சி. பங்கேற்றார். 1920இல் திருநெல்வேலியில் நடைபெற்ற இருபத்தாறாவது சென்னை மாநில அரசியல் மாநாட்டில் பங்கேற்றார். அதில் அரசு வேலை வாய்ப்புகளில் பார்ப்பனர் அல்லாதாருக்கு உரிய வாய்ப்பு வழங்குதல் தொடர்பான தீர்மானத்தை வ.உ.சி. கொண்டு வந்தார். (இந்து ஜூன் 25, 1920-224; 1995). “இந்த மாநிலத்தில் தற்பொழுதைய நிலைமையைக் கவனத்தில் கொண்டு, அரசு பொது வேலைகளிலும், கௌரவ உத்தியோகங்களிலும் பிராமணரல்லாத சமூகங்களுக்கு போதுமான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படவேண்டும்” (224-225: 1995) என்பது வ.உ.சி. கொண்டு வந்த தீர்மானம் ஆகும். 1927 ஜூலையில் கோவையில் நடைபெற்ற பார்ப்பனர் அல்லாதார் மாநாட்டில் வ.உ.சி ஆங்கிலத்தில்

ஆற்றிய உரை ‘இந்தியன் காலாண்டு ரிஜிட்டர் - ஜூலை-டிசம்பர் இதழில் வெளிவந்துள்ளது. அதன் மொழியாக்கம் பின்வருமாறு அமைகிறது (225:1995). இதில் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை முழுமையாக வ.உ.சி. ஆதரிப்பதை அறியமுடிகிறது. “காங்கிரஸ் அமைப்பாளர்கள், பிராமணரல்லாதவர்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதிகாரம் பிராமணர்களிடம் உள்ளது. இப்பொழுது எடுக்கப்படும் நடவடிக்கை அந்த அதிகாரத்தை மீட்டுக் கொள்வதற்காகத்தான். சுய ஆட்சிக்காகப் பாடுபடும் பிராமணரல்லாத சிறந்த தேசபக்தர்கள் காங்கிரஸில் உள்ளனர். இந்தச் சிறந்த பிராமணரல்லாதவர்களுடன், நீதிக் கட்சியின் பிராமணரல்லாதவர்களும் இணைந்து சுய ஆட்சிக்கு பாடுபட்டால், வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவக் களத்தில் இருந்து காங்கிரஸ் விலகி நிற்காது. இந்தியாவில் பல்வேறு வகுப்புகளும் சமூகங்களும் இருக்கின்ற வரையில் அவர்கள் அனைவரும் காங்கிரசில் கண்டிப்பாக சேர வேண்டும்” (225:1995).

மேற்குறித்த வ.உ.சியின் கருத்துநிலைப் பின்புலத்தில் சேலத்தில் 1927 இல் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் அரசியல் மாநாட்டில் வ.உ.சி. நிகழ்த்திய தலைமை உரை அமைந்தது. அந்த உரையே 5.11.1927 இல் ‘எனது பெருஞ்சொல்’ எனும் தலைப்பில் சிறுவெளியீடாக வந்தது. இதில் வ.உ.சி.யின் வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் எனும் கருத்துநிலை முழுமையாகப் பதிவாகியுள்ளது.

1917இல் தொடங்கி, தொடர்ச்சியாக வ.உ.சி. பார்ப்பனர் அல்லாதாருக்கான சமூக நீதியான வகுப்புவாரி உரிமையை முன்னெடுத்து வந்துள்ளதை மேற்குறித்த பல்வேறு செய்திகளின் அடிப்படையில் நம்மால் புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. இந்தப் பின்புலத்தில் அவருக்கு பெரியாரோடு கருத்துநிலையில் உடன்பாடு உருப்பெற்றதை நாம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். சமூக நீதிக்காக காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் தொடர்ச்சியாக வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ தீர்மானங்களைக் கொண்டுவந்த காங்கிரஸ்காரரான பெரியார், அது அங்கு ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையில் 1925இல் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் உருவாக்குகிறார். இதே காலங்களில் இவ்வகையான கருத்துநிலைக்கு உடன்பாடு உடைய காங்கிரஸ்காரராக வ.உ.சி செயல்பட்டார் என்பதை அவரது சொற்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. பெரியார் வெளியேறினார். வ.உ.சி. காங்கிரஸ் அமைப்பிற்குள் இருந்தே அதைப் பேசினார். இவ்வகையான கருத்துநிலை, தமிழ்ச் சூழலில் உருவான ‘சமூகநீதி’ அரசியல் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இதில் பெரியாரும் வ.உ.சியும் உடன்பட்ட கருத்து நிலையாளர்களாக வெவ்வேறு அமைப்புகள் சார்ந்து செயல்பட்டனர். வ.உ.சி.யின் இந்த வகையான அணுகுமுறை, தமிழ்ச் சமூகப் பொதுவெளியில் பரவலாக அறியப்படவில்லை என்றே கருத முடியும்.

வ.உ.சியின் தொடக்ககால அரசியல் கருத்துநிலை வெளிப்பாடும், அவரது பிற்கால சமூகநீதி சார்ந்த கருத்து நிலைகளில் வெளிப்படும் கருத்து நிலைக்கு உடன்பட்டதாகவே அமைகிறது. இதனை அவரது 'சுதேசாபிமானம்' கட்டுரை மூலம் அறிய முடிகிறது. 1906 இல் 'விவேக பாநு' எனும் இதழில் அவர் எழுதிய கட்டுரை இது.

“சுதேசத்தார் ஒன்று சேர்வதற்கும் ஒற்றுமையாக இருப்பதற்கும் முக்கிய தடைகள் ஜாதியபிமானம் மதாபிமானங்களே, உலகத்தில் தாழ்ந்த நிலைமையடைந்த ஒவ்வொரு தேசத்தின் சரித்திரத்தையும் கவனிப்போமாயின் சுதேசத்தாருக்குள் ஜாதி பேதம் மதபேதம் ஏற்பட்டுச் சுதேச ஒற்றுமைகளையும் பேதப்படுத்தி சுதேச நிலைமையும் பேதப்படுத்தினதாகத் தெரியவரும். சுதேசத்தாரெல்லோருக்கும் பொதுவாயத்தோர் நன்மைகளைப் பயக்கும் செயல்களைச் செய்ய வேண்டுங்கால் சுதேசத்தார் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்க்குள் நிகழா நிற்கும் சொந்த வேற்றுமைகளைப் பாராட்டல் கூடாது.” (44-45: 1989). இவ்வகையில் வ.உ.சி. எனும் ஆளுமை சமூக முரண்கள் குறித்தப் பார்வையுடையவராகவும் அதனைப் பற்றிய புரிதலில் அவருக்கேயுரிய தனித்த பார்வையுடையவராகவும் வாழ்ந்தார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள இயலுகிறது. இதன் ஒரு பரிமாணமாக 1917இல் தொடங்கி, அவர் முன்னெடுத்த பார்ப்பனர் அல்லாதார் நலன் சார்ந்த சமூக நீதி அரசியல் ஆகும். இதனை அவரது இறுதிக்காலம் வரை, தமது கருத்து நிலையாகக் கொண்டிருந்தார் என்பதை 'குடி-அரசு' இதழில் வெளிவந்துள்ள 'தமிழர் முன்னேற வழி' (17.5.1936) என்ற அவரது விண்ணப்பம் ஒன்றின் செய்திகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. 1936 நவம்பர் 18இல் மறைந்த வ.உ.சி. அதே ஆண்டு மே மாதத்தில் செய்துள்ள பதிவு இது. அது பின்வருமாறு அமைகிறது.

“திருச்சியில் 3.5.36இல் கூடிய பார்ப்பனர்அல்லாதார் மகாநாட்டுக்குத் தூத்துக்குடியிலிருக்கும் தேசாபிமானி வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை செய்த விண்ணப்பம்.... பார்ப்பனர்அல்லாத சகோதரர்களே! ஜாதிவேற்றுமை, மதவேற்றுமை, கட்சி வேற்றுமை, கோட்பாட்டு வேற்றுமை முதலியவற்றை எல்லாம் விடுத்து, நீங்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பார்ப்பனர்அல்லாதார்கள் சமூகத்தை முன்னிலைக்கும் நன்னிலைக்கும் கொண்டு வருவீர்களாக” (175: 2006).

‘எனது பெருஞ்சொல்’ எனும் வ.உ.சியின் சொற்பொழிவை மேற்குறித்த வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் புரிந்துகொள்ள வேண்டுகிறேன். வ.உ.சி. காங்கிரஸ் இயக்கத்தினரால் புறக்கணிக்கப்பட்டார் என்பது அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளும் செய்தி. இதற்கான காரணம் வ.உ.சி. கொண்டிருந்த 'சமூக நீதி' குறித்த கருத்துநிலைதான் என்பதை ம.பொ.சிவஞானம் (1906-1995) அவர்களின் பதிவைக் கீழே கொடுக்கிறேன்.

“பிராமணர் - பிராமணரல்லாதார் என்ற வகுப்புவாதப் பூசல் விடுதலைப் பாசறையையே பிளவுபடுத்தி விடுமோ என்ற அச்சம் அந்நாளில் வ.உ.சியைப் போன்ற பிராமணரல்லாத தேசபக்தர்களுக்கு இருந்தது. அதனால் நீதிக்கட்சி கோரிய வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தைத் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகக் கருதி வ.உ.சி. அதனை ஆதரித்தார். இதனாற்றான் அன்று தமிழ்நாட்டு காங்கிரசில் முன்னணியில் இருந்த பெருந்தலைவர்கள் வ.உ.சியை வகுப்புவாதியாகக் கருதும் நிலைமை ஏற்பட்டது. தேசத்துரோகி என்று கூட வருணித்துப் பிரச்சாரம் செய்தனர்” (166: 2006).

வ.உ.சியின் 'எனது பெருஞ்சொல்' எனும் சொற்பொழிவை அச்சிட்டுப் பரப்புரை செய்யும் நண்பர்களைப் பெரிதும் வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன். அந்த சொற்பொழிவை, தமிழ்ச் சூழலில் உருவான 'சமூக நீதி' எனும் கருத்துநிலை சார்ந்து புரிந்து கொள்ள எனது இந்தப் பதிவு உதவும் என்று நம்புகிறேன். இந்தப் பதிவைச் செய்ய வாய்ப்பளித்த நண்பர்களுக்கு எனது நன்றி. இந்தப் பதிவை எழுதுவதற்கு எனது பெயரை பரிந்துரை செய்த, வணக்கத்திற்குரிய தோழர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும் நன்றியுடையேன்.

சான்றாதார நூல்கள்

1. அரசு. மா.ரா. (தொகுப்பு, (1989) வ.உ.சி. கட்டுரைகள் சென்னை.
2. சம்பத் ஆர். என் மணி. பெ.சு. (1995), நவ பாரதச் சிற்பிகள் - வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை மொழியாக்கம் பெ.சு.மணி, பப்ளிகேஷன் டிவிஷன், செய்தி ஒலிபரப்பு அமைச்சகம், இந்திய அரசு.
3. ஜோதிராவ் புலே (1999). நாகரிகம் படைத்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தில் பார்ப்பனியம் என்னும் திரைமறைவில் நிலவும் அடிமைத் தனம், தமிழில்: சிங்கராயர் சவுத் விஷன், சென்னை - 2
4. அரசு, வீ. (தொகுப்பு) (2002), வ.உ.சி. நூல் திரட்டு (பதின்மூன்று நூல்கள்), புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகம், சென்னை -83.
5. கல்யாண சுந்தர முதலியார், திரு.வி. (2003), திரு.வி.க.வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் (திரு.வி.க.வின் தன் வரலாறு), பதிப்பு: அ. நாகலிங்கம், பூம்புகார் பதிப்பகம் சென்னை - 108.
6. அருணன் (2006) வ.உ.சி கடைசி காலத்தில் தடம் மாறினாரா? வசந்தம் வெளியீட்டகம், மதுரை.
7. அரசு.வீ. (பதிப்பு) (2013) அத்திப்பாக்கம் அ. வெங்கடாசலனார் ஆக்கங்கள் திரட்டு, இந்துமதம் - ஆதிக்க சாதிகள் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகத் தொழிற்பட்ட வரலாறு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.சென்னை-98.

கட்டுரை

மக்களாட்சியில் அரசியல் முதலாளித்துவம்

க. பழனித்துரை

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் மேக்ஸ் வீபர் என்ற சமூகவியல் மேதை 'அரசியல் முதலாளித்துவம்' என்ற ஒரு சொல்லாடலை தன்னுடைய புத்தகத்திலே கையாண்டிருந்தார். இந்தச் சொல்லாடல் கார்ல் மார்க்ஸ் மூலதனம் எழுதிய காலத்திற்குப் பிறகு கையாண்ட சொல். இந்த மேக்ஸ் வீபரும் ஒரு ஜெர்மானியர். அது மட்டுமல்ல உலகில் சமூகவியல் என்ற துறை கல்விக் கூடங்களில் உருவாவதற்குக் காரணமானவர் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுவார்கள். கார்ல் மார்க்ஸ் பொதுவுடமைக் கோட்பாட்டை உருவாக்கி எழுதி வந்தபோது அதற்கு சமகாலத்தில் பதில் கூறுவதற்காக எழுதப்பட்ட கருத்துக்கள்தான் பிற்காலத்தில் சமூகவியல் கோட்பாடுகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. இருந்தபோதிலும் இவர் கையாண்ட 'அரசியல் முதலாளித்துவம்' என்ற கருத்தாக்கம் பற்றி பல ஆண்டுகள் ஆய்வுகள்

செய்யப்படாமலேயே இருந்திருக்கின்றது. மேக்ஸ் வீபரும் கூட அரசியல் முதலாளித்துவம் பற்றி ஒரு சிறு வரையறையாகத்தான் கையாண்டிருந்தாரே தவிர, ஒரு விளக்கமான கோட்பாட்டுக்கு இந்த வரையறையை எடுத்துச் செல்லவில்லை.

ஆனால் இன்று இந்தக் கருத்து ஒரு சொல்லாடல் என்ற நிலையிலிருந்து பிரபலமாக விவாதிக்கப்படும் பெரும் பொருளாக மாறியிருக்கிறது. பெரும்பாலும் பல கருத்துக்கள் மற்றும் வரையறைகள் அவைகள் உருவாக்கப்பட்ட காலத்தில் பிரபலம் அடைவதில்லை. காரணம் அந்தக் கருத்தாக்கங்கள் உருவாக்கப்படும்போது அவைகளை விளக்குவதற்கான சமூகச் செயல்பாடுகள் இல்லாமல் இருப்பதுதான் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். அன்று அது ஒரு கருதுகோளாகவே நின்று விடுகின்றது. ஆனால் கோட்பாடுகளை உருவாக்கும் வல்லமை பெற்றவர்கள் எதிர்காலத்தில் நிகழ்ப்போவதை அனுமானித்து அப்படிப்பட்ட கருதுகோள்களை உருவாக்கி விடுகின்றனர். அந்த நிலையில்தான் இந்த சொல்லாடலையும் மேக்ஸ் வீபர் உருவாக்கி வைத்திருந்தார். ஆனால் இன்று சமூக அறிவியல் ஆய்வாளர்கள் இந்த சொல்லாடலை பெருமளவு மக்களாட்சியில் நடைபெறும் ஆளுகையுடன் இணைத்து ஆய்வு செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டனர்.

மேக்ஸ் வீபர் இந்தச் சொல்லாடலை உருவாக்கிய போது அதற்கு ஒரு சிறு விளக்கமளித்துள்ளார். அரசாங்கப் பதவிகளில் கிடைக்கும் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி எல்லை இல்லா அளவுக்கு பணம் சம்பாதிப்பது, அதற்காக அந்த அதிகாரங்களை தவறாகப் பயன்படுத்துவது, அதிகாரத்தை பிடிப்பதற்காக குற்றம் புரிவது, மற்றும் கலகங்களை விளைவிப்பது, இவைகள் மூலம் அரசியலிலும், ஆட்சியிலும், நிர்வாகத்திலும் ஒரு புதுமையை உருவாக்கி சட்டத்தின்படி ஆட்சி என்பதிலிருந்து அதிகாரத்தைப் பிடித்தவர் செய்வது ஆட்சி என்ற நிலைக்குக் கொண்டு வருவது என்று விளக்கமளித்துள்ளார். அவர் எழுதிய பிராட்டஸ்டண்டின் ஒழுக்க நெறியில் உருவான முதலாளித்துவத்தில் குரோனி முதலாளித்துவம் இடம் பெறவில்லை. ஆனால் மக்களாட்சியில் இந்த முதலாளித்துவத்தை ஒரு நிலையில் மிக மோசமான செயல்பாடுகளில் கொண்டு நிறுத்தப்போகிறார்கள் எதிர்காலத்தில் என்ற அவதானிப்பு அவரிடம் இருந்திருக்கிறது. அதைத்தான் அவர் இப்படி ஒரு சொல்லாடலை உருவாக்கி வரையறுத்து வைத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

இந்த மூலக் கருத்தை 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் கனேவ் என்ற சமூகவியல் ஆய்வாளர் எடுத்து ஆய்வு செய்ய ஆரம்பித்தார். 1999 ஆம் ஆண்டு எப்படி கம்யூனிசத்தை கிழக்கு ஐரோப்பிய மற்றும் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் ஊழல் மூலம் வீழ்த்தினர் என்பதை வைத்து ஆய்வு செய்து விளக்கியுள்ளார்.

இதே போலத்தான் இந்த உலகமயமான பொருளாதாரமும் எல்லையில்லாமல் நடக்கும் ஊழலால் வீழ்ப்போகிறது. இந்த ஊழலால் நம் மக்களாட்சியும் எவ்வளவு வீழ்ச்சியைச் சந்திக்கப் போகிறது என்பதை மேக்ஸ் வீபர் கொண்டு வந்த அரசியல் முதலாளித்துவம் என்ற கருதுகோளை பின்புலத்தில் வைத்து ஆய்வுகளை நடத்தி வருகின்றனர் மேற்கத்திய நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில். தற்போது கூட கேம்பிரிட்ஸ் பதிப்பகத்தால் புதிய வெளியிடு ஒன்று ரன்டால் ஹால்கேம்பே என்பவரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்விலும் எல்லை இல்லா ஊழல் அரசியல் பொருளாதாரத்தை எப்படி சிதிலமடைய வைக்கின்றது என்பதைத்தான் ஆய்வு செய்து விளக்கியுள்ளார். இந்த சமீபத்திய ஆய்வுகளில் விக்கிலீக்ஸ் அஸ்சான்சே பயன்படுத்திய முறைமைகளைப் பயன்படுத்தி அதிகாரத்திலிருப்பவர்களின் ஊழல் செயல்பாடுகளை கண்காணித்து தரவுகளைச் சேர்த்து எப்படி ஆளுகையையும், ஆட்சியையும், நிர்வாகத்தையும் சந்தைச் செயல்பாடுகளுக்குச் சாதகமான முடிவுகளை எடுத்து செயல்படுகின்றனர் என்பதை விளக்குகின்றனர். இந்த முறை ஆய்வுகளுக்கு மிகப்பெரிய விலைகள் கொடுத்துத்தான் மேற்கத்திய பல்கலைக் கழகங்களில் தங்கள் ஆய்வுகளை நடத்தி வருகின்றனர். ஆய்வு செய்து கொண்டுவந்த அறிக்கைகளை பதிப்பிப்பதற்குள் அவர்கள் சமாளிக்க வேண்டிய சவால்கள் என்பது கொஞ்சமல்ல.

இந்தியாவில் அப்படிப்பட்ட ஆய்வுகள் நடப்பது மிக அரிது. நம் நாட்டில் உள்ள சமூக விஞ்ஞானிகள் இப்படிப்பட்ட ஆய்வுகளை நடத்துவது என்பதை நினைத்துக்கூட பார்ப்பது இல்லை. எதோ இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக பேராசிரியர் அருண் குமார் போன்றவர்கள் கறுப்புப் பொருளாதாரம் என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து வெளியிட்டது போன்று மிகப்பெரிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்வது கிடையாது. ஏனென்றால் நம் ஆய்வாளர்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களைப் பார்த்து மிரட்சியில் செயல்படுவதால். அத்துடன் அப்படிச் செயல்பட்ட நடுத்தர வர்க்கத்தை இன்று சந்தை அரசியல் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டது. அதையும் தாண்டி நம் அரசாங்கம் அப்படிச் சிந்தித்து

செயல்படும் நடுத்தர வர்க்க அறிவு ஜீவிகளை வேறுபக்கம் சிந்திக்கத் தேவையான மூலதனத்தை, ஊதியக்குழு பரிந்துரையின் அடிப்படையில் மேல் தட்டு மத்தியதர வர்க்கமாக மாற்றிவிட்டது. எனவே இன்றைய சூழலில் நடுத்தர வர்க்க உயர்கல்வி நிறுவன அறிவுஜீவிகள் பெருமளவு சந்தைக்குள் புகுந்து விட்டதால் நம் அரசியல் பொருளாதாரத்தையும், மக்களாட்சியையும் சிதைக்கும் காரணிகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய முயலவும் இல்லை, துணியவும் இல்லை. அதன் விளைவு ஆய்வுக் கழகங்களும் சந்தை நோக்கி பயணிக்க ஆரம்பித்து விட்டன. உயர்கல்வி ஆய்வு நிறுவனங்களும் சந்தை நிறுவனமாக சந்தைப் படுத்தப்பட்டு விட்டன.

ஆனால் எங்கோ ஒரு மூலையில் மிகப்பெரிய போராட்டங்களுடன் நடைபெறும் ஆய்வுகள் நம் அரசியல் கட்சிகளின் தடம்புரண்டு சந்தைக்குச் செயல்பட்டு பெரிய அளவில் மூலதனம் பெற்று கட்சிகளையே கம்பெனிகளாய் மாற்றி, வாக்குகளையும் வேட்பாளர்களையும் சந்தைப்படுத்த எடுத்த மக்களாட்சி விரோத செயல்பாடுகளை கொண்டுவரப்போகிறது என்பதற்கு கம்யூனிச நாடுகளில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள் கட்டியம் கூறுகின்றன. தேர்தலையே அரசியலாகவும், தேர்தலையே மக்களாட்சியாகவும் நடத்தி வந்த பெரும்பாலான நாடுகளில் தேர்தல் செயல்பாடுகளை சந்தைப் பொருளாதாரத்தில் பெற்ற மூலதனத்தில் அரசியல் கட்சிகள் நடத்தி வருவதுதான் மக்களாட்சியை இன்று பீடித்துள்ள நோய் என்பதை மக்களாட்சியின் மாண்பு பற்றி ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளர்களின் அறிக்கைகள் கொண்டு வந்த வண்ணம் இருக்கின்றனர். மக்கள் பிரச்சினைகளுக்காக மக்களாட்சியின் மாண்புகளை கைக்கொண்டு செயல்படும் அரசியல் கட்சிகளும் கூட தேர்தல் அரசியலில் கூட்டணி என்ற பெயரில் சந்தை அரசியல் நடத்தும் கட்சிகளுடன் கூட்டணி அமைக்கும்போது தங்களின் இயல்பினை இழந்து, சந்தை அரசியலில் ஈடுபட்டிருக்கும் கட்சிகளின் பிம்பத்துக்குள் வந்து தங்களின் சுயங்களை இழந்து செயல்படுவதுதான் மக்களாட்சியில் நாம் இன்று சந்தித்துவரும் மிகப்பெரும் சோக நிகழ்வு.

இன்று உலகம் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் மிகப்பெரிய சவால்கள் பல. அவைகளில் மிக முக்கியமானவைகள் என்று பட்டியலிட்டுப் பார்த்தால் நம் முன் நிற்பவை: (அ) நம் மக்களாட்சி சிதிலமடைவது; (ஆ) சுற்றுச்சூழல் பாழ்படுவது; (இ) இயற்கை வளங்கள் எல்லை இல்லா அளவில் சுரண்டப்படுவது; (ஈ) உயர்ச்சூழல் பாதிப்படைதல் புவி வெப்பமயமாதல்; (ஊ) எல்லையில்லா ஏற்றத்தாழ்வுகள் மானுட சமூகத்தில்; (எ) இயற்கைப்

பேரிடர்; (ஏ) மக்களின் நுகர்வுக் கலாச்சாரம்; (ஐ) 60மூ மக்கள் ஆரோக்கியப் பாதுகாப்பற்ற சூழலில் வாழ்தல்; (ஓ) இன்று சந்திக்கும் புது வகை கிருமியால் உருவாக்கப்படும் விளைவுகள். இன்றைய சூழலில் உலக நிறுவனங்களிலிருந்து உள்ளூர் அமைப்புக்கள் வரை முடிவுகளைத் தீர்மானிக்கும் பின்புலக் காரணியாக விளங்குகின்றது சந்தைச் செயல்பாடு. இந்தச் சூழலில் அரசியலை இதுவரை பயணித்த தளத்தில் நடத்தி, இன்று பெரும்பான்மை மக்கள் சந்திக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வினைக் காணமுடியாது என்பதை சந்தையும் அரசும் சாதிக்கும் என்று கோட்பாடுகளை உருவாக்கிச் செயல்பட்டவர்களே இன்று விவாதிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். சந்தையும், அரசும் தோற்றுப்போய் நிற்கின்றன. ஆனால் சந்தையும் அரசும் செயல்படுவதை நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை, நிறுத்திக் கொள்ளவும் முடியாது. இந்த இரண்டு மிகப் பெரிய அமைப்புக்களையும் மக்களுக்காகச் செயல்பட வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செயல்பட வைக்க வேண்டுமென்றால் மக்களிடம் செல்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. அப்படி மக்களிடம் செல்வது என்பது மக்களிடம் பொதுக் கருத்தினை உருவாக்க. அந்தப் பொதுக் கருத்து என்பது சிந்திப்பதற்காக மட்டுமல்ல, சிந்தித்து செயல்படுவதற்காக. இதைச் செய்வதற்கு மக்கள் பிரச்சினைகளுக்கு சந்தையின் உதவியை நாடாத மக்களுடன் பயணிக்கத் தயாராக இருக்கின்ற மக்கள் இயக்க சக்திகள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகள் தேர்தல் அரசியலிலிருந்து முன்னேறி மக்கள் அரசியலைக் கட்ட முனைய வேண்டும். இது ஒரு பெரு முயற்சி. இந்த முயற்சியை நாம் செய்யத் தவறினால் இந்த அரசியல் முதலாளித்துவம் மக்களாட்சி என்ற பெயரில், மக்களைச் சுரண்டி பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற பெயரில் சந்தைச் சக்திகள்தான் கோலோச்சும். இந்தச் சூழலை மாற்ற மக்கள் அரசியலுக்கான மக்கள் இயக்கங்களைக் கட்டத் தேவையான பொது விவாதத்தை உருவாக்க வேண்டும். இதில் மையக் கருத்தாக சந்தையின் பிடியிலிருந்து அரசியலை வெளியேற்றுவதும், அரசாங்கத்தை மனிதாபிமானப்படுத்துவதும், மக்களை பார்வையாளர்களாக இல்லாமல் பொறுப்புமிக்க செயல்படும் குடிமக்களாக மாற்றுவதற்குமான புதுயுக அரசியல் கட்சிகளைத் தாண்டி தேவைப்படுகிறது. அதனை நோக்கிப் பயணிக்க புதுச்சிந்தனை கொண்ட தலைவர்கள் முன்னெடுப்புச் செய்ய வேண்டும். இதன் மூலமாக கட்சிகள் சமீப காலமாக இழந்த சிந்தனை மூலதனம் மீண்டும் வந்து நம் அரசியல் கட்சிகளை சீரழிவிவிருந்து மீட்டெடுக்கும். அந்தச் சூழலை இன்று அரசியலில் உருவாக்க வேண்டும். அதுதான் இன்றைய நம் அரசியல் தேவை.

மூதேவி சாகாளோ

அ.கா.பெருமாள்

“...எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க கொடும்பாவி கொளுத்தினார்கள். போலீசார் விரைந்து சென்று கொடும்பாவியைக் கைப்பற்றினர். எரித்தவர்களைக் கைது செய்தனர்.” இப்படியான செய்திகளைப் பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி பார்த்திருப்பீர்கள்.

இந்தக் கொடும்பாவி யார்? அரசியல் தலைவர், சினிமா நடிகர், பொதுத் தொண்டு செய்தவர், தனிப்பட்டவர் இப்படி யாராகவும் இருக்கலாம். ஒரு குழுவிற்கு, கட்சிக்கு, அமைப்பிற்கு எதிரான கருத்துக்களை சொன்னதால் மட்டுமே இவர்கள் கொடும்பாவி ஆகிவிடுவார்கள்.

வாழ்க்கை முழுக்க தமிழ் மொழிக்கும் இலக்கியத்துக்கும் எதோ ஒருவகையில் பங்களித்தவர்கள் தமிழ்மொழி பிராகிருத்திற்கும் சமஸ்கிருத்திற்கும் கடன்பட்டது என்று சொல்லிவிட்டால் போதும்; அவருக்குக் கொடும்பாவி

கொளுத்திவிடுவார்கள். இப்படியாக ஒருவருக்குக் கொடும்பாவி கொளுத்தப்படும்போது அவரின் மொத்த வாழ்க்கையின் பங்களிப்புகள் சமூகத்தியாகங்கள் கணக்கில் எடுக்கப்படுவதில்லை.

இன்று கொடும்பாவி கொளுத்துபவர்கள் இதன் தாற்பரியம் என்ன? முந்தைய காலங்களில் யாருக்காக எதற்காகக் கொடும்பாவி கொளுத்தினார்கள் என்பதை எல்லாம் அறியார்கள். ஒருவரை அவமானப்படுத்துவதற்கு அவரது கருத்தை/பேச்சை புறக்கணிப்பதற்கு அடையாளமாகக் கொளுத்தப்படுவது என்ற அளவில்தான் அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் உழவுத்தொழில் சார்ந்த நாட்டார் நம்பிக்கைகளில் கொடும்பாவி கொளுத்துதல் முக்கியமானது. இதை உழவர் மட்டுமல்ல, பிற பொதுமக்களும் செய்தனர். நாட்டார் வழக்காற்றுச்

செய்திகளைச் சேகரித்தவர்கள் மழைக்காக மட்டுமே கொடும்பாவி கொளுத்தினர் என்கிறார்கள்.

தொடர்ந்து மழை பெய்யாததால் துன்பப்பட்ட காலத்தில் மழைவேண்டி நேர்ச்சை செய்யும் வழக்கம் பழமையானது. இது பெரும்பாலும் விவசாயம் சார்பான சடங்குகளில் அடங்கும். தமிழகத்தில் இந்த நேர்ச்சை ஒரே மாதிரியாக நடத்தப்படவில்லை. இதுபோன்ற வழக்காறுகள் கேரளத்தில் இல்லை என்கின்றனர்.

மழைக்காகச் செம்பெடுத்தல், மழைக்கஞ்சி காய்ச்சுதல், இரண்டு கழுதைகளுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தல், ஒப்பாரி பாடுதல் எனப் பலவகையான வழக்கங்கள் நடைமுறையில் உள்ளன. சில இடங்களில் ஆதரவில்லாத சிறுவனை கழுதையில் இருக்க வைத்து அவன் உடம்பெல்லாம் கறுப்பு வெள்ளைப் புள்ளிகள் குத்தி, எருக்கலை பூமாலை போட்டு, தாரை தப்பட்டை முழங்க ஊர் முழுக்க ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்லுவது என்ற வழக்கம் இருந்தது. பூமணியின் 'பிறகு' நாவலில் மட்டுமே இச்செய்தி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பூப்பெய்தாத மூன்று சிறுமிகள் பித்தளைக் குடத்தில் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வந்து சடங்கு செய்வது திருநெல்வேலி மாவட்டப் பகுதியில் உள்ள கிராமங்களில் வழக்கம். நகரத்தார் சமூகத்தில் மழைக்கஞ்சி காய்ச்சுதல் இப்போதும் வழக்கத்தில் உண்டு.

தென்மாவட்டங்களில் மழைக்காகக் கொடும்பாவி கொளுத்துதல் என்ற வழக்கம் இருந்தது. மழை வேண்டிச் செய்யப்படும் இச்சடங்கு முன்கூட்டித் தீர்மானிக்கப்பட்டுத் திட்டமிடப்பட்டு பலரால் செய்யப்படுகிறது. வைக்கோல், பழைய துணிகள், மூங்கில் கம்பு போன்றவற்றால் ஒரு பொம்மை செய்வர். இது 4 முதல் 5 அடி நீளம் இருக்கும். இதைக் கொண்டுசெல்ல வண்டி தயாரிப்பர். அல்லது குப்பை வண்டியைப் பயன்படுத்துவர்.

இந்த வண்டியில் அந்தப் பொம்மையை வானம் பார்க்க படுக்க வைப்பர். ஊர்க் காவலர், விவசாய நிலக்காவலர், ஊர் துப்புரவுத் தொழிலாளர், புரதவண்ணார் என்பவர்களில் சிலர் இச்சடங்கில் கலந்து கொள்ளுவர். ஒருவர் வண்டியை இழுத்துச் செல்லுவார்.

இந்தப் பொம்மை ஊர்வலத்தில் தப்பு அடிப்பதற்கும் ஒப்பாரி பாடுவதற்கும் கூலிக்காக ஆட்களை அமர்த்தி இருப்பர். ஊர்ச் சிறுவர்கள் ஆரவாரம் செய்தபடி வருவர். கொடும்பாவி பொம்மை நிறைய நிலம் உடைய செல்வந்தர்களின் வீட்டு

வாசலில் நிற்கும். குழுவின் தலைவர் போன்றவர் ஊர்வலத்தை முறைப்படுத்துவார்.

குழுவில் ஒருவர் கொள்ளிக்குடம் உடைப்பதற்குரிய மண்பானையை வைத்திருப்பார். கொடும்பாவி ஒவ்வொரு வீட்டின் நடையில் நிற்கும்போதும் மண்குடம் வைத்திருப்பவர் "கொடும்பாவிக்கு காசு போடுங்க" என்பார். ஆண்களே அந்தக் குடத்தில் அவரவர் வசதிக்குத் தக்க பணம் போடுவர்.

இப்படியாக ஊரின் பெரிய தெருக்களிலும் சந்து பொந்துகளிலும் செல்லும் இந்தக் கொடும்பாவி வண்டி இறுதியில் சுடுகாட்டை அடையும். அங்கே ஒரு இடத்தில் குழி தோண்டி கொடும்பாவியை அதில் போடுவர். அப்படிப் போடும்போது கொடும்பாவியைத் தூக்கி எச்சில் உமிழ்ந்து அவமானப்படுத்தி எறிவர்.

இதன் பிறகு கூலிக்கு மாரடிப்பவரும் தப்படிப்பவரும் குழியைச் சுற்றி வந்து ஒப்பாரி வைத்துப் பாடுவர். ஒருவர் கொடும்பாவிக்கு கொள்ளி வைத்து வாய்க்கரிசி போடுவார். பின்னர் கொடும்பாவியைத் திட்டிக் கொண்டே நெருப்பு வைப்பர். எரிந்து முடிந்ததும் எல்லோரும் விவசாயக் குளத்தில் குளித்துவிட்டு வீடுகளுக்குச் செல்லுவர்.

கொடும்பாவி வீதிவழிச் செல்லும்போது பாடப்படும் பாடலை புரதவண்ணான் சமூகத்தார் ஒருவரிடம் சேகரிக்கப்போனேன். அவருக்கு முழுதும் நினைவில்லை என்று முதலில் சொன்னார். அவருடன் பேச ஆரம்பித்தபோது அவரே நாலுவரி பாடினார். கொஞ்ச நேரத்தில் உற்சாகத்துடன் மேலும் பாடினார்.

கொடும்பாவி சாகாளோ
கோடிமழை பெய்யாதோ
கொடும்பாவி சண்டாளி
கொள்ளை நோய் வாராதோ
கொடும்பாவி சாகாளோ
கொஞ்ச மழை பெய்யாதோ
நாசகாரி சாகாளோ
நல்லமழை பெய்யாதோ
மூதேவி சண்டாளி
மூளி அலங்காரி
மூதேவி சண்டாளி
கொடும்பாவி கொளுத்துங்கோ
நல்லமழை பெய்ய வேண்டும்
நாடு செழிக்க வேண்டும்
ஊரு செழிக்க வேண்டும்
ஊருணி பெருக வேண்டும்
ஏரி நிறைய வேண்டும்
ஏக்கம் தீர வேண்டும்
மாரி பொழிய வேண்டும்
மறுகால் உடைக்க வேண்டும்

என்று இப்படியாக பாடல் நீண்டு கொண்டே இருக்கும். இந்தப் பாடலில் கொடும்பாவிக்குரிய பெயரடை இழிவானதாகவும். மழைக்குரிய பெயரடை நல்ல, கோடியளவு உயர்வுடையதாகவும் இருக்கும். சமூகத்தில் கொடிய பாவிகள் இருப்பதால் மழை பொழியவில்லை. அவர்கள் எரிந்து சாம்பலாக வேண்டும் என்னும் செய்திகள் பாடலில் இழையோடும். அதனால் பாடும்போது விளக்குமாற்றால் கொடும்பாவியை ஒருவர் அடித்துக் கொண்டே இருப்பார்.

பொதுவாகக் கொடும்பாவி பற்றிய தொன்மங்களிலும். பாடல்களிலும், வாய்மொழிச் செய்திகளிலும் கொடும்பாவி பெண்ணாகவே உருவகிக்கப் படுகிறார். பாடல்களில் பெண்ணை முன்நிறுத்திப் பாடுவதாக உள்ளவையும் உண்டு.

பொதுவாகக் கொடும்பாவி பற்றிய தொன்மங்களிலும் பாடல்களிலும் கொடும்பாவி பெண்ணாகவே குறிக்கப்படுகிறார். பாடல்களில் பெண்ணை முன்நிறுத்துவதாக வரும் பகுதிகள் வெளிப்படையாக உள்ளன. இதற்கு தொன்மக்கதை உண்டு.

அயோத்தி மக்களைத் திருப்திப்படுத்த சீதையை காட்டுக்கு அனுப்பி விடுகிறான் இராமன். அப்போது அவள் கர்ப்பிணி. வான்மீகி அவளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார். அவள் ஆசிரமத்தில் குழந்தை பெறுகிறாள். இரட்டைக் குழந்தைகள். குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுக்கும் அளவுக்கு சீதைக்குத் திராணி இல்லை. என்ன செய்வதென்று சீதைக்குத் தெரியவில்லை.

ஆசிரமத்திலிருந்து முதிய பெண் ஒருத்தி “இந்தக் காட்டில் மாயாவதி என்ற பெண் இருக்கிறாள். அவள் சுக்கிரனின் வைப்பாட்டி. அவளும் குழந்தை பெற்றிருக்கிறாள், அவள் திடகாத்திரமானவள். அவளிடம் இரட்டைக் குழந்தைகளுக்குப் பால் கேட்கலாம்” என்கிறாள். வான்மீகி ‘அப்படியே செய்யுங்கள்’ என்றார், சீதையின் தோழிகளும் சீடன் ஒருவனும் சுக்கிரனின் வைப்பாட்டி வீட்டிற்குச் சென்றனர்.

சுக்கிரனின் வைப்பாட்டி, தன்னிடம் இராமனின் புத்திரர்களுக்கு பால் கேட்டு வந்த சீதையின் தோழிகளை அவமதிக்கிறாள். ‘வான்மீகி கேட்டால் நான் கொடுக்க வேண்டுமா?’ என்கிறாள். மாயாவின் இந்தத் திமிரான பேச்சை வான்மீகி அறிந்தார். “என்னை வந்து பால் கேட்கச் சொல்லுகிறாளா? சீதையின் குழந்தைகளுக்குப் பால் இல்லை என்றாளா?” என்றார்.

வான்மீகியின் கண்கள் சிவந்தன. உதடு துடித்தது. “மாயாவதியே நீ கொடும்பாவி. உன்னை எல்லோரும் பழிப்பார்கள். மழை இல்லை என்றால் கூட உன்னைக் காட்டி மக்கள் பழிக்கட்டும். உன் உருவத்தை எரிக்கட்டும்” என்றார். இப்படி ஒரு கதை உண்டு.

நான் ஒரு வருஷம் முன்பு தற்செயலாக சந்தித்த புரதவண்ணார் சமூகத்து ஆள் ஒருவர். தன் அம்மா பாடிய ஒரு பாடலைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் என்றார். அந்தப் பாடல்,

மூதேவி சண்டாளி
மூளி அலங்காரி
சுக்கிரனின் பொண்டாட்டி
கொடும்பாவி வாறாளே
காறிக் காறித் துப்புங்கடி
கண்டாற ஓளியை ஏசுங்கடி

இந்தப் பாடலில் கொடும்பாவியை மூதேவி, சுக்கிரனின் வைப்பாட்டி என்று கூறுவதைப் பாருங்கள். இந்த மூதேவி பெயரில் ஒரு பெண் தெய்வம் உண்டு. இவள் பாற்கடலில் பிறந்தவள். காளாஞ்சன நிறம். பாம்பு ஆபரணம். இவளை மட்டில் பெரியம்மை என அவ்வையார் பேரில் உள்ள தனிப்பாடல் கூறும். இங்கு இவளது வாகனமாக கழுதை கூறப்படும்.

இந்த மூதேவி செல்வத்தைச் சீரழிப்பவள். பஞ்சத்தை உண்டாக்குபவள் என்பதால் இவள் கொடும்பாவி ஆனாள் என்பது ஒரு கதை. இவளது கொடியில் விளக்குமாறு இருக்கும். அதனால் விளக்குமாற்றால் கொடும்பாவியை அடிப்பது மரபு.

இன்றைய நடைமுறையில் உள்ள கொடும்பாவியைக் கொளுத்தும் வழக்கம் பழைய தொன்மத்திலிருந்து உருவானதுதான். திருஷ்டிப் பொம்மை இதிலிருந்து வேறுபட்டது. இப்போது ஊடகங்கள் உருவ பொம்மை என்று எழுதுகின்றன. பெயர் மாறினால் தொன்மம் அழிந்துவிடுமா?

சிந்தனைகளின் தொகுப்பு

நாமக்கல் நாதன்

பல்கலைக்கழகங்களின் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர் ப.க.பொன்னுசாமி அவர்கள். கடந்த காலங்களையும் நிகழ்காலத்தையும் கடந்து வந்த சிந்தனைகளின் தொகுப்பு இந்நூல். நூலாசிரியர் முதல் கட்டுரையிலேயே நன்றிக்குரியவராகிறார். தான் பயின்ற பொள்ளாச்சி மகாலிங்கனார் கல்லூரியின் வளர்ச்சி பற்றியும் அதனை நிறுவிய பெரியவர் நல்லமுத்து அவர்களையும் நீள நெடுகப் பாராட்டி நன்றியுடன் நினைவுகூர்கிறார்.

அடுத்த கட்டுரை தன் மகனின் கொடிய மரணம் பற்றிய ஆற்றாமையை மிக மென்மையாக நினைவுபடுத்திக் கொள்வது கண்ணீர் கசிய வைக்கிறது. மருத்துவம் பயிலச் சென்ற மகன் நாவரசு கொலையுண்டதை நாடே அறியும். அடுத்தடுத்த கட்டுரை வீட்டு வளர்ப்புப் பிராணிகளான நாய், பூனை மீதுகொண்ட அவரது பரிவையும் மனித நேயத்தையும் உணர முடிகிறது. அங்கும் அத்தகைய மனிதர்க்கு நேர்ந்த மகனது இழப்பு வேறு எவர்க்கும் நிகழ்ந்துவிடக் கூடாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது நம்மை நெகிழ வைக்கிறது.

துணைவேந்தர் கல்வியாளரும் நாடறிந்த நல் அறிஞருமான அவர் சிறு குழந்தைகட்கு நன்னெறிக் கதைகளை ஊட்டி வளர்க்க வேண்டுமென்கிறார். சிறுவயதில் எதை விதைக்கிறோமோ அதுதான் அக்குழந்தைகளின் பிற்கால வளர்ச்சி என்றும் பெற்றோர்கள் அதற்கான நேரத்தை ஒதுக்க

வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்துகிறார். ஏனெனில் நம் முன்னோர் பாட்டிக்கதை சொல்லி வளர்ந்தவர்கள் என்பதையும் நினைவுபடுத்துகிறார்.

‘அந்த 22 நாட்கள்’ என்னும் கட்டுரை சிறந்த மருத்துவ சேவை புரியும் மருத்துவர்களுக்கு நன்றி

பாலில் சர்க்கரை பழுதாகலாமோ?
ப.க.பொன்னுசாமி | விலை: ரூபாய் 80/-
வெளியீடு: கனவு, திருப்பூர்

நியூ செஞ்சூரியின்
2வது நூலகம்

தெரிவிக்கும் மிகச்சிறந்த கட்டுரை. ‘கோவை மெடிக்கல் சென்டரின்’ தலைமை மருத்துவர் நல்ல. பழனிச்சாமியை வாழ்த்தும் செயல் அரிய செயல்.

பல ஆண்டுகளாக நண்பராகவும் குடும்ப மருத்துவராகவும், தனது துணைவியாரை அங்கு மருத்துவம் பார்க்கக் கொண்டுசென்றபோது மருத்துவர் காட்டிய அக்கறை பற்றியும் ஆசிரியர் தெரிவிக்கும் விதம் நாடறிய வேண்டிய நல்ல செய்தியாகும். குறிப்பாக மருத்துவர் சமூகத்துக்கு அவர் காட்டிய நன்றி பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

‘தன்னலம் பார்ப்பது மருத்துவப் பணியில்லை என்று செயல்படும் எண்ணற்ற மருத்துவர்களையும், செவிலியர்களையும் துணைப் பணியாளர்களையும் நாம் கைகூப்பி வணங்குவோம்’ என்கிறார்.

பாவேந்தருக்குப் பாரதியின் சுதேச கீதங்கள் கிடைத்தபோது அவர் மகிழ்ந்ததைப்போல,

கொடைக்கானலில் இளைப்பாறச் சென்ற நாணயவியல் பற்றிய நூலொன்று கிடைத்ததன் மூலம் தொல்லியல் பற்றியும் நாணயவியல் பற்றியும் ஆராயும் எண்ணம் பிறந்தது என்கிறார் தினமலர் நிறுவனர் (ஆர்.கி). ஆர்.கிருஷ்ணமூர்த்தி.

நாணயவியல் ஆய்வுகளை மெய்சிலிர்த்துப் போகும் வண்ணம் ஆசிரியர் விவரிக்கும் கட்டுரை வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கது.

‘துணைவேந்தர்களே வாருங்கள்’ எனும் கட்டுரை பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர்களை எவ்வாறு தேர்வு செய்கிறார்கள் என்பதை தனது அனுபவங்களுடன் விவரிக்கிறார்.

அறிவியல் பற்றியும் நட்புக்கினியவர்கள் பற்றியும் நிறைவுக் கட்டுரைகள் சில விவரங்களைத் தெரிவிக்கின்றன. ஆசிரியர் இதுபோன்ற அனுபவங்களை நிறைய எழுதவேண்டும், வரலாறுகளுக்கு அவை துணைபுரியும் என்பதில் உள்ளளவும் ஐயமில்லை!

ஈரோட்டில் புத்தகக் கண்காட்சி

நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் நிறுவனத்துடன் இணைந்து நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் நடத்தும் புத்தகக் கண்காட்சி 16.12.2020 ஆம் தேதி புதன்கிழமை காலை 11 மணிக்கு ஈரோடு நகரில் தொடங்கியது. ஈரோடு பன்னீர்செல்வம் பार्க் அருகில் உள்ள சி.எஸ்.ஐ பள்ளி எதிரில் நடைபெறுகிற இந்த 36வது புத்தகக் கண்காட்சியை மக்கள் சிந்தனைப் பேரவையின் மாநிலத் தலைவர் த. ஸ்டாலின் குணசேகரன் திறந்து வைத்தார். என்சிபிஎச் கோவை மண்டல மேலாளர் ஆர். ரங்கராஜன், ஈரோடு கிளை மேலாளர் எஸ். முத்துகிருஷ்ணன் ஆகியோர் முன்னிலை வகித்தனர். இக்கண்காட்சி வருகிற பிப்ரவரி 28 ஆம் தேதி வரை நடைபெறுகிறது.

பழந்தமிழில் பிராகிருதச் சொற்கள்

ஆ.கார்த்திகேயன்

பழந்தமிழோடு முதன்முதலில் தொடர்பு கொண்ட மொழி பிராகிருதமே. சமஸ்கிருதம் பிற்காலத்தே வந்தது. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் பிராகிருதக் காலப் பகுதி என்றும் அதற்குப் பின்னர் சமஸ்கிருத காலப்பகுதி என்றும் தெ.பொ.மீ. வகைப்படுத்துவார் (தெ.பொ.மீ, 1965, பக். 240-243). சமண, பௌத்த சமயங்கள் வழி பிராகிருதச் சொற்கள் தமிழுக்கு வந்தன. பழந்தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுக்களில் 50 விழுக்காட்டிற்கு மேல் பிராகிருதச் சொற்கள் உள்ளன. தமிழில் காணப்படும் பிராகிருதச் சொற்கள் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து எவ்வாறு சிதைந்து வந்தன என்றும் அவற்றிற்குப் பிராகிருத இலக்கணங்களில் காணப்படும் விவரணை யாது என்றும் ஆகிய கோணத்தில் யாரும் விளக்க முற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்த வழியில் ஒருசில பழந்தமிழ்ச் சொற்களுக்கான விளக்கம் இக்கட்டுரையில் இடம்பெறுகிறது.

அங்கியும் வங்கியும்

நெருப்பு என்ற சொல்லைக் குறிக்கத் தமிழில் வேறு சில சொற்களும் காணப்படுகின்றன. தீ, எரி, அனல்,

அழல், அங்கி போன்ற சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். தீ ஐம்பூதங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. 'நிலம் தீ நீர் வளி விசும்போடு ஐந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்' என்று பழந்தமிழ் இலக்கணம் கூறும். 'வளித்தலைஇய தீயும் தீ முரணிய நீரும்' என்று புறநானூறும் கூறுகின்றது. தழல், தணல் போன்ற சொற்களும் நெருப்பையே குறிக்கின்றன. 'செந்தழல் புரைதிரு மேனி' என்ற தொடர் இடைக்காலத்தில் வருகிறது. இவற்றுள் 'அங்கி' என்ற சொல் பிராகிருத மொழியிலிருந்து பெறப்பட்ட சொல். இச்சொல் சங்க இலக்கியங்களிலும், சங்கம் மருவிய இலக்கியங்களிலும் இடைக்கால இலக்கியங்களிலும் வருகின்றது. ஆனால் தற்காலத் தமிழில் இல்லை. வழக்கொழிந்துவிட்டது.

கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் எழுதிய பட்டினப்பாலையில் 'அங்கி' என்ற சொல் கையாளப்பட்டுள்ளது.

தவப்பள்ளித் தாழ் காவின்

அவிர்சடை முனிவர் அங்கி வேட்கும்

ஆவுதி நறும்புகை முனைஇ

(53-55)

சமணர்களும் பௌத்தர்களும் தவம் செய்யும் பள்ளிகள் இருந்தன. தாழ்ந்த மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகளில் விரிந்த சடை முடியினையுடைய முனிவர்கள் நெருப்பினை வளர்த்து வேள்வி செய்தனர். வேள்வித் தீயிலிருந்து உண்டாகிய நறும்புகையை வெறுத்து குயில்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கினவாம். வேள்வியில் எழும் தீயைக் குறிக்க 'அங்கி' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அடுத்து,

புந்தி மிதுனம் பொருந்த புலர்
விடியல்
அங்கி உயர் நிற்ப (பரி. 11)

என்று பரிபாடலில் அங்கி என்ற சொல்லாட்சி இடம் பெற்றுள்ளது. இங்கு 'கார்த்திகை' நட்சத்திரம் என்ற பொருளில் அங்கி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு கோள்கள் நிலைபெறுகின்ற நிலையை விளக்கப்படுகின்ற இடத்தில் 'வெள்ளி இடபத்தைச் சேரும். செவ்வாய் மேடத்தைச் சேரும். புதன் மிதுனத்தைச் சேரும். கார்த்திகை உச்சமாக விடிதல் உண்டாகும்' என்று வரும். இங்கு 'அங்கி' கார்த்திகைக் கோளைக் குறிக்கின்றது. புலர் விடியற்காலைக்குரியோனாகிய சூரியன் என்றும் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது (அங்கி = சூரியன்). கார்த்திகை மாதத்தில் தீப வழிபாடும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிலப்பதிகாரத்தில் வஞ்சினமாலையில் அங்கி என்ற சொல் வந்துள்ளது.

நீல நிறத்துத் திரிசெக்கர் வார்சடைப்
பால்புரை வெள்ளெயிற்றுப் பார்ப்பனக் கோலத்து
மாலை எரியங்கி வானவன் தான்தோன்றி
(சிலம்பு. வஞ்சினமாலை)

நீல நிறத்தினையும் சிவந்த நீண்ட முறுக்குண்ட சடையினையும் பால் போன்ற வெள்ளிய பற்களையும் உடைய ஒரு பார்ப்பன வடிவத்தோடு தானே எதிர்வந்து அங்கி வானவன் (நெருப்புக் கடவுள்) தோன்றினான். அங்கி கடவுளின் வருணனையும் இளங்கோவடிகள் தருகிறார். சிலப்பதிகாரத்தைத் தொடர்ந்து திருவாசகம், தேவாரம் போன்ற இடைக்காலப் பக்திப் பனுவல்களிலும் 'அங்கி' என்ற சொல் இடம்பெற்றுள்ளது.

கொதியுறு காலன்அங்கி நமனோடு தூதர்
கொடு நோய்களான பலவும் (தேவாரம்-கோளறு)
அங்கியில் வீழ்தர ஆய்ந்த அம்பினர்
(தேவாரம் 3:13)
அங்கி அருக்கன் இராவணன்அந் தகன் கூற்றன்
(திருவா. பூவல்லி)

திருவாசகத்தில் நெருப்புக் கடவுள் என்ற பொருளில் வர, நெருப்பு என்ற பொதுப் பொருளிலும் விரிவடைவதைத் தேவாரத்தில் காண்கிறோம்.

'அங்கி' என்ற சொல் 'அக்னி' என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லோடு தொடர்புடையது. அக்னி (agni) என்ற சொல் பிராகிருத மொழியில் அக்கி (aggi) என்று ஓரினமாதல் என்ற விதிப்படி முதலில் மாற்றமடையும். பின்னர் இச்சொல்லின் இடையிலிருக்கிற ககர மெய்யொலி மூக்கொலியாக (மூக்கினசாயல்) சிலபோது மாற்றமடைந்து அங்கி என்று மாறும். இது பிராகிருத இலக்கணம் தருகிற விதியாகும். தமிழில் அக்கி என்ற சொல் மிகுந்த வெப்பத்தின் விளைவாக ஏற்படுகிற நோயைக் குறிக்கிறது. அக்கினி என்ற சொல்லும் வழங்கி வருகிறது. முதலில் வந்த 'அங்கி' தற்போது இல்லை.

அடுத்தது 'வங்கி' என்ற தமிழ்ச் சொல்லையும் காண்போம். இதுவும் அங்கியைப் போலத்தான். ஆனால் 'வங்கி' என்றால் 'வளைந்த' என்று பொருள். 'வங்கி வளையல்' என்ற தொகைச்சொல் வளைந்த வளையல் என்று பொருள்படும். 'வங்கை' என்ற நாட்டுப்புறச் சொல் (வளைந்த புத்தியுடைய) பொறாமையைக் குறிக்கும். 'வங்கை இடிக்காவிட்டாலும் வாசற்படி இடிக்கும்' என்றொரு பழமொழி உள்ளது. வக்ர புத்தி என்ற தொடரையும் கவனிக்க. வங்காள விரிகுடாவிலுள்ள 'வங்கா' என்ற சொல்கூட வளைந்த நிலப்பகுதியைத்தான் குறித்தது. வங்கா என்ற சொல் இந்தியாவின் வடகிழக்கு மாநிலங்களில் 'பங்கா' என்று மாறிவிடும்.

திண்தேர்ப் புரவி வங்கம் பூட்டவும்
வங்கப் பாண்டியில் திண்தேர் ஊரவும் (பரி.20)

என்று பரிபாடலில் வங்கம் என்ற சொல் வந்துள்ளது. அதாவது புதுவெள்ளம் வந்ததும் வைகையாற்றில் புனலாடச் சென்றவர்கள் அவசரத்தில் தேரில் பூட்ட வேண்டிய குதிரைகளை வங்கத்திலும் வங்கத்தில் பூட்ட வேண்டிய பாண்டில் எருதுகளைத் தலைகால் தெரியாமல் பூட்டினார்களாம். 'வங்கம்' என்பது 'வளைந்த வண்டி'யைக் குறித்தது. 'வணங்கு கால் வங்கம் புகும்' என்று வங்க வண்டி குறித்து கலித்தொகையிலும் வந்துள்ளது. 'வங்கம்' என்ற மரக்கலத்தைக் குறிக்கும் சொல் எவ்வாறு வந்தது என்று அறியத்தக்கது. வங்கம் என்பதற்குக் 'கடலை' என்ற பொருளும் உள்ளது. வளைந்து வளைந்து வருவதால்தானோ என்னவோ? இந்த 'வங்க' என்ற சொல் 'வக்ர' என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லிலிருந்து வந்தது. 'வக்ர' என்ற சொல் 'வக்க' என்று மாற்றமடைந்து (ஓரினமாதல் என்ற விதி மேலே சுட்டிக் காட்டினோம்), பின்னர் இடையில் வரும் மெய்யொலி மூக்கொலி சாயல் பெற்று மாறி வங்க என்றாயிற்று. இதுவும் பிராகிருதச் சொல்தான்.

இந்தி மொழியில் 'ஆங்க்' என்றால் கண் என்பது பொருள். ஆக்ஷி என்றால் கண் என்பது பொருள். ஆக்ஷி என்கிற சமஸ்கிருத சொல் அக்கி (akkhi) என்று மாறி பின்னர் ஆங்க் என்று இடையில் மெய்யொலி கெட்டு உயிர் மூக்கினசாயல் வந்துவிடுகிறது. ஆதி நீடலும் ஏற்படுகிறது. இவை யாவும் பிராகிருத மொழியில் ஏற்படும் மாற்றங்களாகும்.

கண்ணனும் விண்ணகரமும்

கண்ணன் என்ற சொல் கிருஷ்ண என்ற சொல்லிலிருந்து வந்தது. அதாவது கிருஷ்ண என்ற சொல்லின் பாகதச் சிதைவுதான் கண்ணன் என்பது. இதனை நமது உரையாசிரியர்கள் சுட்டியுள்ளனர் (தொல். எச்சவியல்). கண்ணையுடையவன் கண்ணன் என்று பொதுவாக நம்பப்பட்டாலும் கிருஷ்ண என்ற சொல்லே மூலம். இதனைப் பிராகிருத இலக்கணங்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். 'துஞ்சா கண்ணர்' போன்ற தொடர்கள் சங்க இலக்கியங்களில் வந்துள்ளன. அங்கு அவற்றிற்குத் தூங்காத, உறங்காத கண்களை உடையவர்கள் என்பதுதான் பொருள். அது வேறு. இங்கு நாம் குறிப்பிடும் கண்ணன் வேறு. பல சங்க இலக்கியப் புலவர்களின் பெயர்கள் கண்ணன் என்ற சிறப்புப் பெயருடன் காணப்படுகின்றன. எ.கா. மதுரைக்கதக்கண்ணன் (குறு. 88), வேம்பற்றூர்க் கண்ணன் கூத்தன் (குறு. 362). அதனால் இச்சொல்லாராய்ச்சி முக்கியமானதாகிறது. வைணவ இலக்கியத்தில் கண்ணன் என்ற சொல் பெருவாரியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு பாடல் எடுத்துக்காட்டாக

வண்ணமாடங்கள் சூழ் திருக்கோட்டியூர்
கண்ணன்கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்
எண்ணெய்கண்ணம் எதிரெதிர்தூவிடக்
கண்ணன்முற்றம் கலந்தன ராயிற்றே
(நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்)

இப்பாடலில் இரண்டாவது வரியில் 'கண்ணன்' (கிருஷ்ண) என்ற சொல் வந்துள்ளது. நான்காவது வரியில் வரும் 'கண்ணன்' என்பதனைக் கண் + நல் (முற்றம்) என்று பிரித்து அகன்று பரந்த முற்றம் என்று பொருள் கொள்வர். கிருஷ்ண என்ற சொல் எவ்வாறு கண்ணன் என்று மாறிற்று என்பதைக் காண்போம்.

krsna என்ற சொல்லில் வரும் ரு என்பது சமஸ்கிருத மொழியில் உயிரெழுத்தாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வயிரெழுத்து அகரமாகவோ, இகரமாகவோ, உகரமாகவோ பிராகிருத மொழியில் மாறும். சிலவேளைகளில் ரகரமாகவும் மாறும். இங்கு அகரமாக மாறுகிறது. அடுத்த நிலையில் (s) என்னும் ஸகர ஒலி ஹ (h) ஆக மாறும். ஹ வும் மூக்கொலியும் முன் பின்னாக மாறும் (metathesis).

krsna > kanha

கண்ஹ என்ற சொல்தான் கண்ணன் என்று தமிழில் வழங்கி வருகின்றது. இதனைத்தான் நமது உரையாசிரியர்கள் பாகதச் சிதைவு என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். சமஸ்கிருதச் சொற்களில் வரும் நாமடி ஸகர ஒலி தமிழ்மொழியில் டகரமாக மாறும் என்பது பிற்காலத்தில் வந்த இலக்கண விதியாகும். விஷம் என்பது விடம் என்பது போல 'கிருஷ்ண' என்பது 'கிருட்டிண' என்றும் மாறி வழங்குகிறது. வீரசோழிய இலக்கணம் இவ்வாறான விதிகளைத் தருகின்றது.

விண்ணகரம்

அடுத்து விண்ணகரம் என்ற சொல்லைக் காண்போம். விண்ணகரம் என்ற சொல்லை விண்ணில் இருக்கிற நகரம் என்றுதான் நான் முதலில் பிரித்துப் பொருள்காண முற்பட்டேன். பின்னர்தான் அது 'விஷ்ணு கிரஹம்' என்ற சொல்லின் பிராகிருதச் சிதைவு என்று அறிந்துகொண்டேன். தமிழகத்திலுள்ள விஷ்ணுவின் கோயில்கள் விண்ணகர் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. திருமாலின் கோயில்கள் 'விண்ணகரம்' என்று அறியப்படுகின்றன. 108 வைணவ திவ்விய தேசங்களில் திருமங்கையாழ்வார் ஐந்து கோயில்களை விண்ணகரம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை யாவன

1. பரமேச்சுர விண்ணகரம்
2. காழிச் சீராம விண்ணகரம்
3. அரிமேய விண்ணகரம்
4. வைகுந்த விண்ணகரம்
5. நந்திபுர விண்ணகரம்

'விண்ணகரம்' என்பதற்கு விண்ணில் உள்ள பரமபதத்திற்குச் சமமான தலம் என்று பொருள் கொள்வதும் காணப்படுகிறது. விண்ணகரம் என்பதற்கு விஷ்ணுவின் வீடு என்பதுதான் சரியான பொருள். பல்லவர்காலக் கல்வெட்டு சாசனங்களில் பரமேஸ்வர விண்ணகரம் என்று காஞ்சியில் உள்ள ஸ்ரீவைகுந்தநாத பெருமாள் ஆலயம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. விஷ்ணு என்ற (visnu) சொல்லில் உள்ள நாமடி ஸகர ஒலி மூக்கொலியோடு வரும்போது (h)வாக மாறி பின்னர் மூக்கொலி முன்னும் h கர ஒலி பின்னும் மாறிவிடும். இதனை கிருஷ்ண என்ற சொல்லை விளக்கும்போதும் கூறினோம். விஷ்ணு என்பது இந்த இலக்கண விதிப்படி விண்ஹ (vinhu) என்று மாறும். வீடு என்ற சொல்லைக் க்ரஹ, க்ருஹ என்ற இரு சொற்களால் சமஸ்கிருதத்தில் வழங்குவர். மொழி முதலில் வரும் சமஸ்கிருதச் சொற்களின் மெய் மயக்கங்கள் பிராகிருத மொழியில் பொதுவாகச் சகித்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இவ்விதியின்படி மொழி முதலில் வரும் மெய்மயக்கங்களில் ஒரு மெய் கெடும். அல்லது ஒரு உயிரெழுத்து கூட்டாக

வருகிற மெய்யெழுத்துக்களைப் பிரித்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

க்ரஹ (graha) என்பது கரஹ என்று மாறி 'கரம்' என்று மாறுகிறது. இவ்வாறு விண்ணகரம் என்ற சொல்லைப் புரிந்து கொள்ளலாம். விண்ணகரம் என்பது பிராகிருதச் சொல்லே என்று புரிந்து கொள்ளலாம். விஷ்ணு என்ற சொல் தமிழிலக்கண மரபுப்படி விட்டுணு என்றும், விட்டு என்றும் மாறும். விட்டு சித்தன் விரித்த இப்பன்னு பாடல் வல்லார்க்கு இல்லை பாவமே (நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்).

உண்ணம்

உண்ணம் என்ற தமிழ்ச் சொல் வெப்பம் என்ற பொருளுடையது. உஷ்ண என்ற சமஸ்கிருதத்திலிருந்து வந்த பிராகிருதச் சொல்லே 'உண்ணம்' என்பது. ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி, ஸகர ஒலியும் மூக்கொலிகளும் மெய்யக்கமாக வரும்போது ஸகர ஒலி ஹவாக மாறி மூக்கொலி முன்பின்னாக மாறும் என்று சொன்ன விதிப்படி உஷ்ண > உண்ஹ > உண்ணம் என்று பிராகிருதம் வழியாகத் தமிழுக்கு வந்தது.

உண்ணம் என்பது உஷ்ணம் என்றும் விண்ணவன் விண்ணு என்பது விஷ்ணு என்றும் தமிழிலிருந்து

வடமொழிக்குச் சென்றதாகச் சிலர் தொடர்பு படுத்துவது சரியாகப்படவில்லை.

குறிப்பு : மகாபாரத காலத்திலே, அஃதாவது கண்ணபிரானுடைய காலத்திலே சமணர் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்ததாகத் தெரிகிறது. 22ஆவது தீர்த்தங்கரராகிய நேமிநாத சுவாமி கண்ணபிரானுடைய நெருங்கிய உறவினர் என்றும், கண்ணபிரான் எதிர்காலத்திலே சமணத் தீர்த்தங்கரராகப் பிறந்து சமண மதத்தை நிலைநாட்டப் போகிறார் என்றும் சமண நூல்கள் கூறுகின்றன. இக்காலத்துச் சமணருடைய நம்பிக்கையும் இதுவே. கண்ணபிரானும் அவரைச் சார்ந்தவர்களும் சமண சமயத்தவர் என்றும் சமண நூல்கள் கூறுகின்றன. (காண்க மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி. 1954:31).

பார்வை நூல்கள்

1. மீனாட்சிசுந்தரன், தெ.பொ., தமிழ்மொழி வரலாறு, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 1965.
2. வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி., சமணமும் தமிழும், ஸ்ரீசெண்பகா பதிப்பகம், சென்னை, 1954, (மறுபதிப்பு) 2010.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு பேண்ட்லோள்!

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
 நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,
 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
 அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.
 தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

அக்டோபர் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

4252	2761	5932	907	7819	8783	4235
4224	903	164	2867	7818	487	2001
4225	904	2865	4708	7815	8801	7905
4253	905	2061	4709	6014	1106	984
1101	163	906	7813	7821	6021	6034
483	5919	5946	907	7822	6020	4854
5913	4323	1701	2867	169	5985	282
484	124	1104	2958	8778	1105	170
871	4809	4227	2956	8779	4231	2764
5906	7811	5941	2955	8780	7903	4577
5884	2762	4226	2957	8781	7904	2875
5916	7812	4228	4229	8782	168	8802
5917	486	982	8775	2869	167	
4852	2864	7814	8777	7567	166	
5925	5935	8774	8776	8784	165	

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00
 மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00, ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00
 அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00
 சந்தாத் தொகையை
 New Century Reader's Sangam
 Central Bank of India
 Ambattur Branch, Chennai - 600 050
 A/c.No. 1035249018
 IFSC Code : CBIN0281261
 என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

color page

color page

color page

color page

color page

color page

color page

color page

மக்கள் சார்ந்த பண்பாட்டு ஆய்வாளர் தெ.ப.

நா. இராமச்சந்திரன்

2020 டிசம்பர் 24ஆம் நாள் இரவு 8 மணியளவில் பாளையங்கோட்டையைச் சார்ந்த திரு. மாணேந்தியப்பன் என்ற (காசி கிராபிக்ஸ்) அறிஞர், தொ.ப. மறைந்துவிட்டார் என்ற அதிர்ச்சி செய்தியைத் தெரிவித்தார். மரணம் இயற்கையானதுதான். நம்மைச் சார்ந்தவர்கள் - நம் மீது அன்பு செலுத்தியவர்களின் மரணம் என்பது அதிர்ச்சி தரக்கூடியதுதானே. சிறிது நேரம் என்னால் ஏதும் செய்ய இயலவில்லை. அவருடன் பழகியது, உரையாடியது, அவருடைய எழுத்துகளை வாசித்தது, என்னுடைய பேராசிரியர் தே.லூர்து அவர்களுடன் விவாதங்களை அவர் நிகழ்த்தியது. இப்படிப்பட்ட சிந்தனைகள் மனத்தை ஆக்கிரமித்தன. உடனே போக வேண்டும் என மனம் சொல்லியது. உடல் இடம் கொடுக்கவில்லை. மறுநாள்தான் கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள்ளிருந்த அவருடைய உடலைப் பார்த்தேன். அவருடைய வீட்டுக்கு எப்போது சென்றாலும் 'என்னார்' என்று அவர் அழைப்பது நினைவுக்கு வந்தது. மீண்டும் அவர் நிகழ்த்திய உரையாடல்கள் நினைவுக்கு வந்தன. உரையாடலுக்கு அற்புதமான மனிதராயிற்றே! மணிக்கணக்கான - கொஞ்சம்கூட சலிக்காத உரையாடலை மறக்க முடியுமா!

தொ.ப. என்று அவருடைய நட்பு வட்டாரத்திலும் மாணவர்களாலும் அழைக்கப்பட்ட பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன் இப்போது நம்மிடையே இல்லை. ஆனால் அவர் விதைத்துச் சென்ற சிந்தனைகள் நூல் வடிவிலும் ஒலி ஒளி வடிவிலும் நம்முடன் வாழ்கின்றன என்று மனம் ஒரு நொடி அமைதிப்படுத்தினாலும் மீண்டும் தொ.ப. நினைவு ஆட்கொண்டுவிடுகிறது. எனக்கு மட்டுமல்ல; அவருடன் பழகிய எல்லாருக்கும் அப்படித்தான்.

முகம் தெரியாத இளைஞர்களையும் அவர் கவர்ந்துள்ளார் என்பதை அவருடைய இறுதி ஊர்வலம் காட்டியது. தமிழகம் முழுவதும் இருந்து வந்த நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கருஞ்சட்டையணிந்த இளைஞர்கள் அறிஞர் தொ.ப.வின் சிந்தனைகளை விண்ணைப் பிளக்கும் கோஷங்களாக உருவாக்கி ஊர்வலத்தோடு சென்றனர்.

1950இல் பாளையங்கோட்டையில் பிறந்த தொ.ப., தூய சவேரியார் கல்லூரியில் இளங்கலையும், காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியில் முதுகலையும் பயின்றவர். மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் முத்து. சண்முகம் பிள்ளையின் வழிகாட்டுதலில் 'அழகர் கோயில்' குறித்து ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றார். இளையான்குடி ஜாகீர் உசேன் கல்லூரியில் பணியாற்றினார். அதன்பின் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் பணியாற்றினார். 1998இலிருந்து 2008 வரை மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழியல் துறைப் பேராசிரியராகவும் துறைத் தலைவராகவும் பணியாற்றி விருப்ப ஓய்வு பெற்றார்.

அவர் ஒரு பன்முகத் தன்மை கொண்ட ஆய்வாளர். வைணவத்தை கசடறக் கற்றவர். அதே நேரத்தில் கடவுள் மறுப்பாளராகவும் திகழ்ந்தார். பண்பாடு குறித்தும் சமயங்கள் குறித்தும் அடித்தள மக்கள் ஆய்வுகளின் தேவை குறித்தும் கூர்மையான கருத்துகளை முன் வைத்தவர். திராவிடக் கருத்தியலோடு கூடிய ஆய்வு முறையியலை அவர் பின்பற்றினார். எளிமையான மொழியில் தமது கூர்மையான கருத்துகளை முன்வைத்தவர். எச்சங்களாகச் சிதறிக் கிடக்கும் தமிழர் பண்பாட்டின் வேர்களைக் கண்டடைவதில் பெருமுயற்சி செய்தவர். கீழிருந்து வரலாற்றை எழுத வேண்டும் என்பதில் திடமான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். யாரெல்லாம் தமிழியலில் ஆர்வம் கொண்டு ஆய்வுகளை மேற்கொள்கிறார்களோ அவர்களையெல்லாம் சந்தித்து உரையாடுவது அவருடைய வழக்கம். தமிழியல் ஆய்வையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டவர்.

அறிஞர் தொ.ப. ஒரு பெரியாரியச் சிந்தனையாளர். ஒரு நேர்காணலில் 'உங்களைப் பெரியாரிஸ்ட் என்று அழைக்கலாமா?' என்ற கேள்விக்கு "95

சதவிகிதம் நான் பெரியாரிஸ்ட் தான். அவரது கலை, பண்பாட்டுப் புரிதல் பற்றி எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு உண்டு. எனினும், அவரது காலம் வேறு என்பதையும் நாம் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும்" என்று அவர் பதிலளிக்கிறார் (நேர்காணல் செய்தவர்: ஆர்.ஆர். சீனிவாசன், தலித்முரசு, டிசம்பர் 2001).

அவருடைய அழகர்கோவில் குறித்த ஆய்வு கோவிலாய்வுக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழ்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களே கோவிலாய்வில் ஈடுபட்டிருந்தனர். கே.கே. பிள்ளையின் சுசீந்திரம் கோவில் பற்றிய ஆய்வினை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லலாம். கோவிலை மையமாகக் கொண்டு வேறுபட்ட முறையில் தமிழ்த் துறையில் ஆய்வு நிகழ்த்தியவர் தொ.ப. அவருடைய ஆய்வு கோவில் குறித்த ஆய்வின் எல்லைகளை விரிவடையச் செய்தது. ஏனெனில், அவருடைய அணுகுமுறை முற்றிலும் மாறானது. அழகர் கோவிலுக்கும் பல்வேறு சாதியினருக்கும் இடையிலான உறவு குறித்ததாக அது அமைந்தது. குறிப்பிடத்தக்க வழிபாட்டு முறையையும் திருவிழாக்களையும் - குறிப்பாகச் சித்திரைத் திருவிழா - கொண்டது இக்கோவில். வைணவக் கோவிலாக எவ்வாறு மாறியது? அழகர், கள்ளழகர் என்ற பெயர்கள் முக்கியமானவை. அக்கோவில் இருக்கும் இடத்தைச் சுற்றி நாயுடு, கள்ளர், யாதவர், பள்ளர், பறையர், வலையர் ஆகிய சாதியினர் வாழ்கின்றனர். மேட்டுக்குடி அடையாளம், அதாவது வைணவ அடையாளம் எப்படி வந்தது? மேட்டுக்குடி மக்களைத் தாண்டி எப்படி வெகுசன மக்களை வந்தடைந்தது? ஆடல் பாடலுடன் கடவுளை சனநாயகப்படுத்திய வரலாற்றைத் தொ.ப. விவரிக்கிறார். பதினெட்டாம் படி கருப்பசாமி குறித்த செய்திகளை இந்நூலில் திரட்டித் தருகிறார். கோவில் பற்றியும் கடவுள் பற்றியும் மக்கள் மத்தியில் வழங்கும் நாட்டார் கதைகளைக் களஆய்வின் மூலமாகத் திரட்டித் தருகிறார். துண்டு துண்டான வரலாற்றுச் செய்திகளைச் சேகரித்து முழுமையாக்கித் தரும் பணியை தொ.ப. செய்திருக்கிறார். மக்கள் சார்ந்த ஆய்வாக இது அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத் தக்கது. குறிப்பாக அடித்தள மக்கள் சார்ந்த ஆய்வு அது. காட்டில் அமைந்துள்ள அந்தக் கோவில் எப்படி வெகுசனக் கோவிலாக மாறியது? மக்களை எவ்வாறு ஈர்த்தது? என்பது குறித்து ஆராய்ந்துள்ளார்.

பேராசிரியர் தொ.ப. அவர்களுடன் உரையாடும்போது வரலாற்றுச் செய்திகள், தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் தரவுகள், பழந்தமிழ் இலக்கிய மேற்கோள்கள், தற்கால இலக்கியச் சிந்தனைகள், மொழியியல் கருத்துகள்,

தாம் களஆய்வு மேற்கொண்ட அனுபவங்கள் போன்றவற்றை அவர் இயல்பாகச் சொல்வதை நான் கண்டிருக்கிறேன்; கேட்டிருக்கிறேன். அவருடைய எழுத்துக்களும் அவ்வாறே நம்மோடு உரையாடுவதைப் போலவே அமைந்துள்ளன என்பதை அவருடைய நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் காணலாம். குழப்பம் ஏதும் விளைவிக்காது, பயமுறுத்தாது, சொல்வதைப் பிறருக்கு விளங்கும்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்ற அக்கறையோடு கூறப்படுபவை அவை. தம்முடைய மேதாவிலாசத்தைப் பிறருக்குப் பறைசாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவருக்கு எப்போதும் இருந்ததில்லை. சிறிய சிறிய கட்டுரைகளாக அவர் எழுதுவார். சின்னச் சின்ன சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்துவார்.

தொ.ப.வுக்கு நாட்டார் வழக்காற்றியல் புலம் மீது தனித்த அக்கறையும் மரியாதையும் உண்டு. அவருடைய நூல்களில் மக்களிடையே வழக்கிலுள்ள சொற்கள், உறவு முறைகள், பழக்கவழக்கங்கள், நாட்டார் சமய வழிபாடுகள், நாட்டார் தெய்வங்கள் ஆகியவை குறித்த கட்டுரைகள் பல. ‘சடங்கியல் வாழ்வு’ என்பது அவர் எழுதிய கட்டுரை. பட்டம் கட்டுதல், புனித எண்கள் குறித்த சடங்குச் சொல்லாடல்கள், சடங்கின்போது ஒரு சொல்லைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுதல், சூலுற்ற பெண்ணுக்கு மடிநிரப்பும் சடங்கு செய்தல், காதணி விழாவில் காதரிசி வழங்குதல், பூப்புச் சடங்கில் தீட்டுக் கழிப்பு போன்றவற்றை இக்கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். ஆய்வு மாணவர்கள் இவை ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் தனித்தனி கட்டுரைகள் எழுதலாம். திராவிடச் சாதிகளில் இன்னும் வழக்கிலுள்ள சடங்கு நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்வோருக்கு இக்கட்டுரை தரும் தகவல்கள் முக்கியமானவை.

‘பேரக் குழந்தைகள்’ என்ற கட்டுரையில் பேரன், பேத்தி என்ற சொற்களின் பொருண்மைகள், நம்பிக்கை, சடங்குகள், கேலி செய்யும் உரிமை போன்றவற்றைச் சுவையாகச் சொல்வதோடு நிகழ்காலச் சூழலில் குழந்தைகள் தாத்தா பாட்டி-யிடமிருந்து அந்நியப்பட்டுவிட்டதையும் அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“பண்பாடு என்பது பழமையைக் கொண்டாடுவது அன்று. உயிருள்ள வேர்களைப் பாதுகாப்பதாகும். ஏனென்றால் உயிருள்ள வேர்கள் இன்னமும் சமூக அசைவியக்கங்களை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றன என்பதே அதற்குரிய காரணமாகும்” என்று தொ.ப. குறிப்பிடுவது ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்குரியது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் முதல் நவீன இலக்கியங்கள் வரை தமிழ்ப் பண்பாடு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதை ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். “பண்பாடு என்பதனை ஒரு மொழியோடு மட்டும் சார்த்திப் பார்ப்பது இயற்கையாகாது. ஒரு நிலப்பகுதியில் தொட்டடுத்த மொழிகளோடு உறவுடையதாகவே ஒரு மக்கள்

திரளின் பண்பாடு அமையும். எனவே ‘தமிழ்ப் பண்பாடு’ என்ற சொல்லை விட ‘திராவிடப் பண்பாடு’ என்ற சொல்லே பொருள் உடையதாகும். தமிழோடு மட்டுமின்றி மலையாளம், துளு, கன்னடம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் கூட்டத்தார் இவை வழங்கும் நிலப் பகுதியினுள் அடங்கும் திருந்தாத மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் கூட்டத்தாருக்கும் பண்பாட்டின் அடிப்படைக் கூறுகளில் ஒரு பொதுத்தன்மை நிலவுகின்றது. அந்த வகையில் புழங்கு பொருள்சார் பண்பாடும் பெரும்பாலும் ஒத்ததாகவே அமையும். கருத்தியல் நிலையில் நிலத்தின் தன்மை, உற்பத்தி உறவுகள், புறநிலைத் தாக்குதல்கள், பருவகாலம் ஆகியவை சார்ந்து சிற்சில மாறுதல்களுடன் பண்பாட்டுக் கூறுகள் வெளிப்படும்” என்று ‘படைப்பிலக்கியங்களும் பண்பாட்டு வெளிப்பாடும்’ என்ற கட்டுரையில் தொ.ப. குறிப்பிடுகிறார்.

மொழிக் கல்வி குறித்துப் பேசும் தொ.ப., குழந்தைகளுக்கான மொழிக் கல்வி கவனத்துடன் திட்டமிடப்படவில்லை என்று ஆதங்கப்படுகிறார். ஒரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் பண்புக்கும் ஆதாரமாக விளங்குவது பேச்சுமொழி என்பதைப் பேராசிரியர் வலியுறுத்துகிறார். வாய்மொழியை மட்டுமே அறிந்துள்ள குழந்தைகளுக்குத் திரும்பச் சொல்வதன் மூலமாக இசையோடும் மொழிக்கல்வி ஊட்ட வேண்டும் என்று கருதும் தொ.ப. பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் விளக்குகிறார்.

வள்ளுவரின் சமகாலத்திலும், அவருக்குப் பின்னரும் கூட இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இலக்கியங்களின் வழி அறம் பேச வந்தவர்கள் சாதி, சமயம், நிலப்பகுதி ஆகிய அடையாளங்களைத் தாண்டிச் செல்ல இயலவில்லை என்று தொ.ப. குறிப்பிடுவது சிந்தனைக்குரியது. வைதீகத்திற்கு எதிராகக் கலகக் குரலெழுப்பியவர் வள்ளுவர் என்பதற்குப் ‘பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்’ என்ற வரியை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

‘நமது பண்பாட்டில் மருத்துவம்’ என்ற தலைப்பில் அவர் ஆற்றிய உரையில் 150 ஆண்டு காலனி ஆட்சியிலே எதையெதை எப்படிப் பார்க்க வேண்டும் என்கிற பார்வையை நாம் இழந்து போயிருக்கிறோம் என்று அழுத்தமாகக் கூறுகிறார். அந்த உரையில் அவர் பண்பாட்டை எளிமையாகவும் நறுக்குத் தெறித்தாற் போன்றும் வரையறுக்கிறார். ‘பண்பாடு என்ற சொல்லை நாம் மிகச் சுருக்கமாகவே புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். உண்மையில் பண்பாடு என்பது தனிமனித ஒழுக்கம் சார்ந்த ஒன்றன்று. பண்பாடு என்பது ஒரு சமூகத்தினுடைய வெளிப்பாடு. ஒரு மக்கள் திரள், தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிற முறை. சொல்லாலே, செயலாலே, கருத்தினாலே தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிற முறைக்குத்தான்

பண்பாடு என்று பெயர். நம்முடைய தெய்வங்கள், நம்முடைய இசை, நம்முடைய கலை, நம்முடைய உணவு, நம்முடைய உடை, நம்முடைய உடையை நாம் செய்கிற முறை, நம்முடைய உடையை நாம் உடுத்துகிற முறை எல்லாமே பண்பாடு சார்ந்த அசைவுகள்தான். பண்பாடு என்பது ஒரு முழுமையான பொருள். இந்த முழுமை சார்ந்த பார்வை இல்லாது போன காரணத்தினாலேதான், பண்பாடு பற்றிய நமது பார்வை மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறது' என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

தொகுக்கப்படாத வரலாற்றைத் தொகுப்பது, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்ந்த ஆய்வினை நிகழ்த்துவது ஆகியவையே தொ.ப.வின் முறையியல். பெரியாரியத்தோடு நாட்டார் வழக்காற்றியல், மக்கள் வரலாறு ஆகியவற்றை இணைத்துப் பார்த்தார் தொ.ப. அவருடைய ஆய்வுகள் தமிழ்த் தேசியச் சிந்தனைக்கு முக்கியமான பங்களிப்பினை வழங்கின. நாட்டார் வழக்காறு மட்டுமல்லாமல் அனைவரும் விவசாயத்தோடு தொடர்புடையவர்கள் என்ற கருத்தினை அவர் நிறுவிக்கொண்டே இருந்தார். உழைக்கும் மக்கள் சார்ந்த சிந்தனையை அவர் கொண்டிருந்தார் என்பது முக்கியமானது.

தாய்த் தெய்வ வழிபாடு பற்றிய தொ.ப.வின் பார்வை முக்கியமானது. பண்பாட்டின் வேர் தாய்த் தெய்வம் என்பது அவருடைய முதற்கட்ட முடிவு. தமிழ் நாட்டில் அம்மன் கோவில்கள் ஆயிரக் கணக்கானவை. அவ்வம்மன் தெய்வங்கள் சுதந்திரத் தன்மையுடன் காணப்படுகின்றன. பழையனூர் நீலி பற்றி அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரை முக்கியமானது. கணவனால் கொல்லப்பட்ட நீலி ஆவியாக வந்து அவனைப் பழிவாங்குகிறாள். அவளுக்கு எதிராகத் தீர்ப்பு வழங்கிய ஊர்ப் பஞ்சாயத்தாரை அவள் அழிக்கிறாள். கோபத்தின் குறியீடாக அவள் விளங்குகிறாள். பண்பாட்டின் நியாயமான கோப உணர்வு அது. கண்ணனைக் குறும்புக்காரனாகவும் அதிகார மையத்தை உடைக்கக் கூடியவனாகவும் தொ.ப. காண்கிறார். எல்லா விதமான அதிகாரங்களையும் உடைப்பதுதான் பெரியாரியம்! திராவிட இயக்கச் சிந்தனை, மானிடவியல், சமூக நீதி, வெகுமக்கள் பார்வை, விவசாய மக்கள் தொடர்புடையதாக ஒவ்வொன்றையும் பார்ப்பது, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்பு, நாட்டார் வழக்காறுகளில் அக்கறை, தமிழ்த் தேசிய உணர்வு, அம்பேத்கரியச் சிந்தனை ஆகியவை தொ.ப.வின் எழுத்துக்களில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. மாணவர்களிடமும் இவற்றை விவாதிப்பார். அதன்மூலம் மாணவர்களுக்கான ஆசிரியராக அவர் திகழ்ந்தார்.

மாணவர்களோடு உரையாடுவதை அவர் பெரிதும் விரும்பினார். தகவல் களஞ்சியமாக அவர் விளங்கினார். எழுதுவதை விட உரையாடுவதுதான்

அவருக்கு மிகவும் பிடிக்கும். பரந்துபட்ட வாசிப்பு அவருக்கு இருந்தது. தனித்தன்மையான முறையியல் அவருடையது. மானிடவியல், சமூகவியல், மொழியியல், இலக்கியம், நாட்டார் வழக்காற்றியல் போன்ற பல புலங்கள் சார்ந்த நூல்களைக் கற்று தமது அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டவர் என்பதால் அவரது உரையாடல்களும் கட்டுரைகளும் நுட்பமானவையாக விளங்கின. அவருடைய சிந்தனையில் பெரியாரும், மார்க்சும், அம்பேத்கரும் தாக்கத்தை விளைவித்துள்ளனர். தமிழ்ப் பண்பாட்டில் நிலவும் தமிழ் மரபையும் புற மரபையும் சுட்டிக் காட்டுவது அவருடைய தனிப் பாணி.

உணவு பற்றிய கட்டுரையில் தெய்வங்களுக்குப் படைக்கப்படும் உணவைக் கொண்டு அறியலாம் என்று அவர் கூறும் கருத்து முக்கியமானது. தமிழ் மரபு சார்ந்த சிந்தனை அவருக்கிருந்தது. தமிழ் ஈழம் மலர வேண்டும் என்பதில் ஆர்வமாக இருந்தார். தமிழ் மரபைப் பிற மரபுகள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன என்பதை அவருடைய கட்டுரைகள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

சங்க இலக்கியம் குறித்து எழுதினாலும் வழக்கிலிருக்கும் மரபைத் தொடர்பு படுத்துவார். பசலை நோய் பற்றிக் கூறுமிடத்து, நெல்லை மாவட்டத்தில் திருமணத்திற்கு முன் சிலருக்கு வரும் காய்ச்சலைப் பசலைக் காய்ச்சல் என்று கூறுவதை எடுத்துக்காட்டுவார். சங்க இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் மக்களிடம் வழக்கிலுள்ள நாட்டார் வழக்காறுகளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவார். தொடர்ச்சியான களஆய்வு அனுபவம், தொல்லியல், கோவில்கள் பற்றிய அறிவு, வேளாண்மை அறிவு, மக்களிடம் உரையாடுவது ஆகியவற்றால் புதிய செய்திகளை அவரால் கூற முடிந்தது.

சற்றுச் சூழல் குறித்த அக்கறை அவருக்கு மிகுதியாக இருந்தது. மதவாதத்திற்கு எதிராக கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டே வந்தார். தமிழ் மரபின் தொடர்ச்சி, வைதீகக் கலப்பு ஆகியவற்றைத் தெளிவாகச் சுட்டிச் செல்லும் பாங்கு சிறப்பானது. அவருடைய கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் விரிந்த ஆய்வுக்குரியது.

மொத்தத்தில் மக்கள் சார்ந்த பண்பாட்டாய்வாளர் தொ.ப. அவருடைய நூல்களைக் கற்பதும், விவாதிப்பதும், அவருடைய முறையியலைப் பின்பற்றி தமிழ்ப் பண்பாடு குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதுமே அவருக்கு நாம் செய்யும் அஞ்சலியாகும்.

திராவிடத் தேசியமா ? தமிழ்த் தேசியமா

உதயை மு.வீரையன்

அண்மைக் காலமாகத் தமிழ்த் தேசியம் பற்றிய எழுச்சி ஏற்பட்டு வருவதை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்க வேண்டும். அத்துடன் நில்லாமல் திராவிடத் தேசியத்தை எதிர்ப்பதும், அதற்குத் துணை நின்றதாக பெரியார் ஈ.வெ.ராவைத் தாக்கும் போக்கும் தொடர்ந்து வருகிறது.

திராவிடம், ஆரியம் என்ற சொற்கள் பல இடங்களில் பல மாதிரியான பொருளில் வழங்கி வருகின்றன. இந்தப் பிரிவினையை கால்டுவெல்தான் கொண்டு வந்தார் என்று அவரைத் தாக்கும் போக்கும் தொடர்கிறது. தாக்கதலும், எதிர்த்தாக்குதலும் ஒரு தீர்வை நோக்கிப் போக வேண்டும்.

மொழி ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கிய ராபர்ட் கால்டுவெல் இந்திய மொழிகளை ஆரிய மொழிக்குடும்பம் என்றும், திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்றும் இருவகைப்படுத்தினார். தமது நுட்பமான மொழியாய்வின் காரணமாக 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' மூலம் தமிழின் பெருமையை உலகறியச் செய்தார்.

'திராவிட மொழிகள் என்று வகுத்துக் கொண்டது ஏன்?' என்ற அதிகாரத்தில் அதற்கான காரணத்தையும்

தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். திராவிடம் என்ற சொல் கால்டுவெல் கண்டுபிடித்தது இல்லை. அவருக்கு முன்னதாகவே அது வழக்கில் இருந்தது என்பதைப் பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கியுள்ளார்.

வடமொழியில் தென்னிந்திய மொழிகளைக் குறிப்பதற்குப் பண்டைய நாளில் இது வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது. 'ஆந்திர-திராவிட பாஷா' என்ற சொற்றொடர் வடமொழி வாசகரான குமாரில்பட்டர் என்பவரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது,

அத்துடன் மனுஸ்மிருதியில் 10ஆம் பிரிவில் 'திராவிடர்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் தென்னிந்திய பகுதியிலுள்ள பலதிறப்பட்ட மக்களையும் பொதுப்படையாகக் குறிப்பதற்குத் 'திராவிடம்' என்ற குறியீடு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

இனி, இந்தியப் பெரு மூதாதைகளில் ஒருவரான சத்திய விரதர் என்பவரைக் குறிக்குமிடத்து பாகவத புராணம், 'திராவிட மன்னர்' என்றே குறிக்கின்றது.

கால்டுவெல் திராவிட மொழிகளின் தாயாகத் தமிழ்மொழியையும், அதன் கிளை மொழியாக

தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளு, குடகு ஆகிய மொழிகளையும் ஒப்பிட்டு இலக்கணம் வகுக்கிறார். இவற்றைத் திருந்திய மொழிகள் என்றும் வேறு ஆறு மொழிகளைத் திருந்தாத மொழிகள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

“ஆற்றலிலும் எண்ணிக்கையிலும் மிக்கவர்களாகக் கருதப்படும் ஓரினத்தாரின் மொழியாகிய வடமொழியைச் சென்ற 2000 ஆண்டுகளாக எதிர்த்து நின்று போராடி வருவன திராவிட மொழிகள். மற்றெந்த அயல்மொழியும் தம்மிடைத் தலைசிறவாதபடி எதிர்த்து நின்று தடுத்துக்கொள்ளும் என்று எளிதில் நம்பலாம்” என்று அறுதியிட்டு உறுதியாக உரைக்கிறார்.

“இத்தமிழ் மொழியை உள்ளிட்ட தென்னிந்திய மொழிகள் பலவற்றையும் குறிப்பதற்குக் குறியீடொன்று இன்றியமையாது வேண்டப்படுமாதலின் ‘திராவிடம்’ என்று அதனை வகுத்துக் கோடல் எடுத்துக் கொண்ட ஒப்பிலக்கண முறைக்குப் பொருத்தமாம்” என்று கூறியுள்ளார்.

இந்த நிலைதான் தமிழக அரசியல் களத்திலும் நிலவியது. ஆங்கில ஆட்சிக் காலம் முதல் 1953ஆம் ஆண்டுவரை தமிழகம் சென்னை மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்தது. ஆந்திராவின் பகுதிகள். மலபார் மாவட்டம். தென்கன்னட மாவட்டம் போன்றவை அதனுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஒன்றுபட்ட சென்னை மாகாணத்தின் பிரதமர்களாக தெலுங்கர்களே தொடர்ந்து இருந்து வந்தனர். எனினும் அவர்கள் அதனால் திருப்தியடையவில்லை. தங்களுக்கென தனிமாநிலம் வேண்டுமென்று 1920 முதல் குரல் கொடுத்து வந்தனர். அதற்காக அவர்கள் ‘ஆந்திர மகாசபை’ என்ற அமைப்பை உருவாக்கினர்.

மலையாளிகளும் தனி மாநிலக் கோரிக்கைக்காக ‘கேரள சமாஜம்’ என்ற அமைப்பை உருவாக்கி கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் ஒன்றுபட்டனர். தமிழர்கள் மட்டும் எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் ‘வந்தது வரட்டும்’ என்று காலம் கடத்தினர்.

1953ஆம் ஆண்டு ஆந்திர மாநிலம் அமைக்கக் கோரி பொட்டி ஸ்ரீராமலு உண்ணாவிரதம்இருந்து உயிர்துறந்தார். அதன் பிறகுதான் நேரு மொழிவழி மாநிலப் பிரிவினைக்கு ஒத்துக் கொண்டார். 1953ஆம் ஆண்டு சென்னை மாகாணத்திலிருந்து ஆந்திரா தனிமாநிலமாகப் பிரிந்தது.

1956ஆம் ஆண்டு மலபார் மாவட்டம் பிரிந்து கேரள மாநிலத்தில் இணைந்தது. தென்கன்னட

மாவட்டம் பிரிந்து கர்நாடகத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது. மிச்சம் இருந்ததே சென்னை மாகாணமானது. பல தமிழ்ப்பகுதிகள் பறிகொடுத்த கதை இதுதான்.

இந்தப் பகுதிக்குத் ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் வைக்கக்கோரி போராட்டங்கள் நடந்தன. சங்கரலிங்க நாடார் சாகும் வரை உண்ணா நோன்பு இருந்து 1956 அக்டோபர் 13 அன்று உயிர் துறந்தார்.

மொழிவழி மாநிலப் போராட்டத்தில் ம.பொ.சி,யின் பணியை நன்றியுடன் பாராட்ட வேண்டும். அவருடைய முன் முயற்சியினால் 20-12-1960இல் சென்னை கோகலே மன்றத்தில் தமிழரசுக் கழகம் சிறப்பு மாநாடு நடத்தியது. 30-01-1961இல் அறப்போர் நடத்த இம்மாநாடு முடிவு செய்தது. இந்தப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு முதலமைச்சர் காமராசர் காலத்தில் சட்டமன்றத்தில் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது.

‘மெட்ராஸ் ஸ்டேட்’ என்பதற்கு ‘சென்னை ராஜ்யம்’ என்று தமிழில் எழுதி வருகிறோம். இனி தமிழில் எழுதும்போது ‘சென்னை ராஜ்யம்’ என்பதற்குப் பதிலாக ‘தமிழ்நாடு’ என்று எழுத வேண்டும் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது என்பதே அந்த அறிவிப்பாகும்.

1967இல் அண்ணா தலைமையில் தி.மு.க.ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு ஆங்கிலத்திலும் ‘தமிழ்நாடு’ என்று மாற்றினார். இந்திய அரசும் இதனை ஏற்றுக் கொண்டு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியது.

தமிழ்நாடு பெயர் மாற்றுவதற்கு ஏற்பட்ட தடையைக் கண்டு வருந்திய பெரியார் ஈ.வெ.ரா 10-11-1955அன்று விடுதலையில் ஓர் அறிக்கையினை வெளியிட்டார். ‘தமிழ்நாடு இல்லையேல் உயிர் எதற்கு?’ என்ற கேள்வியை எழுப்பியுள்ளார்.

“தமிழ்நாடு என்கின்ற பெயர்கூட இந்நாட்டுக்கு சமுதாயத்துக்கு இருக்க இடமில்லாதபடி எதிரிகள் சூழ்ச்சி செய்து வெற்றி பெற்று விட்டார்கள் என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமானால் பிறகு என்னுடையவோ, என்னுடைய கழகத்தினுடையவோ என்னைப் பின்பற்றும் நண்பர்களுடையவோ வாழ்வு வேறு எதற்காக இருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.”

இந்தக் காரியம் மாபெரும் அக்கிரமமான காரியம் என்பதோடு மாபெரும் சூழ்ச்சி மீது செய்யப்பட்ட காரியம் என்றே கருதுகிறேன். நம் நாடு எது? நமது இனம் எது? என்பதையே மறைத்து விடுவதென்றால், பிறகு தமிழன் ஏன் உயிர் வாழ வேண்டும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவே இக்கேடு முளையிலேயே கிள்ளப்பட்டு விடும்படி முயற்சி செய்யும்படியாக எல்லாத் தமிழர்களையும் உண்மையிலேயே வணங்கி வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இவ்வாறு பெரியார் ஈ.வெ.ரா உருக்கமான வேண்டுகோளைத் தமிழர்களுக்கு விடுத்துள்ளார். 1944ஆம் ஆண்டு சேலம் நகரில் தம் இயக்கத்துக்கு 'திராவிடர் கழகம்' என்று பெயர் மாற்றினார். 'திராவிட நாடு திராவிடருக்கே' என்ற அவரது முழக்கத்தைப் பிற்காலத்தில் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று மாற்றிக் கொண்டார்.

திராவிடம் என்னும் தென்னிந்திய நிலப்பரப்பு தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கேரளா, கர்நாடகா என்று மொழிவழியாகப் பிரிந்துவிட்ட பிறகு தமிழர்களுக்குத் தமிழ்த் தேசியமே நிலையானது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் மொழிவழி மாநிலப் பிரிவினையின் போது தமிழர்கள் விழித்தெழவில்லை என்பதால் ஏற்பட்ட இழப்பு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

'தமிழ்நாட்டின் எல்லைப் பகுதிகள் பறிபோயின. அரசியல் செல்வாக்குப் பெற்ற அண்டை மாநிலத்தார் அபகரித்துக் கொண்டனர். காவிரி முதல் கண்ணகி வரை நமது உரிமைகளை இழந்து நிற்கிறோம்.'

"வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடை தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து..."

என்று தொல்காப்பியம் தமிழக எல்லையை வரையறுத்துக் கூறுகிறது. இதனை ஏற்றுக் கொள்வார் யார்? 'வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்' என்பதுபோல ஆகிவிட்டது. இப்போது வேங்கடம் ஆந்திராவின் செல்வம் கொழிக்கும் சொத்தாகிவிட்டது,

ஏமாந்த தமிழர்களின் இழிந்த நிலையைப் பற்றி 1937இல் முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது:

"தமிழனுடைய நாடு படையெடுப்பால் இழக்கப்பட்டது

தமிழனுடைய நூல்கள் கடல்நீரால் அழிக்கப்பட்டது

தமிழனுடைய கல்வி பிறமொழியினரால் ஒழிக்கப்பட்டது

தமிழனுடைய ஒற்றுமை சாதியால் பிரிக்கப்பட்டது
தமிழனுடைய உரிமை உபாயத்தால் ஒடுக்கப்பட்டது
தமிழனுடைய பதவி வஞ்சனையால் கவரப்பட்டது
தமிழனுடைய வீரம் உபதேசத்தால் அடக்கப்பட்டது"

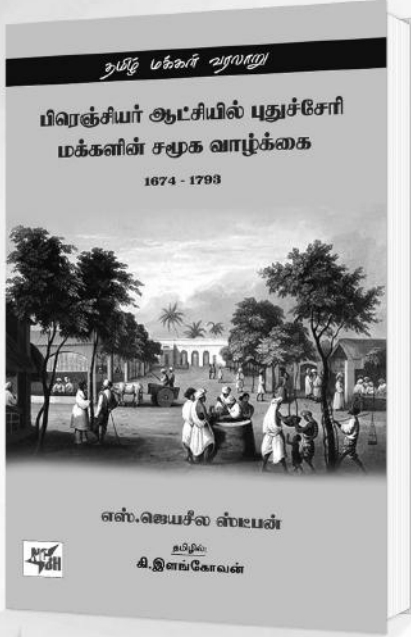
இதனை ஒருமுறை எண்ணிப் பார்த்தால் நமது இழப்பின் அருமை தெரியும். இப்போது இந்திய தேசியம் ஆள்கிறது; திராவிடம் தேசியம் ஆண்டது, தமிழ்த் தேசியம் ஆள வேண்டும், இது வரலாறு காட்டும் வழியாகும்.

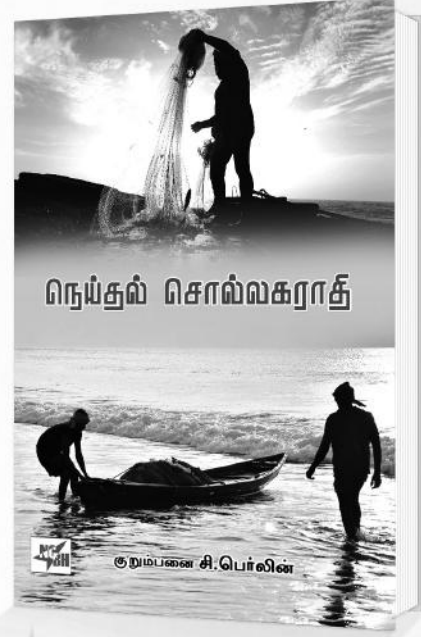
28.12.2020 அன்று கோவில்பட்டியில் என்சிபிஎச்யின் புத்தகக் கண்காட்சி நடைபெற்றது. இதில் மாவட்ட நூலக அலுவலர் ராமசங்கர், மருத்துவர் த.அறம், கோ.வெங்கடசுவாமி நாயுடு கல்லூரி முதல்வர் சாந்தி மகேஸ்வரி, புனித ஓம் கல்வி நிறுவனங்களின் தாளாளர் லட்சுமணப்பெருமாள், என்சிபிஎச் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் திருநெல்வேலி கிளை மேலாளர் மகேந்திரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

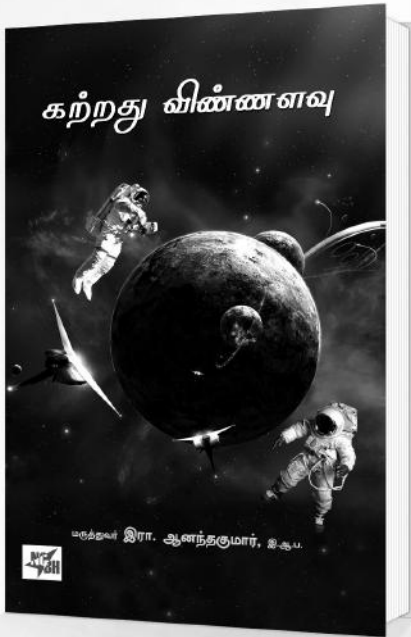
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

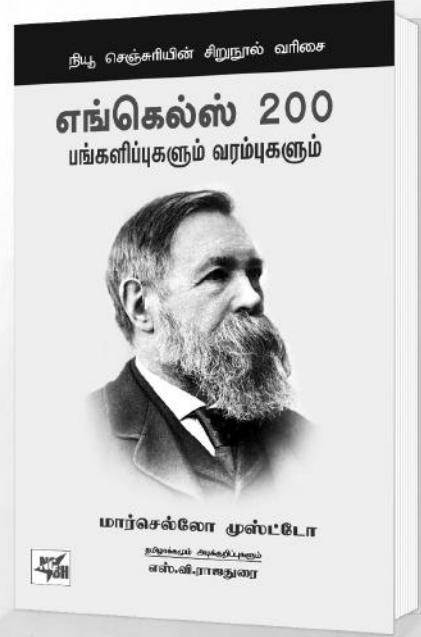
₹ 160/-

₹ 315/-

₹ 185/-

₹ 20/-

கட்டுரை

சங்க காலத் தொழில்கள்

சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களை முன்வைத்து...

முனைவர் ந. பெரியசாமி

மீனிடச் சமுதாயத்திற்கு வேளாண் தொழில் இன்றியமையாததாகும். அவற்றுடன் நெசவு, தச்சு உள்ளிட்ட ஏனைய தொழில்களும் இன்றியமையாத தேவையைக் கொண்டுள்ளன. விலங்குகளைப் போலன்றி உடலை மறைத்தற்குரிய உடையினை அணிந்து, மானத்துடன் வாழும் முறை மக்கள் வாழ்க்கையின் சிறப்பியல்பாகும். இதனால் நெசவுத் தொழிலின் தேவையை உணரமுடியும். நாகரிகம் வளராத மிகப் பழங்காலத்தே மக்கள் தழை, இலை ஆடைகளையும், மரப்பட்டைகளையும், மான், புலி முதலியவற்றின் தோலினையும் உடுத்தியுள்ளனர். நாளடைவில் அந்நிலை மாறியதும் மக்கள் தங்கள் நுண்ணறிவின் திறத்தால் பருத்தியின் பஞ்சினை நூலாக நூற்று, ஆடையாக நெய்து அணியத் தொடங்கினர்.

மனிதர்களின் உடை தட்பவெப்ப நிலைக்கு ஏற்ப வேறுபட்டு அமைந்துள்ளது. குளிர் அதிகமாகவுள்ள மேல்நாட்டினரின் உடை உடம்பை இறுகத் தழுவிக்கொள்கின்ற வகையிலும், வெப்பம் அதிகமாகவுள்ள தமிழகப் பகுதிகளில் இறுக்கமில்லாத ஆடைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உலகம் முழுவதும் காணப்படுகின்ற உடைகள் காலநிலைக்கும், நாகரிகப்பண்பாட்டுக்கும் ஏற்ப அமைந்துள்ளன. சங்க இலக்கியத்திற்கு முன்தோன்றிய இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் ஆடையைப் பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகின்றது. இதிலிருந்து நெசவுத்தொழிலின் தொன்மையை அறியமுடிகிறது.

“கூழை விரித்தல் காதொன்று களைதல் ஊழணி தைவரல் உடைபெயர்த் துடுத்தலொடு கெழீஇய நான்கே இரண்டென மொழிப” (தொல்.நூ.427)

நெசவுத்தொழிலின் உற்பத்திக்கு மூலப்பொருள் பருத்தியாகும். ஆடை உருவாக்கத்திற்குரிய மூலப்பொருட்கள் மூன்று நிலைகளில் அமைகின்றன. தாவர, விலங்குகளிடமிருந்து ஆடை தயாரிப்புக்கான மூலப்பொருட்கள் பெறப்படுகின்றன. அறிவியல் வளர்ச்சியால் செயற்கை இழைகளைக் கொண்டும் ஆடைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

நெசவுப் பெண்மார்

சங்க இலக்கியத்தில் நெசவுத்தொழில் செய்பவராகப் பெண்கள் காணப்படுகின்றனர். கணவனை இழந்த கைம்பெண் தன் பிழைப்பிற்காக நூல் நூற்ற செய்தி குறிஞ்சித்திணைப் பாடலில் காணப்படுகின்றது. இதிலிருந்து கணவனை இழந்த பெண்கள் நூல் நூற்று வாழ்க்கை நடத்தி வந்துள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் நெசவுப் பெண்டிரைக் குறிக்க பருத்திப்பெண்டிர், ஆளிப்பெண்டிர் போன்ற சொற்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

“ஆளிற் பெண்டிர் தாளிற் செய்த
நுணங்கு நுண்பனுவல் போல” (நற். 353; 1 - 2)
“பருத்திப் பெண்டின் பனுவல் அன்ன”
(புறம். 125; 1)

சங்க கால மக்கள் பருத்திப் பஞ்சை அதனுடைய கொட்டையிலிருந்து பிரித்தெடுக்க வில்லினைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். பின்னர், பருத்திக் கொட்டையை நீக்கித் தூய்மை செய்யும்போது பஞ்சின் புறத்தோலினையும் எஞ்சிநிற்கும் கொட்டையினையும், தூசுகளையும் நீக்குவதற்காக நன்றாகப் புடைத்த செய்தியும் காணப்படுகின்றது.

“வழிதுளி பொழிந்த இன்குரல் எழிலி
எஃகுறு பஞ்சிற் றாகி” (நற். 247; 3 - 4)
“சிறையும் செற்றையும் புடையுருள் எழுந்த
பருத்திப் பெண்டின் சிறுதீ விளக்கத்து”
(புறம். 326; 4 - 5)

பருத்திப் பெண்டிர் இரவு நேரங்களிலும் நூல் நூற்றுள்ளனர். பருத்திப் பெண்டிரின் ஏழ்மை நிலை நூற்புத்தொழிலால் மாற்றம் பெறவில்லை என்பதைப் புறப்பாடல் கூறுகின்றது.

“தொன்று தாமுடுத்த அம்பகைத் தெரியல்
சிறு வெள்ளாம்பல் அல்லியுண்ணும்
கழிகல மகளிர்போல” (புறம். 280; 12 - 13)

ஆடைகள்

சங்க கால மக்கள் நாருடையையும், தழையுடையையும் அணிந்திருந்த செய்தி குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றது. மரல் என்னும் ஒருவகைக் கற்றாழையிலிருந்து நாருரித்துப்

பின்னிய உடையினைக் குறவர்களும், அசோக மரத்தின் தளிர்களாலான தழையுடையைக் குறிஞ்சி நிலக் கொடிச்சியரும் அணிந்துள்ளனர்.

“மரனா ருடுக்கை மலையுறை குறவர்”
(நற். 64; 4)

“திருந்திழை அல்குற்குப் பெருந்தழை உதவிச்
செயலை முழுமுதல் ஒழிய அயல”

(குறுந். 214; 4 - 5)

இரும்புத்தொழில்

நாடோடிகளாகக் காடுகளில் வாழ்ந்த மக்கள் விலங்குகளை வேட்டையாடுவதற்குக் கற்களினால் செய்யப்பட்ட கருவிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். நாகரிகம் வளர வளர உழவுத்தொழில் செய்ய முற்பட்டனர். உழவுத்தொழில் செய்வதற்கு ஏதுவாக ஆற்றங்கரைப் பகுதிகளில் குடியேறிய மக்கள், கற்களினால் செய்யப்பட்ட கருவிகள் உழவுத்தொழிலுக்கு அதிகப் பயனைத் தராதது என்பதை அறிந்தனர். அதன் விளைவாக இரும்பின் பயனைக் கண்டு அதிலிருந்து பல்வேறு இரும்புப் பொருள்களைச் செய்து வந்துள்ளனர்.

உலைக்களம்

இரும்புத்தொழிலுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது உலைக்களமாகும். இரும்பைக் காய்ச்சி, அடித்து பொருட்கள் செய்வதற்கு உலைக்களம் பயன்படுகிறது. உலைக்களம், துருத்தி, உலைமூக்கு, குறடு, கரி போன்றவை பற்றிய செய்திகள் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. அறிவியல் வளர்ச்சி பெறாத தொன்மையான காலத்தில் தமிழர்கள் இரும்புத் தாதுக்களைச் சேகரித்துச் சிறிய களிமண் உலையில் தோல் துருத்தியின் உதவியால் இரும்பை உருக்கி வந்திருப்பதை இலக்கியங்களின் வழியாக அறியமுடிகின்றது.

உலைக்களம் பொதுவாகப் பூமிக்கு அடியில் அமைக்கப்படுகின்றது. இரும்புத் தாதுக்களை உருக்கி

எடுப்பதற்காகவும், பின் உருக்கி எடுத்த கட்டிகளை வேண்டிய கருவிகளாகவோ, பொருட்களாகவோ செய்யவும், அக்கட்டிகளை உலையில் சூடாக்கவும் கொல்லுலைகள் பயன்படுகின்றன. கொல்லுலையில் உள்ள தீ அதிக வெப்பத்துடன் காணப்படுகிறது. இரும்பு வேலை செய்யும் கொல்லனின் உலை வெம்மை மிக்கதாகக் காணப்படுகின்றதென நற்றிணைப் பாடல் கூறுகின்றது.

“இரும்புசெய் கொல்லன் வெவ்வுலைத் தெளித்த”
(நற். 133; 9)

“..... கொல்லன்
உலையுதுந் தீயேபோல் உள்கனலும் கொல்லோ”
(நாலடி. 298; 2-3)

கொல்லன் உலைக்களத்தில் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பினை அடிக்கும்பொழுது அதிலிருந்து தீப்பொறிகள் சிதறுகின்றன. இவ்வாறு தீப்பொறிகள் சிதறுவது அழகிய சிறிய காய்களை உடைய கொண்ட வேங்கை மரத்தின் மணம் நிறைந்த மலர்கள் உதிர்வதற்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

“நல்லினர் வேங்கை நறுவீ கொல்லன்
குருகூது மிதியுலைப் பிதிர்விற் பொங்கிச்
சிறுபன் மின்மினி போலப் பலவுடன்”
(அகம். 202; 5 - 7)

மின்மினி மொய்த்த முரவுவாய்ப் புற்றம்
பொன்னெறி பிதிரிற் சுடர வாங்கிக்
குரும்பி கெண்டும் பெருங்கை ஏற்றை
இரும்புசெய் கொல்லெனத் தோன்றும்”
(அகம். 72; 3 - 6)

“இரும்புசெய் கொல்லன் வெவ்வுலைத் தெளித்த
தோய்மடற் சின்னீர் போல
நோய்மலி நெஞ்சிற்கு ஏமமாஞ் சிறிதே”
(நற்.133; 9 - 11)

உலையானது இலக்கியங்களில் ‘உலைக்களம்’ என்றழைக்கப்படுகின்றது. உலைக்களத்தைக் குறிக்கக் ‘கொற்றுறை’ என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. கொற்றுறை என்பது கொல்லனது பணிக்களரியாகிய இடம் என்று பொருள்படும். போர்க்கருவிகள் ஆக்கவும், முறிந்த முனை மழுங்கிய கருவிகளைச் சரி செய்யவும் ஏற்படுத்தப்பட்ட இடம் கொற்றுறை என்று புறப்பாடல் கூறுகின்றது.

“பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுனி சிதைந்து
கொற்றுறைக் குற்றிய மாதோ வென்றும்”
(புறம். 95; 4 - 5)

துருத்தி

துருத்தி பொதுவாகக் கை அல்லது கால்களினால் இயங்கும் தன்மையுடையது. இக்கருவியை

இயக்கும்பொழுது காற்று உலைக்குள் செல்கிறது. இவ்வாறு உலைக்குள் செல்லும் காற்று இரும்புத் தாதுக்களை உருக்குவதற்குத் தேவையான வெப்பத்தைக் கொடுக்கிறது.

குறிஞ்சித்திணைப் பாடலில் காலால் இயக்கப்பட்ட துருத்தி பற்றிய செய்தி காணப்படுகின்றது. புலியுடன் போரிட்டு வெற்றி பெற்ற யானை பெருமூச்சு விடும்பொழுது, வேங்கை மலர்கள் காலால் இயக்கப்படும் துருத்தியால் ஊதப்பட்ட உலைத்தீயினின்று சிதறும் தீப்பொறி போலச் சிதறியதாகக் கூறப்படுகின்றது.

“புலிப்பகை வென்ற புண்கூர் யானை
கல்லகச் சிலம்பிற் கையெடுத்த துயிர்ப்பின்
நல்லினர் வேங்கை நறுவீ கொல்லன்
குருகூது மிதியுலைப் பிதிர்விற் பொங்கி”
(அகம். 202; 3 - 6)

“ஊதுலைக் குருகின் உள்ளுயிர்த்து அகமும்
நடுநாள் வருதல் அஞ்சுதும்” (நற். 125; 4 - 5)

உலைமூக்கு

கொல்லுலையில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் துருத்தியின் குழாய்ப் பகுதிக்கு உலைமூக்கு என்று பெயர். அதாவது துருத்தியும் உலையும் இணையும் இடமே உலைமூக்காகும். சங்க இலக்கியங்களில் உலைமூக்கு ‘குருகு’ என்று வழங்கப்படுகின்றது. தலைவனின் காமப் பெருமூச்சு கொல்லனது சூடேறிய உலைமூக்கிற்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. உலைமூக்கு எவ்வாறு வெய்துயிர்த்துக் காணப்பட்டதோ, அது போன்றே தலைவனின் பெருமூச்சும் காணப்படுகின்றது.

“நறா அவிழ்ந் தன்னவென் மெல்விற்ற
போதுகொண்டு
செறாஅச் செங்கண் புதைய வைத்துப்
பறாஅக் குருகின் உயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்”
(கலி. 54; 9 - 11)

“காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் நோதக
ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி”
(சிலப். 4; 58 - 59)

குறடு

கொல்லர்கள் கரியை உலையில் எடுத்துப் போடுவதற்கும், உலையிலிருந்து சூடாக்கப்பட்ட இரும்பை வெளியில் எடுப்பதற்காகவும் பயன்படுத்தும் ஒருவகைக் கருவி ‘குறடு’ எனப்படும். தினைப் புனத்திலுள்ள தினைக்கதிர்கள் வளைந்து காணப்படுவது போல கொல்லர்கள் பயன்படுத்திய குறடும் வளைந்து காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இதிலிருந்து குறடின் அமைப்பையும், சங்க காலத்திலேயே குறடு பயன்பாட்டிலிருந்ததையும் அறிய முடிகின்றது.

நண்டின் காலுக்கும் குறடு உவமிக்கப்படுகின்றது. சங்க காலத்திலிருந்த குறட்டின் பயன்பாடு இன்றளவும் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

“கரும்புமருண் முதலபைந்தாட் செந்தினை
மடப்பிடித் தடக்கை யன்னபால் வார்பு
கரிக்குறட் டிறைஞ்சிய செறிகோட் பைங்குரல்”
(குறந். 198; 1-3)

“மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன
சுவைத்தாளவ னளற்றளை சிதைய”
(பெரும்பா. அடி. 207 - 208)

கரி

உலைக்களத்திலுள்ள இரும்புப் பொருட்களைச் சூடேற்றி வெப்பப்படுத்த கரி எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மரங்களைச் சுட்டு கரி எடுத்ததற்கான சான்று சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றது.

“யாஅங் கொன்ற மரஞ்சுட் டியவிற்”
(குறந். 198; 1)
“கரிபுன மயக்கிய வகன்கட் கொல்லை”
(புறம். 95; 5)

இரும்புக் கருவிகளும் பயன்பாடும்

குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் வேல், அம்பு, அரிவாள் போன்ற கருவிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. குறிஞ்சி நில மக்கள் விலங்குகளிடமிருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ளவும், வேட்டையாடுவதற்கும், தானிய அறுவடைக்கும் வேல், அம்பு, அரிவாள் போன்ற கருவிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

அம்பு

குறிஞ்சி நில மக்கள் வில்லையும், அம்பையும் கொண்டு வேட்டையாடியுள்ளனர். வேட்டையாடுவதற்கு மட்டுமின்றி போர் செய்வதற்கும் அம்பு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“உருவ வல்வில் பற்றி அம்பு தெரிந்து
செருச்செய் யானை சென்னெறி வினாஅய்”
(அகம். 82; 11-12)

“குன்றத் திறுத்த குரீஇயினம் போல
அம்புசென் றிறுத்த வரும்புண் யானை”
(புறம். 19; 8-9)

குறவர்கள் அம்பின் மூலம் யானை, மான், பன்றி போன்றவற்றை வேட்டையாடியுள்ளனர். சங்க இலக்கியங்களில் அம்பிற்கு ஏ, ஏள, அம்பு, கணை, கோல் ஆகிய பெயர்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

அரிவாள்

பயிர்களின் விளைச்சலை அறுவடை செய்வதற்காக ‘அரிவாள்’ என்ற கருவி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சங்க இலக்கியங்களில் அரிவாளைக் குறிக்க ‘இரும்பு’ என்ற சொல் வழங்கப்படுகின்றது.

“இரும்பீர் வடியன்ன உண்கட்கும் எல்லாம்”
(கலி. 64; 21)

“இரும்புகவர் கொண்ட ஏனற்
பெருங்குரல் கொள்ளாச் சிறுபசங் கினிக்கே”
(நற். 194; 9 - 10)

வேல்

வேல் என்ற கருவியின் ஒரு முனையில் பரந்த நாக்கு போன்ற நுனி கூர்மையுடன் காணப்படுகின்றது. வேல் நீண்ட காம்பைக் கொண்டுள்ளது.

“நெய்பட் டன்ன நோன்காழ் எஃகின்
செல்வத் தந்தை இடனுடை வரைப்பின்”
(நற். 324; 5 - 6)

எஃகு என்பது வேல் என்னும் பொருளில் சங்க இலக்கியங்களில் வழங்கப்படுகின்றது. நெருப்பு போன்று விளங்கக்கூடிய முனையை உடைய வேல் கொண்டு போர் செய்ததாகப் புறப்பாடல் கூறுகின்றது.

“நிணம்தின்று செருக்கிய நெருப்புத்
தலைநெடுவேல்”
(புறம். 200; 6)

அணிகலத்தொழில்

திணை அடிப்படையில் வாழ்ந்த சங்க கால மக்கள் தேவையான உணவுப் பொருட்களைப் பயிர்செய்து, உணவுண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். மேலும் இலை, தழை முதலியவற்றை ஆடையாகவும் அணிந்துள்ளனர். கடற்கரையில் கிடைத்த கிளிஞ்சல்கள், கடலில் கிடைத்த முத்து, பவளம், சங்கு முதலியவற்றை அணிகளாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அடுத்த நிலையாக வெள்ளி, பொன் போன்ற உலோகத்தாலான அணிகளைச் செய்து வந்துள்ளனர். கல் இழைத்த பொன் அணிகளைச் செய்த தொடங்கி, படிப்படியாக அணிகலத் தொழிலில் தமிழர்கள் சிறப்புற்று விளங்கத் தொடங்கினர். அணிகலன்கள் செய்தல், பல வகை அணிகள், அணிகலன்களின் தரமறிதல் போன்ற செய்திகள் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

அணிகலன்கள் செய்தல்

சங்க காலத்தில் பொன், இரும்பு முதலியவற்றால் பொருள் செய்வோர் கம்மியர் எனவும், கொல்லர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். பொற்கொல்லர்கள் அணிகலன்கள் செய்வதற்கு ‘அரம்’ என்ற கருவியைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஒளியுடைய வளையலையும், அகன்ற தொடியினையும் கூர்மையான அரத்தால் அராவிச் செய்த குறிப்பு காணப்படுகின்றது. முத்து, மாணிக்கம், பொன் போன்றவற்றால்

செய்த அணிகலன்களில் குறை இருந்தால் அதைத்திருத்தியும் அமைத்துள்ளனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. இதிலிருந்து முத்து, மாணிக்கம், பொன் போன்றவற்றால் அணிசெய்யும் திறம் பெற்ற கொல்லர்கள் சங்க காலத்தில் இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

“வாளரம் பொருத கோளநேர் எல்வளை அகன்தொடி செறித்த முன்கை” (நற். 77; 9-10)
“முத்தினும் மணியினும் பொன்னினும் அத்துணை நேர்வரும் குறைய கலம்கெடின் புணரும்”

(குறிஞ். 13 -14)

“இரும்செய் கொல்லெனத் தோன்றும்”
(அகம். 72; 6)

பொன்னுக்கு மெருகேற்றி மிக்க ஒளியூட்டி அணிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. வட்டம், பூத்தொழில், மகரமீன் போன்ற மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுடன் கூடிய அணிகலன்களைச் செய்துள்ளனர். பொன் மட்டுமின்றி வெள்ளியாலும் அணிகலன்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. தூய்மையான வெள்ளியைக் கொண்டு அழகிய வளைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

“அழலவிர் மணிப்பூ ணையைப்” (ஐங். 232; 3)
“பொலம் புனை மகரவாய் நுங்கிய சிகிழிகை”
(கலி. 54; 6)

“பூந்தொடி மகளிர் சுடர்தலைக் கொளுவி”
(குறிஞ். 224)

மாற்றுக் குறையாத பொன் ‘நன்பொன்’ என்றழைக்கப்பட்டது. நன்பொன்னைக் கொண்டு அழகிய பொற்பாவைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

“தாவில் நன்பொன் தைஇய பாவை”
(அகம். 212; 1)

“பொலங்கல ஒருகா சேய்க்கும்
நிலங்கரி கள்ளியங் காடிற்ற தோரே”
(குறுந். 67; 4 - 5)

சங்க காலத்தில் பொன்னாலான காசுகள் செய்யப்பட்டுள்ள குறிப்புகளும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

அணிகலன்கள்

அணிகலன்களை அணியுமிடங்களைக் கொண்டு தலையணிகள், காதணிகள், கையணிகள், இடையணிகள், விரலணிகள், காலணிகள் எனப் பலவகையாகப் பிரிக்கலாம். சங்க காலத்தில் ஆடவர், மகளிர், சிறுவர் என எல்லோரும் கைகளில் கடகம், தொடி ஆகிய அணிகளை அணிந்துள்ளனர். தொடி, கடகம் என்பன முன்கையில் அணியப்படும் அணிகலன்களாகும். நுட்பமான வேலைப்பாடுடன் கூடிய வெள்ளியால் செய்த வளையல்களையும், முத்தினை அழுத்திச் செய்த தொடியினையும்

அணிந்திருந்ததைக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் காணமுடிகிறது.

“வாளரம் பொருத கோணேர் எல்வளை அகன் தொடி செறித்த முன்கை” (நற். 77; 9-10)
“தளை நெகிழ் பிணிவந்த பாசடைத் தாமரை முளை நிமிர்ந்தவை போலும் முத்துக்கோல் அவிர்ந்தொடி”
(கலி. 59; 1-2)

சங்க காலத்தில் கையணிகளில் பொன்வளை, மணியவளை, சங்குவளை, பவழவளை, சித்திரவளை போன்ற வளையல்கள் காணப்பட்டன. சங்ககாலச் சிறுவர்கள் புலிப்பல்லைக் கோர்த்துச் செய்யப்பட்ட ‘புலிப்பல் தாலியை’ அணிந்திருந்த செய்தி குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றது. ஆண்கள் கால்களில் பசிய நிறமுடைய ‘கழலை’ அணிந்துள்ளனர்.

“புலிப்பல் தாலிப் புதல்வற் புல்லி” (குறுந். 161; 3)
“புலிப்பல் தாலிப் புன்றலைச் சிறாஅர்”
(புறம். 374; 9)

“மாரிக் குளத்துக் காப்பா என்னன் காவலி னைந்த தொடலை யொள்வாட் பாசி சூழ்ந்த பெருங்கழல்”
(ஐங். 206; 2-4)

முத்துக்கள் பெருமளவு கிடைக்கக்கூடிய இடமாகக் கொற்கை திகழ்ந்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியங்களால் அறியமுடிகிறது. கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த பரதவர்கள் முத்துக்குளித்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்ததை இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

“முத்துப்படு பரப்பின் கொற்கை முன்துறைச் சிறுபாசடைய செப்பு ஊர் நெய்தல்” (நற். 23; 6-7)
“கொடுமணம் பட்ட நெடுமொழி ஓக்கலொடு பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்” (பதிற். 67; 1-2)

கொடுமணம், பந்தர் ஆகிய ஊர்களில் முத்துக்களைக் கொண்டு அணிகலன்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

அணிகலன்களின் தரமறிதல்

சங்க காலத் தமிழர்கள் பொன்னின் தரத்தை அறிவதற்குக் கட்டளைக்கல் எனப்படும் உரைகல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதைக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. பொன்னின் திறமறிவார் ‘பொலந்தெரி மாக்கள்’ என்றழைக்கப்பட்டனர்.

“நறுந்தாது ஆடிய தும்பி பசுங்கேழ்ப் பொன்னுரை கல்லின் நல்நிறம் பெறுமடம்”
(நற்.25; 3-4)

“பொன்னுரை மணி அன்ன” (கலி. 48; 17)
“பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்களு தொழித்தாங்கு”
(சிலப். ஊர் காண் காதை; 2003)

ஓவியத்தொழில்

சங்க கால மக்கள் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்தமையால் விலங்குகள், பறவைகள், மரங்கள் மற்றும் ஏனைய உயிரினங்களின் உருவங்களை ஓவியங்களாக வரைந்துள்ளனர். ஓவியத்தின் தொடக்கமாகக் கோடுகளை வரைந்து, பின்னர் இக்கோடுகளை இணைத்து முழு ஓவியத்தையும் வரைந்துள்ளனர். அழகிய வீடுகளுக்கு ஓவியங்கள் உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. மேலும் வீடுகளிலும், அரண்மனைச் சுவர்களிலும் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

“ஓவத்தன்ன வினைபுனை நல்லில்” (அகம். 98; 11)
“நெடுமண் இஞ்சி நீர்நகர் வரைப்பின்
ஓவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல எழுதி”
(பதிற். 68; 16-17)

சங்க கால மக்கள் உடல்களில் ஓவியங்களை எழுதி மகிழ்ந்துள்ளனர். இவ்வாறு உடலில் ஓவியங்களை எழுதுதல் ‘தொய்யில் எழுதுதல்’ என்றழைக்கப்படுகின்றது. மகளிர் மார்புகளிலும் தோள்களிலும் தொய்யில் எழுதியதைக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் கூறுகின்றன. கரும்பின் உருவத்தைத் தொய்யிலாக வரைந்த செய்தி காணப்படுகின்றது. குருவியின் ஓவியத்தை அரிப்பறையில் தீட்டியுள்ளனர்.

“உருத்தெழு வனமுலை ஒளிபெற எழுதிய
தொய்யில் காப்போர் அறிதலும் அறியார்”
(குறுந். 276; 3-4)
“கரும்புடைத் தோளும் உடையவால் அணங்கே”
(நற். 39; 11)
“சிறுதோட் கோத்த செவ் அரிப்பறையின்
கண்ணகத்து எழுதிய குரீஇப் போல”
(நற். 58; 2-3)

மடலேறுகின்ற ஆடவன், துணியில் தாம் விரும்பிய பெண்ணின் ஓவியத்தை வரைந்துள்ளான். ஓவியம் வரைபவர்கள் ‘கண்ணுள் வினைஞர்’ என்றழைக்கப்பட்டனர்.

“நுண்ணிதின் உணர்ந்த நுழைந்த நோக்கின்
கண்ணுள் வினைஞரும் பிறரும் கூடி”
(மதுரை. அடி. 517-518)
“புனையா ஓவியம் கடுப்ப புனைவுஇல்
தளிர் ஏர்மேனி தாய் சுணங்கின்”
(நெடு. அடி. 147-148)

புனையா ஓவியம், புனைந்த ஓவியம் என ஓவியம் இருவகையாகக் கொள்ளப்பட்டன.

இசைக்கருவிகள் செய்தல்

தட்டை, தண்ணுமை, ஆம்பற்குழல் போன்ற இசைக்கருவிகளைக் குறிஞ்சி நில மக்கள்

பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். இக்கருவிகளைத்தும் மூங்கிற்பட்டைகளைப் பிளந்து செய்யப்படும் கருவிகளாகும். தொல்காப்பியம் கருப்பொருளில் ஐந்திணைக்குமுரிய யாழ், பண், பறை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது.

“தட்டைத் தண்ணுமைப் பின்னர் இயவர்
தீம்குழல் ஆம்பலின் இனிய இமிருரும்”
(ஐங். 215; 3-4)

இசைக்கருவிகள் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி என ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் துடி, முழவு, பறை, கொம்பு, குழல், வயிர் போன்ற இசைக்கருவிகள் காணப்படுகின்றன. துடியை இசைப்பவர்கள் ‘புலையன்’ என்றழைக்கப்பட்டனர்.

“மலையன் மாஊர்ந்து போகி புலையன்
பெருந்துடி கறங்கப் பிற்புலம் புக்கு” (நற். 77; 1-2)
“ஆடுஅமைக் குயின்ற அவிர்துளை மருங்கின்
கோடை அவ்வளி குழலிசை ஆக”
(அகம். 82; 1-2)

குறிஞ்சி நில மக்கள் இசைக் கருவிகளைக் கொண்டு திணைப் புனத்திற்கு வரும் பறவைகளையும், விலங்குகளையும் விரட்டியுள்ளனர்.

தொகுப்புரை

சங்க காலத்தில் நெசவுத்தொழில் சிறப்புற்றிருந்த குறிப்பு நூல் நூற்ற பெண்டிர் ‘நெசவுப் பெண்டிர்’ என்றழைக்கப்பட்ட குறிப்பால் அறியலாம். இரும்பினை உருக்கிப் பல வகையான கருவிகளைச் செய்துள்ளதைச் சங்க இலக்கியச் சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

சங்க காலத்தில் முத்து, பொன், மாணிக்கம், வெள்ளி போன்றவற்றைக் கொண்டு அணிகலன்கள் செய்துள்ளனர். சங்ககாலச் சிறுவர்கள் ‘புலிப்பல் தாலி’ அணிந்திருந்தனர். குறிஞ்சி நில மக்கள் ‘தொய்யில் எழுதுதல்’ என்னும் ஓவியக்கலையை அறிந்திருந்தனர். பல்வேறு வகையான இசைக் கருவிகளை இசைக்கத் தெரிந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், பயிர்ப்பாதுகாப்புக்காகவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவைகளால் தொழில்முறை சிறந்து விளங்கிய குறிப்பை அறியலாம்.

சங்க கால மக்கள் வேளாண்மைத்தொழில், நெசவுத்தொழில், இரும்புத்தொழில், அணிகலத்தொழில், ஓவியத்தொழில், இசைக்கருவிகள் செய்தல் போன்ற தொழில்களில் நுட்பமான அறிவு பெற்றவர்களாக விளங்கியுள்ளனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியக் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களின் மூலமாக நன்கு அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. பதிப்பாசிரியர் குழு, தமிழ்ப் பேரகராதி, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1982
2. பரமசிவானந்தம், அ.மு., சமுதாயமும் பண்பாடும், தமிழ்க் கலைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1972, இரண்டாம் பதிப்பு.
3. பதிப்பாசிரியர் குழு, அறிவியல் களஞ்சியம், தொகுதி 5, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1988
4. சாமிநாதையர் உ.வே. (ப.ஆ), சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பத உரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் (நிழற்படப் பதிப்பு), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1985
5. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், (ப.ஆ). நற்றிணை மூலமும் உரையும், சைவ வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னபட்டணம், 1915.
6. சுப்பிரமணியன், ச.வே., தொல்காப்பிய மூலம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2015
7. பதிப்பாசிரியர் குழு, அறிவியல் களஞ்சியம், தொகுதி 10, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1996.
8. பதிப்பாசிரியர் குழு, கலைக்களஞ்சியம், தொகுதி 4, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை, 1956.
9. சண்முகம்பிள்ளை, மு., 1985, குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
10. வேங்கடசாமி நாட்டார், ந. மு., & ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளை (உ. ஆ.), 1965, அகநானூறு, கழக வெளியீடு, சென்னை.

புத்தகங்கள் அச்சிட

அற்புதத் தீர்வு

குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள்கள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

REAL IMPACT SOLUTIONS, CHENNAI

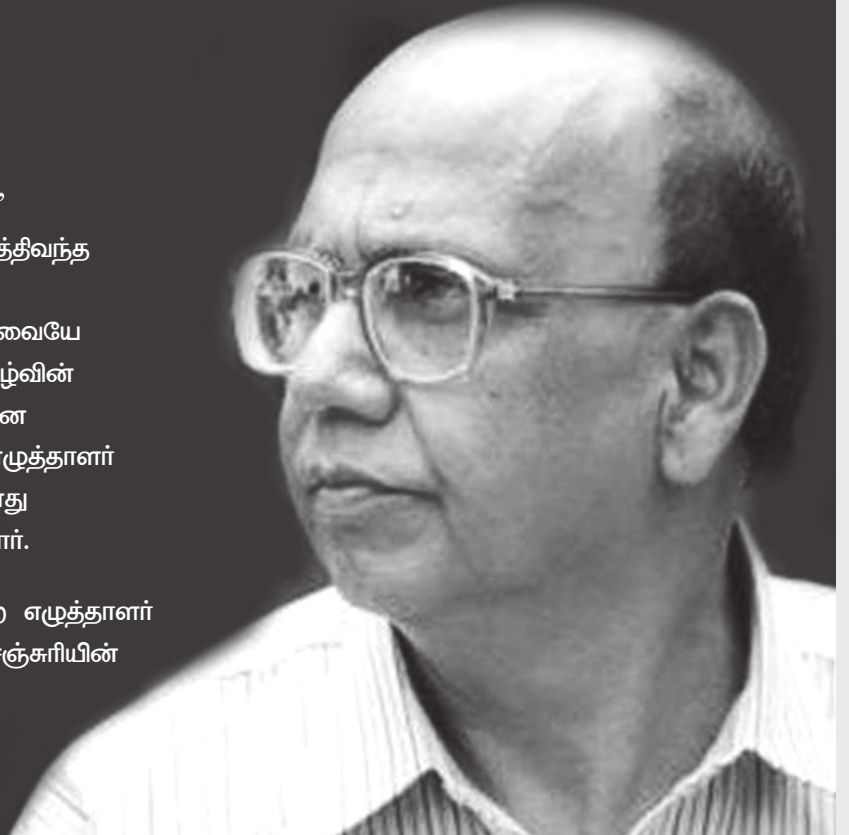
தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

அஞ்சலி

தீருவனந்தபுரத்தில் 'சாலைத்தெரு' எனும் இடத்தில் பாத்திரக்கடை நடத்திவந்த காலத்தே அவ்வீதியில் அன்றாடங் கண்டுணர்ந்த மனிதர்களின் வாழ்வையே தன் படைப்புலகமாக்கி மானுட வாழ்வின் உள்வெளிப் பக்கங்களின் நுட்பமான தரிசனங்களை இலக்கியமாக்கிய எழுத்தாளர் ஆ.மாதவன் 5-1-2021 அன்று தனது 86வது வயதில் இயற்கை எய்தினார்.

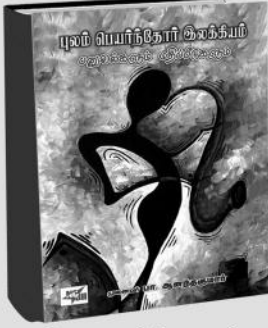
சாகித்திய அகாடமி விருது பெற்ற எழுத்தாளர் ஆ.மாதவன் மறைவுக்கு 'நியூ செஞ்சரியின்' உங்கள் நூலகம் 'அஞ்சலியைத்' தொரிவித்துக்கொள்கிறது.

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

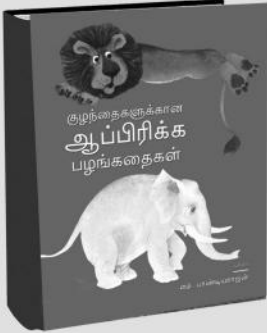
**புலம் பெயர்ந்தோர்
இலக்கியம்**
முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்
விலை ₹ 80/-

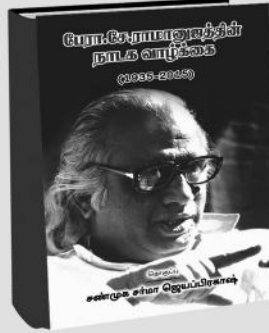
**எண்பதுகளில்
தமிழ்க் கலாச்சாரம்**
ராஜ் கௌதமன்
விலை ₹ 100/-

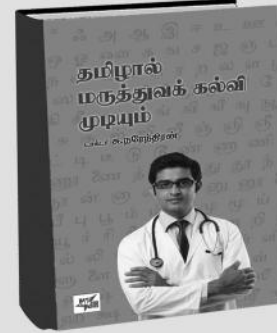
லண்டனில் சீலுவைவராஜ்
ராஜ் கௌதமன்
விலை ₹ 145/-

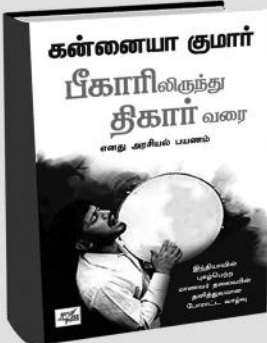
**குழந்தைகளுக்கான
ஆப்பிரிக்கக் கதைகள்**
தமிழில் : எம். பாண்டியராஜன்
விலை ₹ 99/-

**சே.ராமானுஜத்தின்
நாடக வாழ்க்கை**
சண்முக சர்மா ஜெயப்பிரகாஷ்
விலை ₹ 365/-

**தமிழால் மருத்துவக்
கல்வி முடியும்**
டாக்டர் சு.நரேந்திரன்
விலை ₹ 165/-

**பீகாரிலிருந்து
தீகார் வரை**
கன்னையா குமார்
விலை ₹ 110/-

**பழந்தமிழில்
எழுத்தியல் ஆய்வுகள்**
முனைவர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
விலை ₹ 155/-

**சொல் பண்பாட்டு
அடையாளம்**
இரா.வெங்கடேசன்
விலை ₹ 200/-

உ.வே.சாமிநாதையரின் சென்னை வாழ்க்கை

(1903 - 1942)

முனைவர் இரா. வெங்கடேசன்

உ.வே. சாமிநாதையர் முதன் முதலாகச் சென்னைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு (1885) பதிப்பித்த 'மத்தியார்ச்சுன மான்மியம்' நூலின் முகப்புப் பக்கமும், மாநிலக் கல்லூரிப் பணி வாய்ப்பின் பொருட்டுச் சென்னை வந்து (1903) முதலில் வாடகைக்கும், பின்னர் சொந்தமாகவும் விலைக்கு (1909) வாங்கிக் குடியிருந்த வீட்டின் முகப்புப் பக்கமும்.

உ.வே.சாமிநாதையரின் முதல் சென்னைப் பயணம் நூற்பதிப்பின் பொருட்டு அமைந்தது வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரியதாகும். சாமிநாதையருக்கு 'ஸ்ரீமத்தியார்ச்சுன மான்மியம்' எனும் நூலை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிடும் சூழல் 1885ஆம் ஆண்டு வாய்த்தது. கும்பகோணம் மகாமகம் நடந்து முடிந்த பின்னர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவர் சுப்பிரமணிய தேசிகரைப் பார்க்க வந்திருந்த, திருவாவடுதுறை ஆதீனக்காறுபாறும், திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீமகாலிங்க சுவாமி ஆலய விசாரணைக் கருத்தருமாகிய சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் என்பவர் திருவிடைமருதூர் தலப் பெருமையை சுருக்கமாக வசன நடையில் எழுதித்தர வேண்டுமென்று தேசிகர் முன்னிலையில் சாமிநாதையரைக் கேட்டுக்கொண்டார். தம்பிரான் கேட்டுக்கொண்டபடி மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் என்ற நூலைச் சாமிநாதையர்

எழுதி அளித்தார். சாமிநாதையர் வசனநடையில் எழுதிய முதல் நூல் இதுவாகும். சாமிநாதையர் நூலை எழுதி முடித்த பின்னர் அச்சுச் செலவு முழுவதையும் தம்பிரானவர்களே ஏற்றுக்கொண்டார்.

திருவிடைமருதூரைப் பற்றி சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றியிருந்த புராணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருவிடைமருதூர் தலச் சிறப்பை எழுதி முடித்தார் சாமிநாதையர். நூலை விரைந்து அச்சிட்டு முடித்து திருவிடைமருதூர் கோயில் திருவிழாவில் வெளியிடவேண்டுமென்பது தம்பிரானின் முடிவாக இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் விரைவாக நூலை அச்சிடும் வசதி திருவாவடுதுறையிலோ, கும்பகோணத்திலோ இல்லை. அதனால் சென்னைக்குத் தக்கவர் ஒருவரை

அனுப்பி அச்சுப் பணியை விரைந்து முடித்து வருவதென முடிவுசெய்யப்பட்டது. சாமிநாதையரையே சென்னைக்கு அனுப்பிவைத்து நூலச்சுப் பணியை முடித்துவர வேண்டும் என்று தம்பிரானும் தேசிகரும் ஒருமனதாகத் தீர்மானித்தனர். சாமிநாதையர் தேசிகர் கட்டளையின்படி அச்சுப் பணிக்காகக் கும்பகோணத்திலிருந்து சென்னைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். இது சாமிநாதையர் மேற்கொண்ட முதல் சென்னைப் பயணமாகும்.

சாமிநாதையர் சென்னைக்கு வந்த பின்னர் 'ஜீவரக்ஷாமிர்தம்' என்ற அச்சுக் கூடத்தில் மத்தியார்ச்சுன மான்மிய நூலை அச்சிடக் கொடுத்துவிட்டு அச்சுப் பணியைக் கவனித்துக்கொண்டு, சென்னை, எழும்பூரிலிருந்த சேலம் இராமசாமி முதலியாரை அவ்வப்போது சென்று சந்தித்துச் சீவகசிந்தாமணி நூலாராய்ச்சிப்பணியிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். சந்திப்பின்போதெல்லாம் சாமிநாதையரிடம் சீவகசிந்தாமணியை அச்சிட்டு முடித்துவிடுங்கள் என்று இராமசாமி முதலியார் வற்புறுத்திக்கொண்டே இருந்திருக்கிறார்.

முதன்முதலாகச் சென்னைக்குப் பயணம் மேற்கொண்ட அனுபவம் குறித்துப் பின்னாளில் இப்படி எழுதி மகிழ்ந்தார் சாமிநாதையர்.

மத்தியார்ச்சுன மான்மியம் பதிப்பிப்பதை ஒரு காரணமாக வைத்துக்கொண்டு சென்னைக்கு வந்தாலும், என்னுடைய நோக்கம் அந்நகரத்தையும் அங்குள்ள அறிஞர்களையும் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதே. இராமசுவாமி முதலியாருடைய பேருதவியால் அந்நோக்கம் மிக எளிதில் கைகூடியது. ஒவ்வொரு நாளும் முதலியார் பிற்பகலில் தம் கோச்சு வண்டியில் என்னை அழைத்துக் கொண்டு புறப்படுவார். பிரஸிடென்ஸி காலேஜ், காஸ்மொபாலிடன் கிளப் முதலிய இடங்களுக்குப் போய் அங்குள்ளவர்களும் வருபவர்களுமாகிய கனவான்களில் ஒவ்வொருவரையும் எனக்குப் பழக்கம் பண்ணி வைப்பார். அவர்கள் கௌரவத்தை எனக்கு எடுத்துரைப்பதோடு என்னைப் பற்றியும் அவர்களிடம் சொல்வார். அவருடைய உதவியினால் நான் ஜட்ஜ் முத்துசாமி ஐயர், ஸர். வி. பாஷ்யமையங்கார், ஸ்ரீநிவாச ராகவையங்கார், பம்மல் விஜயரங்க முதலியார், ரகுநாதராயர் முதலிய பல கனவான்களுடைய பழக்கத்தைப் பெற்றேன் (என் சரித்திரம், ப.565).

மாநிலக் கல்லூரிக்குச் சென்று பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரையும், தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரையும் சந்தித்திருக்கிறார். அவர்களிருவரும் சாமிநாதையருக்கு மிகவும் நெருங்கிய நண்பர்களானார்கள். சென்னையிலிருந்த சேஷ்கிரி சாஸ்திரியாரையும், தமிழ்ப் பண்டிதர் கிருஷ்ணமாச்சாரியாரையும் கண்டு பேசி மகிழ்ந்திருக்கிறார். புரசபாக்கம் அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார், சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார், கதிர்வேற் கவிராயர், காஞ்சீபுரம் இராமசுவாமி நாயுடு, கோமளீசுவரன் பேட்டை இராசகோபாலபிள்ளை, சூளை அப்பன் செட்டியார், சூளை சோமசுந்தர நாயகர், திருமயிலை

சண்முகம் பிள்ளை முதலிய வித்துவான்களையும் இந்தச் சென்னைப் பயணத்தின்போது சந்தித்து மகிழ்ந்திருக்கிறார். சோடசாவதானம் சுப்பராய செட்டியார் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் மாணவராக இருந்தவர் என்பதால் செட்டியாரும் இவரும் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் பாடம் கேட்ட வரலாற்றையும், சிறப்புக்களையும் பேசி மகிழ்ந்துள்ளனர்.

சாமிநாதையர் சென்னை நகரத்தில் பார்க்க வேண்டிய பொருட்காட்சிச் சாலை, கடற்கரை, கோயில்கள், புத்தகசாலைகள், சர்வகலாசாலை முதலியவற்றையும் இந்த முதல் பயணத்திலே சென்று பார்த்திருக்கிறார். வித்துவான்களையும் அறிஞர்களையும் பார்த்துப் பழகியது கிடைத்தற்கரிய பெரிய பயனாக உணர்ந்திருக்கிறார்.

சென்னைப் பயணம் சாமிநாதையருக்குப் பல வகையிலும் பயனுள்ளதாக இருந்ததை மேற்கண்ட அவருடையக் குறிப்பு புலப்படுத்துகிறது. மத்தியார்ச்சுன மான்மிய அச்சுப் பணிகளை முடித்துக்கொண்டு சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டுத் திருவிடைமருதூருக்குச் சென்று சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் புத்தகப் பிரதிகளை ஒப்பித்துவிட்டுச் சென்னைப் பயணம் குறித்து பேசி மகிழ்ந்திருக்கிறார் சாமிநாதையர்.

1885ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் பலமுறை நூற்பதிப்பு வேலையின் பொருட்டுச் சென்னைக்கு வந்துசென்றிருக்கிறார் சாமிநாதையர். 1903ஆம் ஆண்டு சென்னையிலேயே வந்து குடியேறும் வாய்ப்பொன்று சாமிநாதையருக்கு ஏற்பட்டது.

சாமிநாதையர் கும்பகோணம் கல்லூரியிலிருந்து பணிமாறுதலடைந்து 1903, நவம்பர் மாதத்தில் சென்னை, மாநிலக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணியை ஏற்றார். அப்போது கல்லூரி முதல்வராக இருந்தவர் ஜே. பி. பில்டர்பெக் எனும் ஆங்கிலேயர். 1903 முதல் 1919 வரை 16 ஆண்டுகள் மாநிலக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணியை ஆற்றியிருக்கிறார் சாமிநாதையர்.

கல்லூரிப் பணிவாய்ப்பின் பொருட்டுச் சென்னைக்கு வந்த சாமிநாதையர் மாநிலக் கல்லூரிக்கு அருகாமையிலிருந்த திருவல்லிக்கேணி திருவேட்டிசுவரன் பேட்டையில் மாதம் 20 ரூபாய்க்கு ஒரு வாடகை வீட்டில் குடியேறினார். அங்கிருந்து கல்லூரிக்குச் சென்று வந்துகொண்டிருந்த சாமிநாதையர் 1909ஆம் ஆண்டு வாடகைக்குக் குடியிருந்த அந்த வீட்டையே விலைக்கு வாங்கினார். வீட்டின் அப்போதைய விலை ரூ. 4,400/- . தமக்குக் கும்பகோணம் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணி கிடைக்கக் காரணமாகிருந்த தியாகராச செட்டியாரின் நினைவாக அந்த வீட்டிற்குத் 'தியாகராச விலாசம்' என்று பெயரிட்டு மகிழ்ந்தார் சாமிநாதையர்.

சாமிநாதையர் 1903ஆம் ஆண்டு முதல் 1919ஆம் ஆண்டு வரையில் 16 ஆண்டுகள் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணியை ஆற்றியிருக்கிறார். 1919ஆம் ஆண்டு கல்லூரியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். அதன் பின்னர் இடையில் 1924 முதல் 1927ஆம் ஆண்டு வரையில் சிதம்பரம் மீனாட்சி கல்லூரி முதல்வர் பணி வாய்ப்பின் பொருட்டு மூன்றாண்டுகள் மட்டும் சிதம்பரத்தில் தங்கியிருந்த சாமிநாதையர் இறுதிக் காலம்

வரையில் திருவேட்டசுவரன் பேட்டையிலிருந்த 'தியாகராச விலாசம்' இல்லத்திலேயே வாழ்ந்திருந்தார். இரண்டாம் உலகப் போரின் பொருட்டுச் சென்னையிலிருந்து பலரும் இடம்பெயர்ந்தபோது இறுதியாகச் சில நாட்கள் மட்டும் திருக்கழுக்குன்றம் சென்று திருவாவடுதுறை மடத்திற்குச் சொந்தமான இடத்திலிருந்து மறைந்தார் சாமிநாதையர்.

39 ஆண்டு காலம் சாமிநாதையர் சென்னையில் வாழ்ந்திருக்கிறார் (1903-1942). இந்தக் காலப்பகுதியில் நூற்பதிப்புப் பணி, கட்டுரையாக்கப் பணி, பாடநூலாக்கப் பணி என ஏராளமான பணிகளைச் சாமிநாதையர் செய்து முடித்திருக்கிறார். சாமிநாதையர் சென்னையில் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில்தான் மகாமகோபாத்தியாயர் (1906), திராவிடவித்யாபூஷணம் (1917), தாஷிணாத்யகலாநிதி (1925), இலக்கியப் பேரறிஞர் - D.Litt (1932) முதலான பட்டங்களைப் பெற்று விளங்கினார். சென்னை தியாகராசவிலாச இல்லத்தில் சதாபிஷேக விழாவையும் (1935, ஆகஸ்டு, 3) கண்டு மகிழ்ந்தார்.

பின்னிணைப்பு

உ.வே.சாமிநாதையரின் சென்னை வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

- 1903, நவம்பர், கும்பகோணம் கல்லூரியிலிருந்து பணிமாறுதல் பெற்று வந்து சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணியை ஏற்றார்; அப்போது கல்லூரி முதல்வராக இருந்தவர் ஜே. பி. பில்லிபெக் என்ற ஆங்கிலேயர். 31 3 1919 வரை 16 ஆண்டுகள் இக்கல்லூரியில் பணியாற்றினார்
- 1903, (சுபகிருது - டை) தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர் இயற்றிய திருவாவடுதுறைக் கோவையின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்
- 1903, சென்னைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்காகப் பத்துப்பாட்டினுள் ஐந்தாவதாகிய முல்லைப்பாட்டு மூலத்தை நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இதன் மூன்றாம் பதிப்பு 1927இல் வெளிவந்தது
- 1903, திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் வடமொழி நூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்து இயற்றிய வீரவண்புராணத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்
- 1903, மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய சீகாழிக் கோவைக்கு அரும்பதவுரை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்
- 1904, ஜனவரி, திருவேட்டசுவரன் பேட்டை பிள்ளையார் கோவில் தெருவில் மாதம் 20 ரூபாய் வாடகையில் ஒரு வீட்டை ஏற்பாடு செய்து குடியேறினார்
- 1904, ஜூன், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்
- 1904, (குரோதி புரட்டாசி) சேறைக்கவிராச பிள்ளை இயற்றிய திருக்காளத்தி நாதருலா நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்
- 1904, (குரோதி கார்த்திகை) திருப்புவணம் கந்தசாமிப் புலவர் இயற்றிய திருப்புவண நாதருலா, முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்
- 1904, திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பெற்ற

சூரைமாநகர்ப் புராணத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

- 1904, சேறைக்கவிராச பிள்ளையால் இயற்றப்பெற்ற திருக்காளத்தி நாதருலாவின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்
- 1905, ஜனவரி, 13, மயிலாப்பூர், பென்னாத்தூர் சுப்பிரமணிய ஐயர் உயர்நிலைப் பள்ளியின் தொடக்கவிழாவில் பங்கேற்று வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்தார்
- 1905, மார்ச்சு, 24, வெள்ளிக் கிழமை, இவரது தாயார் திருமதி சரஸ்வதியம்மாள் மறைவுற்றார்
- 1905, இவரது மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம், சென்னைப் பல்கலைக்கழக எம். ஏ. வகுப்புக்குப் பாடமாக வைக்க ஏற்பாடானது
- 1905, அந்தக்கவி வீராகவ முதலியார் இயற்றிய திருவாருலாவின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்
- 1905, சென்னைப் பல்கலைக்கழக பி.ஏ. வகுப்பு மாணவர்களுக்காகப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் முதல் நான்கு படலங்களை மட்டும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்
- 1905, மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய திருவாருர்த் தியாகராசலீலையைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார், இதன் இரண்டாம் பதிப்பை 1928இல் வெளியிட்டார்
- 1906, ஜனவரி, 1, அரசாங்கத்தார் மகாமகோபாத்தியாயர் (பெரும்பேராசிரியர்) என்ற பட்டத்தை இவருக்கு அளித்து மரியாதை செய்தனர்
- 1906, மார்ச்சு, 17, சென்னை மாநிலக் கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பாக மகாமகோபாத்தியாயர் பட்டம் பெற்றதற்கு ஒரு பாராட்டு விழா நடைபெற்றது; பாரதியார் இவ்விழாவில் கலந்துகொண்டு இவரைப் பாராட்டி கவிதை எழுதி படித்தார்
- 1906, ஜூலை, 12, வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடற் புராணத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். பாண்டித்துரைத் தேவர் இப்பதிப்பிற்கு ரூபாய் 200/ அளித்தார்
- 1906, செப்டம்பர், 29, உ.வே. சாமிநாதையரின் தமிழ்மொழிப் பற்றைப் பாராட்டி இந்தியா இதழில் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் குறிப்பொன்றை எழுதி வெளியிட்டார்
- 1906, அக்டோபர், 13, சென்னை மாநிலக் கல்லூரித் தமிழ் மாணவர்கள் சங்கத்து ஆண்டு விழாவில் உரையாற்றினார்
- 1906, செல்விநகர்ப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி இயற்றிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இதன் இரண்டாம் பதிப்பை 1927இல் வெளியிட்டிருக்கிறார்
- 1907, டிசம்பர், சீவகசிந்தாமணி மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்
- 1907, சென்னைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்காகச் சிலப்பதிகாரம் கொலைக்களக் காதை: அடியார்க்கு நல்லாருரை, புறநானூறு: மூலமும் உரையும் (200 266), பத்துப்பாட்டு: பொருநராற்றுப்படை நச்சினார்க்கினியருரை ஆகிய இவைகள் குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்
- 1907, தொல்காப்பியத் தேவர் இயற்றிய திருப்பாதிரிப்புலியூர் கலம்பகத்தின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்; இதன் இரண்டாம் பதிப்பை 1908இல் வெளியிட்டிருக்கிறார்
- 1907, திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய தனியூர்ப்புராணத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1907, பலபட்டைச் சொக்கநாதக் கவிராயர் இயற்றிய தேவையலாவின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்; இதன் இரண்டாம் பதிப்பு, 1925இல் வெளிவந்தது

1907, மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய மண்ணிப்படிக்கரைப் புராணத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1908, சித்தப்பா மகள் திருமணத்திற்காகக் குடும்பத்தாருடன் ஸ்ரீரங்கம் சென்று வந்திருக்கிறார்

1908, செப்டம்பர், 14, வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, கோயம்புத்தூர்ச் சிறையிலிருந்து தாம் செய்துவரும் திருக்குறள் ஆராய்ச்சி தொடர்பான ஐயங்களுக்கு விடைகேட்டு இவருக்குக் கடிதம் எழுதினார்

1908, (பிலவங்க ளை) திருப்பாதிரிப்புலியூர் கலம்பகத்தின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்; 1919 (காளையுத்தி - மாசி) இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது

1909, ஆகஸ்டு, 5, தமது புத்தக ஆராய்ச்சிச் செலவுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வழங்குவதாகத் தீர்மானித்து அரசு வழங்கிய உத்தரவு இவருக்குக் கிடைக்கப்பெற்றது

1909, ஆகஸ்டு, 23, சென்னைப் பல்கலைக்கழக பி. ஏ. வகுப்பு மாணவர்களுக்காகச் சிறுபாணாற்றுப்படை நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1909, சென்னை, திருவல்லிக்கேணியில் சொந்தமாக வீடு வாங்கி, தமக்கு வேலைபெற்றுத் தந்த தியாகராச செட்டியார் நினைவாகத் 'தியாகராச விலாசம்' என்று பெயரிட்டு மகிழ்ந்தார்; வீட்டின் விலை ரூ 4,400/

1909, ரதசப்தமியில் திருவாவடுதுறை மடத்தில் நடைபெற்ற குருபூஜை விழாவில் கலந்துகொண்டார்

1909, மே, 21, பாரிஸிலிருந்து ஜூலியன் வினசன், சீவகசிந்தாமணியின் இரண்டாம் பதிப்பைக் கண்டு பாராட்டி இவருக்குக் கடிதம் எழுதினார்

1910, ஆகஸ்டு, 22, சிதம்பரம் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையின் ஆண்டு விழாவில் பங்கேற்று உரையாற்றினார்

1910, திருக்கலையப்பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்து மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1910, சென்னையில் நடைபெற்ற திராவிட பாஷா சங்கக் (Dravidian Board of Studies, Madras University) கூட்டத்தில் பங்கேற்று உரை நிகழ்த்தினார்

1911, டிசம்பர், 12, ஜார்ஜ் மன்னர் முடிசூட்டு விழாவினையொட்டி ரூ.100/ காரணேஷன் பென்ஷன் ஆண்டுக்கொருமுறை வழங்குவதற்கான அரசு உத்தரவு இவருக்குக் கிடைக்கப்பெற்றது

1911, சென்னைப் பல்கலைக்கழக பி.ஏ. வகுப்பு மாணவர்களுக்காகப் புறநானூற்றின் 101 125ஆம் பாடல்களை மட்டும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1912, ஜனவரி, 21, கவர்னர் 'கார்மைக்கேல்' பிரபு சென்னை மாநிலக் கல்லூரிக்கு வருகைபுரிந்தார்; அவருக்குத் தமிழ்ச் சுவடிகளைக் காட்டி, சுவடியில் எப்படி எழுதுவது என்பதை விளக்கியுடைத்தார்; அப்படியே தமிழ் வகுப்பிற்கும் அழைத்துச் சென்று காட்டினார்

1912, ஏப்ரல், திருக்காளத்திப் புராணத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டார்; காளத்தியில் நடைபெற்ற மகாகும்பாபிவேக நிகழ்வில் கலந்துகொண்டார்

1912, செப்டம்பர், 18, திருக்காளத்திப் புராணம் நன்முறையில் அச்சிட்டு நிறைவேறியது பற்றி, காளஹஸ்தி சென்று ஒருவாரம் அங்கேயே தங்கியிருந்து தரிசனம் செய்தும், கிரிப்பிரதட்சிணமும் செய்தார்

1912, நவராத்திரி விழாவுக்கு வரவேண்டுமென்று இராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னரின் அழைப்பை ஏற்று இராமநாதபுரம் சென்றுவந்தார்

1912, சென்னைப் பல்கலைக்கழக பி.ஏ. வகுப்பு மாணவர்களுக்காக மலைபடுகடாம் மூலத்தை நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1913, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதிக் குழு உறுப்பினராக இருந்து செயல்பட்டார்

1914, தொடர்ச்சியாக ஸ்ரீசுப்பிரமணிய முனிவர் இயற்றிய திருத்தணிகைத் திருவிருத்தத்தைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1915, பிப்ரவரி, 2, 60ஆம் வயது நிறைவுற்றது; துணைவியாருடன் திருக்காளத்தி சென்று தரிசனமும் கிரிப்பிரதட்சிணமும் செய்துவிட்டு வந்தார்

1915, ஜூலை 10, திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று ஸ்ரீரமண மகரிஷியைத் தரிசித்தார்

1915, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1916, மே, 6, 7, திருக்காட்டுப் பள்ளிக்கு அருகில் உள்ள இளங்காடு என்னும் ஊரில் நடைபெற்ற நற்றமிழ்ச் சங்க ஆண்டு விழாவிற்குத் தலைமை வகித்தார்

1917, ஜனவரி, 31, காசி, பாரத தர்ம மகா மண்டலத்தார் 'திராவிட வித்யாபூஷணம்' (திராவிடக் கலையழகன்) எனும் பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கினார்கள்

1917, மார்ச்சு, 1, காசி, சர்வகலாசாலையின் (பல்கலைக்கழகம்) தேர்வுக் குழு உறுப்பினராக நியமனம் பெற்றார்

1917, மே, 8, மனைவி 'மதுரம்பாளன்' மறைவுற்றார்

1918, மார்ச்சு, 30, சென்னைக்கு வந்திருந்த பாலகங்காதர திலகரைச் சந்தித்தார்

1918, மே, 15, புதுச்சேரியில் நடந்த சங்கர ஜெயந்தி விழாவில் தலைமை வகித்துச் சிலப்பதிகாரத்தைப் பற்றி உரை நிகழ்த்தினார்; அவ்விழாவிற்கு வந்திருந்த பாரதியாரைச் சந்தித்து மகாமகோபாத்தியாய பட்டம் பெற்றபொது தம்மைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்களுக்காக நன்றி தெரிவித்தார்

1918, பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1918, பவணந்தி முனிவர் இயற்றிய நன்னூல் மூலமும் மயிலைநாதருரையும் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1918, ஜூன், 1, பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1919, மார்ச்சு, 31, சென்னை மாநிலக் கல்லூரி ஆசிரியர் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்

1919, ஏப்ரல், 1, சென்னைக்கு வந்திருந்த மகாகவி ரவீந்திரநாத் தாகூர் அவர்களைச் சந்தித்தார், அன்று மாலையில் தாகூர் அவர்கள் இவரின் வீட்டிற்கு வந்து இல்லம் வந்து பழந்தமிழ் சுவடிகளைப் பார்வையிட்டார்

1920, ஜனவரி, 1, கும்பகோணம் கல்லூரியில் முதல்வராகப் பணியாற்றிய ஜே. எம்.ஹென்ஸ்மேன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மெட்ராஸ் மெயில் வழியாக இவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்

1920, ஏப்ரல், 14, சிதம்பரம் கோவில் சம்பந்தமான வழக்கொன்றிற்காகத் தீட்சிதர்களுக்கு ஆதரவாகச் சிதம்பரம் சப்கோர்ட்டில் சாட்சியம் அளித்தார்

1920, ஏப்ரல், 15, திருவாவடுதுறை மடத்தில் 17ஆம் பட்டத்திலிருந்து விளங்கிய அம்பலவாண தேசிகர் மறைவிற்குப் பின்னர் 18ஆம் ஆதீனத் தலைவர் பொறுப்பேற்கும் நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றார்; அதுமுதல் சிலகாலம் மடத்திலேயே தங்கியிருந்தார்

1920, திருவாவடுதுறையில் இருந்த இவர் நவராத்திரி நாளன்று மடத்தில் 'சுப்பிரமணிய தேசிகர் கலாசாலை' யைத் தொடங்கினார்

1920, ஐங்குறுநாறு மூலமும் பழைய உரையும் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1920, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1920, சிலப்பதிகாரம் மூலமும் அரும்பத உரையும், அடியார்க்கு நல்லார் உரையும் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1920, மாணவர்களுக்காகச் சிலப்பதிகாரம் புகார்க்காண்டத்திலுள்ள இந்திரவிழவுரெடுத்த காதையை மட்டும் குறிப்புரை எழுதியமைத்து அச்சிட்டு வெளியிட்டார்

1921, மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரையும், இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1922, சீவகசிந்தாமணி மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1922, ஜனவரி, 14இல் வேல்ஸ் இளவரசர் சென்னைக்கு வருகைபுரிந்ததின் நினைவாகப் புலவர்களைப் பாராட்டிக் கௌரவிக்கும் வகையில் விருதுகள் அளிக்கப்பட்டன. இவருக்கும் 'கில்லத்' பட்டம் அளிக்கப்பட்டது

1923, புறநானூறு மூலமும் பழைய உரையும், இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1923, உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கத்தின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1923, திருப்புவணம் கந்தசாமிப் புலவர் இயற்றிய திருப்புவணநாதருலாவின் முதல் பதிப்பு வெளியிட்டார்; இதன் இரண்டாம் பதிப்பு, 1923இல் வெளிவந்தது

1924, பிப்ரவரி, 18, பெருங்கதை மூலமும் அரும்பதவுரையும் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1924, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1924, ஜூலை, சிதம்பரம், மீனாட்சி தமிழ்க் கல்லூரியின் முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்றார், 1927ஆம் ஆண்டு வரை அந்தப் பணியில் இருந்தார்

1924, டிசம்பர், 2224, சென்னையில் நடைபெற்ற மூன்றாவது ஓரியண்டல் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்

1924, ஜூன் 8, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 24 ஆவது ஆண்டுவிழாவில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்துப் பொற்கிழி பெற்றார்

1925, பௌத்த மதத்துள் மும்மணிகள் என்று வழங்குகின்ற புத்த சரித்திரம், பௌத்த தருமம், பௌத்த சங்கம் நூலின் ஐந்தாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1925, பவணந்தி முனிவர் இயற்றிய நன்னூல் மூலமும் சங்கரநமச்சிவாயுரையும், முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1925, அந்தக்கவி வீரராகவ முதலியார் இயற்றிய திருவாருலாவின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1925, சேறைக்கவிராச பிள்ளை இயற்றிய திருக்காளத்தி நாதருலாவின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1925, ஆகஸ்டு, 5, புதுக்கோட்டை, சன்மார்க்க சபையின் 16ஆவது ஆண்டுவிழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினார்

1925, ஜூன், 8, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 25வது ஆண்டுவிழாக் கொண்டாட்டத்தில் ரூ. 5000/ பொற்கிழி பெற்றார்; பொற்கிழி வழங்கினவர்கள் பெயர்களை அதே ஆண்டு வெளிவந்த நன்னூல் சங்கர நமச்சிவாயர் உரைப் பதிப்பு முன்னுரையில் குறிப்பிட்டு நன்றி பாராட்டினார்; அதே விழாவில் காஞ்சி காமகோடிடத் தலைவர் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் 'தாவிணாத்யகலாநிதி' (தெற்கத்திய கலைச் செல்வன்) என்ற பட்டத்தை இவருக்கு அளித்தார்

1926, ஜனவரி, 10, ஞாயிறு, சிதம்பரத்திலிருந்து சென்னைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்

1926, அக்டோபர், 15, மீனாட்சி கல்லூரியின் புதிய கட்டிடத் திறப்பு விழாவிற்கு வருகைபுரிந்த கவர்னர் கோஷன் துரை அவர்களைப் பாராட்டி வரவேற்புப் பத்திரம் வாசித்து அளித்தார்

1926, பௌத்த மதத்துள் மும்மணிகள் என்று வழங்குகிற புத்த சரித்திரம், பௌத்த தருமம், பௌத்த சங்கம் நூலின் ஆறாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1926, உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கத்தின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1926, திருக்கலைபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரபந்தத்திரட்டின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1926, திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத் தொடக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர் இயற்றிய திருவாவடுதுறைக்கோவையைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1927, பிப்ரவரி, 21, மீனாட்சி தமிழ்க் கல்லூரியில் சேது சம்ஸ்தான வித்துவான் ரா.ராகவையங்கார், "கம்பர் கூறும் பெண்பாலியல்" என்னும் பொருள் பற்றி ஆற்றிய சொற்பொழிவிற்கு தலைமை தாங்கினார்

1927, பிப்ரவரி, பிற்காலத்தில் இவருக்குப் பெருந்துணையாக இருந்து விளங்கிய கி.வா. ஜகந்நாதையர் சந்திப்பு

1927, சிலப்பதிகாரம் மூலமும் அரும்பத உரையும் அடியார்க்கு நல்லார் உரையும், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1927, மார்ச்சு, 11, மீனாட்சி தமிழ்க் கல்லூரி முதல்வர் பொறுப்பிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டார்

1927, மார்ச்சு, 18, சிதம்பரத்திலிருந்து சென்னைக்குத் திரும்பினார்

1927, நவம்பர், 1, 10, 12, 16, 18; டிசம்பர், 6, 9, 12, 14, 17ஆம் நாட்களில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சொற்பொழிவாற்றினார்; இந்தச் சொற்பொழிவின்காகப் பல்கலைக்கழகத்தார் ரூ. 500/ சன்மானம் அளித்தனர். இந்தத் தொகையைக் கொண்டுதான் சென்னையில் தாம் வசித்துவந்த தியாகராச விலாசத்திற்கு மின் விளக்குப் போடச் செய்தார்; இது நடந்தது கார்த்திகை மாதம்

1928, ஏப்ரல், 4, 5, டி.கே.சி. அழைப்பின்பொருட்டுத் திருநெல்வேலியில் தமிழ் இலக்கியச் சங்கத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற கம்பன் விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினார்; கி.வா.ஜ. உடன் சென்று வந்தார்

1928, ஜூன், 6, திருப்பனந்தாள் மடத்தில் நடைபெற்ற குமரகுருபரர் திருநானாவில் கலந்துகொண்டார்

1928, செப்டம்பர், 2, மாயூரநாதர்கோயில் மகாகும்பாபிலேக விழாவில் கலந்துகொண்டார்

1929, ஏப்ரல், 9, திருவிடைமருதூர் மகாலிங்கசுவாமி திருக்கோவில் கும்பாபிலேகத்தில் கலந்துகொண்டார்

1929, சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும் நூலின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1929, செப்டம்பர், 15, சென்னைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் தேர்வில் முதலாவதாகத் தேர்ச்சி பெறுபவருக்குத் திருப்பனந்தாள் மடத்தின் சார்பில் ஆயிரம் ரூபாய் பரிசளிக்கும் திட்டத்தின் முதல் விழா கும்பகோணம் போர்ட்டர் டவுன் ஹாலில் இவரது தலைமையில் நடைபெற்றது; இவரின் மாணவர் மாணாக்கர் வி. மு. சுப்பிரமணிய ஜயர் முதல் பரிசைப் பெற்றார்

1929, ஆகஸ்டு, 16, இராஜ இராஜேசுவர சேதுபதியின் மைந்தர் சண்முகநாத சேதுபதியின் பட்டாபிலேக விழாவில் கலந்துகொண்டார்; அப்போது முகவையிலிருந்த இராகவையங்கார் வீட்டில் தங்கியிருந்து அவர் இயற்றியிருந்த 'பாரி காதை' யைக் கி.வா.ஜ. படிக்கச் சொல்லிக் கேட்டறிந்திருக்கிறார்

1929, டிசம்பர், 8, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 28ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா நிகழ்வில் கலந்துகொண்டார்; சென்னை மாநிலக் கவர்னராக இருந்த கனம் நார்மன் எட்வர்டு மார்ஷ்பாங்க்ஸ் விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கியுள்ளார்

1929, சுயாட்சிக் கட்சியின் சார்பில், சென்னை மாகாண முதல்வராக இருந்த ப. சுப்பராயன் அவர்கள் வீட்டிற்கு வந்து இவரைச் சந்தித்துவிட்டுச் சென்றார்

1930, ஜனவரி, கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய தக்கயாகப்பரணி மூலமும் உரையும் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1930, பிப்ரவரி, 27, 28, வியாழன், சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் 'பாரதமும் திராவிட பாலைகளும்' எனும் தலைப்பில் ம.வீ. ராமானுஜாசாரியார் ஆற்றிய சொற்பொழிவில் பங்கேற்றார்; திருச்சி சாரநாதையங்கார், தாவுத்ஷா உள்ளிட்ட அன்பர்களை அங்குச் சந்தித்தார்

1930, மார்ச்சு, 10, பேரர் (சா.கல்யாணசுந்தரமையரின் மகன்) சுப்பிரமணியத்திற்குத் திருமணம் நடைபெற்றது

1930, மார்ச்சு, 21, சென்னை, வில்லிவாக்கத்தில் நடைபெற்ற திருமுறை விழாவில் கலந்துகொண்டார்

1930, சொக்கநாதப் புலவர் இயற்றிய மதுரை சொக்கநாதர் தமிழ்விடு தூது முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார். இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1932இல் வெளிவந்தது

1930, மாயூரத்திலிருந்த இராமையர் இயற்றிய மாயூரமென்று வழங்குகின்ற திருமயிலைத் திரிபந்தாதி இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1930, சென்னைப் பல்கலைக்கழக பி.ஏ. வகுப்பு மாணவர்களுக்காக சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டம் ஊர்க்காண் காதை, அடைக்கலக்காதையைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1931, பத்துப்பாட்டு மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1931, மணிமேகலை மூலமும் உ.வே.சா. அரும்பதவுரையும், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1931, பத்துப்பாட்டு மூலம் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1931, திருவாவடுதுறையாதீனத்து மகாவித்வான் ஸ்ரீகச்சியப்ப முனிவர் இயற்றிய கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1931, புராணத்திருமலைநாதர் இயற்றிய மதுரை சொக்கநாதருலா பதிப்பை வெளியிட்டார்

1932, ஜனவரி, 11, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்ப் பேரகராதித் திட்டக் குழுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றார்

1932, ஜனவரி, 13, துறைசைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். ஜனவரி, 14, 15, 16 ஆகிய மூன்று நாட்களும் துறைசையிலேயே தங்கியிருந்து ஜனவரி 16 அன்று நடைபெற்ற துறைசைக் குருகுஜையில் கலந்துகொண்டுவிட்டு ஜனவரி 18 அன்று துறைசையிலிருந்து திருவிடைமருதூருக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்

1932, பிப்ரவரி, 7, களவியற் காரிகை நூலினை இவரது வீட்டிற்கு வந்து எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அளித்துவிட்டுச் சென்றார்; பிப்ரவரி 10ஆம் தேதியன்றும் தினகர வெண்பா கேட்பதற்கு வையாபுரிப்பிள்ளை இவரது வீட்டிற்கு வந்து சென்றார்

1932, பிப்ரவரி, 7, ஆர்.எஸ். சுப்பலக்ஷ்மியம்மாள் என்பவர் இவரது வீட்டிற்கு வந்து சந்தித்துத் தாம் செய்யும் தமிழ் போர்டில் ஆலோசகராக இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்

1932, மார்ச், 18, கி.வா. ஜகந்நாத ஜயர், வி.மு. சுப்பிரமணிய ஜயர் இருவருடன் திருவான்மியூர்க்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்

1932, ஏப்ரல், 15, மயிலாப்பூரில் நடைபெற்ற வான்மீகி நாள் விழாவில் கலந்துகொண்டார்

1932, ஏப்ரல், 17, மு.ராகவையங்கார் இவரது வீட்டிற்கு வந்து சந்தித்தார்; ஏப்ரல், 25, கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி வந்து சந்தித்துவிட்டுச் சென்றார்

1932, ஏப்ரல், 26, எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை இவரது வீட்டிற்கு வந்து மூன்று அச்சிட்ட தினகர வெண்பா பிரதிகளைக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார்; இரவு மன்னார்குடிக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்

1932, ஏப்ரல், 27, மன்னார்குடி சென்றடைந்தார்; ஏப்ரல், 28, மன்னார்குடி கௌமார குருகுல ஆண்டு விழாவில் பங்கேற்று 'பண்டைத் தமிழர்' என்ற தலைப்பில் உரை நிகழ்த்தினார். இவருடன் முத்தையா முதலியார், த.வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை, டி.எஸ். கந்தசாமி பிள்ளை, ஏரண்டாப் துரை, சபாபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் உரை நிகழ்த்தியுள்ளனர்

1932, ஜூன், 13, கி.வா. ஜகந்நாதன் திருமணத்தை நடத்தி வைத்தார்

1932, ஆகஸ்டு 3, அன்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு 'டாக்டர்' (Doctor of Literature) பட்டம் அளித்துப் பெருமைப்படுத்தியது

1932, கடம்பர் கோயில் உலா பதிப்பை வெளியிட்டார்

1932, சின்னப்ப நாயக்கர் இயற்றிய பழனிப்பிள்ளைத்தமிழ் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1932, கொட்டையூர் ஸ்ரீசிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய பிரபந்தங்கள், முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1932, பலபட்டைச் சொக்கநாத பிள்ளை இயற்றிய ஸ்ரீபத்மகிரி நாதர் தென்றல்விடுதூது பதிப்பை வெளியிட்டார்

1932, பலபட்டைச் சொக்கநாத பிள்ளை இயற்றிய மதுரை மும்மணிக்கோவை முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1933, டிசம்பர், 23, சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் (அப்போது பச்சையப்பன் கல்லூரி ஜார்ஜ் டவுனில் இருந்தது) நடைபெற்ற தமிழ் அன்பர் மகாநாட்டில் வரவேற்புரை ஆற்றினார்

1933, ஜனவரி, 13, அத்தைவத சங்கத்தில் நிகழ்ந்த பொங்கல் விழாவில் கலந்துகொண்டார்

1933, ஜனவரி, 31, துறைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். துறைசையில் பிப்ரவரி, 1ஆம் நாள் நடைபெற்ற ஸ்ரீநமச்சிவாய மூர்த்தி குருபூஜை நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டார்

1933, பிப்ரவரி, 9, ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பாடத்திட்டக் குழுவில் உறுப்பினராக நியமித்ததற்கு உடம்பட்டுக் கடிதம் எழுதி அனுப்பினார்

1933, ஏப்ரல், 27, திருவான்மியூர் சென்று, கண் அறுவைச் சிகிச்சை செய்துகொண்டிருந்த கணேசையரைச் சந்தித்துவிட்டுப் பின்பு மருந்தீஸ்வரர் கோயில் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு வந்தார்

1933, மே, 8, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற சமஸ்கிருதமொழிக் கூட்டத்திற்குச் சென்றுவந்தார்

1933, மே, 29, துறைசைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஜூன் 1 காலை குப்தை சென்று ம.வீ. ராமானுஜாசாரியாரைச் சந்தித்தார். ஜூன், 3, பனசை, ஜூன், 4, திருவிடைமருதூர், ஜூன், 10, பனசையில் குமரகுருபர சுவாமிகள் குருபூஜையில் பங்கேற்றார்

1933, ஆகஸ்டு 1, சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் செனட் மண்டபத்தில் கவர்னருக்கு நடந்த தேரீர் விருந்தில் கலந்துகொண்டார்

1933, ஆகஸ்டு, 2, திருக்குறறாலத்திற்குச் சென்று வந்தார்

1933, செப்டம்பர், 9, பங்களுருக்குப் (பெங்களுர்) பயணம் மேற்கொண்டார்

1933, டிசம்பர், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தின் முதல்பாகத்தின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1933 காஞ்சீபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார் இயற்றிய திருக்கழுக்குன்றச் சிலைடை வெண்பாவின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1933, சங்கரநயினார் கோயிற் சங்கரலிங்க உலாவின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1933, பாசவதைப் பரணி, குறிப்புரை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1934, ஜனவரி, 16, சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் நடைபெற்ற ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பாடத்திட்டக் குழுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்; அங்கு வந்திருந்த வையாபுரிப்பிள்ளை, பெ.நா.அப்புஸ்வாமி ஐயர், பி.ஸ்ரீ. ஆசார்யர் ஆகிய மூவரையும் சந்தித்தார்

1934, பிப்ரவரி, மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தின் இரண்டாம் பாகத்தின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1934, பிப்ரவரி, 19, கும்பகோணம் கல்லூரி ஆண்டுவிழாவில் கலந்துகொண்டார்

1934, பிப்ரவரி, 25, ராமகிருஷ்ணமடம் உயர்நிலைப் பள்ளி பாசிசளிப்பு விழாவில் கலந்துகொண்டார்

1934, பிப்ரவரி, 26, சென்னை, ரானடே ஹாலில் நடைபெற்ற தமிழன்பர் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார்

1934, பிப்ரவரி, 27, சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற கல்லூரி மாணவர் சங்க விழாவிிற்குத் தலைமை தாங்கினார்

1934, மார்ச், 9, கிறித்துவக் கல்லூரி உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழ்ச்சங்க ஆண்டு நிறைவிழாவிிற்குத் தலைமை தாங்கினார்

1934, மார்ச், 15, கி.வா. ஜகந்நாதனுடன் இரயிலில் தஞ்சைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்

1934, மார்ச், 16, கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களின் நாண்மங்கல விழாவில் பங்கேற்றார்; பண்டிதமணி கதிரேசஞ் செட்டியார், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் முதலியோர் இந்த விழாவில் கலந்துகொண்டு உரை ஆற்றியுள்ளனர்

1934, மார்ச் 17, 18, கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் 23ஆம் ஆண்டு விழாவிிற்குத் தலைமை தாங்கினார்; விழாவில், சதாசிவப்பண்டாரத்தார், சோமசுந்தரபாரதியார், வேங்கடாசலம் பிள்ளை, ரா.வாசுதேவசர்மா, பி.ஸ்ரீ. ஆசாரியார் முதலியோர் உரையாற்றினர். மார்ச், 19, இரவு போட்டமெயிலில் சென்னைக்குப் புறப்பட்டார்; உமாமகேசுவரம் பிள்ளை இரயிலடிக்கு வந்து வழியனுப்பிவைத்தார்; 20ஆம் தேதி காலையில் சென்னை வந்து சேர்ந்தார்; 21ஆம் தேதி, உமாமகேசுவரம் பிள்ளை முதலியவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்

1934, மார்ச், 24, சென்னை, அடையாறில் நடைபெற்ற வால்மீகி திருநாளுக்குச் சென்று வந்தார்

1934, மார்ச், 26, வேப்பேரி செயிண்ட் பால்ஸ் உயர்நிலைப் பள்ளியில் நடைபெற்ற விழாவிிற்குத் தலைமைதாங்கினார்; கோதைநாயகி அம்மையார் 'பாரதியாரின் கவிநயம்' எனும் தலைப்பில் உரை நிகழ்த்தினார்

1934, ஏப்ரல், 13, தமிழ் அன்பர் மகாநாட்டுக் காரிய நிர்வாகச் சபைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்

1934, ஏப்ரல், 20, சிதம்பரத்திற்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்; ஏப்ரல், 21, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பாடத்திட்டக் குழுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றார்; ஏப்ரல், 22, மாலை சிதம்பரம் நடராஜர் கோவிலுக்குச் சென்று சாமி தரிசனம் செய்தார்; ஏப்ரல், 23, மாலையில் சிதம்பரத்திலிருந்து புறப்பட்டு ஏப்ரல், 24 காலை சென்னை வந்து சேர்ந்தார்

1934, ஏப்ரல், 27, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதத் தேர்வுத் தாட்கள் திருத்தும் பணியைச் செய்தார்

1934, ஏப்ரல், 30, சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதிக்குழுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றார்

1934, மே, 7, புதுக்கோட்டைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்; மே, 8, மேலைச்சிவபுரி சென்று, மே, 9இல் நடைபெற்ற மேலைச் சிவபுரிச் சன்மார்க்க சபையின் வெள்ளிவிழா நிகழ்வில் பங்கேற்றார்; பழமலைப் பெரியசாமிபிள்ளை, நீ. கந்தசாமி பிள்ளை, ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை, வேங்கடாசலம் பிள்ளை ஆகியோர் விழாவில் உரையாற்றினர்

1934, மே, 23, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி வரதாசாரியார் இல்லத் திருமண விழாவிிற்குச் சென்று வந்தார்

1934, மே, 30, சென்னையிலிருந்து காரில் பனசை சென்று, மே, 31 அன்று நடைபெற்ற திருப்பனந்தாள் ஆதிக்குமரகுருபர சுவாமிகள் குருபூஜை விழாவில் பங்கேற்றார்

1934, ஜூன், 18, கல்வெட்டுத்துறை அதிகாரி சீநிவாஸாராவின் உதவியால் சிம்லாவிலிருந்து இவர் வேண்டியிருந்த கல்வெட்டு அறிக்கைகள் கிடைக்கப்பெற்றன; ஜூன் 19, அவர் இல்லம் சென்று நன்றி பாராட்டிவிட்டு வந்தார்

1934, ஜூன், 27, தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இவரது இல்லத்திற்கு வந்து சந்தித்துவிட்டுச் சென்றார்

1934, ஜூலை, 16, கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியார் இவரது இல்லத்திற்கு வந்து சந்தித்தார்

1934, ஜூலை, 25, சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியொன்றிற்குத் தலைமை தாங்கினார்; கோதண்டராமையர் 'கலம்பகம்' என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார்

1934, ஜூலை, 31, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்ப் பேரகராதிக்குழுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றார்

1934, ஆகஸ்டு, 13, சென்னையிலிருந்து மதுரைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். ஆகஸ்டு, 14, மதுரை சென்றடைந்து, ஆகஸ்டு 15 அன்று நடைபெற்ற மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க விழாவில் பங்கேற்றார். ஆகஸ்டு 17 அன்று மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்க விழாவில் பங்கேற்றார்

1934, ஆகஸ்டு, 19 மதுரையிலிருந்து ராமேஸ்வரம் புறப்பட்டுச் சென்று, அங்கிருந்து ஆகஸ்டு 21ஆம் தேதி தனுஷ்கோடி சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு மீண்டும் ராமேஸ்வரம் வந்து சிலநாள் இருந்துவிட்டு ஆகஸ்டு 25ஆம் தேதி மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்

1934, ஆகஸ்டு 26ஆம் தேதி மதுரையிலிருந்து திருச்சிக்குப் புறப்பட்டு வந்து, ஆகஸ்டு 27ஆம் தேதி திருச்சியில் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் 13ஆவது ஆண்டு விழாவில் பங்கேற்றார்

1934, ஆகஸ்டு 28ஆம் தேதி மாலை திருச்சி பிஷ்ப்ஹீப் கல்லூரியில் நடைபெற்ற மாணவர் சங்க விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினார்

1934, செப்டம்பர், 9, பங்களூருக்குப் (பெங்களூர்) பயணம் மேற்கொண்டார். அலகூர் சுப்பிரமணிய சர்மா இல்லத்தில் தங்கினார்; செப்டம்பர், 10, சென்ட்ரல் காலேஜில் நடைபெற்ற பாடத்திட்டக் குழுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றார். பங்களூர்க் கோட்டை உயர்நிலைப் பள்ளி தமிழ்ப் பண்டிதர் செங்கல்வராய ஐயர் இவரை வந்து சந்தித்தார். செப்டம்பர், 11, கே. ஆர். சீனிவாசையங்கார், ஆர். நரசிம்மாசாரியார் வீட்டிற்குச் சென்றுவந்தார். மாலை அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செப்டம்பர், 12ஆம் தேதி சென்னை வந்தடைந்தார்

1934, அக்டோபர், 26, சென்னையிலிருந்து திருச்சிக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார்

1934, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும், நான்காம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1934, சங்கர நயினார் கோயில் அந்தாதியின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1934, வலிவலமும்மணிக்கோவையைக் குறிப்புரை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1934, டிசம்பர், கோயம்புத்தூரில் நடைபெற்ற, தனித் தமிழ் வித்துவான் தேர்வில் முதலாவதாகத் தேர்ச்சி பெற்றவருக்குத் திருப்பணந்தாள் மடத்தார் வழங்கும் ஆயிரம் ரூபாய் பரிசளிப்பு விழாவில் பங்கேற்றார்

1934, சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும் நூலின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1934, மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய விளத்தொட்டிப் புராணப் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, பவணந்தி முனிவர் இயற்றிய நன்னூல் மூலமும் சங்கரநமச்சிவாயுரையும், இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, திருவாவடுதுறையாதினத்து மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய ஆற்றுரூப்புராணப் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, மார்ச்சு, 6, (புவ மாசி, புதன்கிழமை) 60ஆம் அகவை நாள். முற்பகலில் சென்னை தியாகராஜ விலாசத்தில் சதாபிவேக முசுவர்த்தம் (எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா) நடைபெற்றது. அன்று மாலை 530 மணிக்குச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சதாபிவேக விழா கோலாகலமாக நடத்தப்பெற்றது; விழாக் குழுவின தலைவராக அன்றைய சென்னை மாகாண அமைச்சர் பி. டி.ராஜன் அவர்களும், உறுப்பினர்களாக டி. சிவராமசேதுப்பிள்ளை, பெ. நா. அப்புஸ்வாமி, எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை ஆகிய மூவரும் கே.வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர் பொருளாளராகவும் இருந்தனர். சென்னைப் பல்கலைக்கழக செனட் மண்டபத்தில் இவரது திருவுருவப்படம் வைக்கப்பட்டு, ரூ. 3000/- பண முடிப்பும் வழங்கப்பட்டது

1935, பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும், இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, புறநானூறு மூலமும் பழைய உரையும், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, பெருங்கதை மூலமும் அரும்பதவுரையும், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, உதயணகுமார காவியம் மூலமும் குறிப்புரையும், முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, தொட்டிக்கலை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய முனிவர் இயற்றிய கலைசைக்கோவைப் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, துறைமங்கலம் சாமிநாத தேசிகரென்னும் வீரசைவக் கவிஞர் இயற்றிய பழமலைக்கோவைப் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1935, மேலகரம் பண்டாரக்கவிராயர் இயற்றிய திரு இலஞ்சி முருகன் உலாவைக் குறிப்புரை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

1936, ஜனவரி, 29, தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை இவரைச் சந்தித்துவிட்டுச் சென்றார்

1936, ஏப்ரல், 9, திருவல்லிக்கேணி நகர்ப்புற கூட்டுறவு சங்க ஆண்டு விழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார்

1936, மே, 3, தொண்டை மண்டல உயர்நிலைப் பள்ளிக்குச் சென்று பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியார் சொற்பொழிவைக் கேட்டுவிட்டு வந்தார்

1936, ஜூலை, 22, கிறித்துவக் கல்லூரியில் சொற்பொழிவாற்றினார்

1936, ஜூலை, 25, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்ப் பாடத்திட்டக் குழுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்

1936, ஆகஸ்டு, 20, மாநிலக் கல்லூரி மாணவர் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தார்

1936, ஆகஸ்டு, 27, ஸ்ரீலக்ஷ்மணசாமி முதலியார் தலைமையில் நடைபெற்ற ஆயிர ரூபாய்ப் பரிசளிப்பு விழாவில் கலந்துகொண்டார்

1936, செப்டம்பர், 3, இந்து உயர்நிலைப் பள்ளியில் நடைபெற்ற ஆஸ்திரேலியக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்; அச்சபையின் புரவலராக நியமனமும் பெற்றார்

1936, செப்டம்பர், 3, கவர்னர் தலைமையில் நடைபெற்ற சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூலகக் கட்டிடத் திறப்பு விழாவில் கலந்துகொண்டார்

1936, செப்டம்பர், 6, சக்ரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரை அவரது வீட்டிற்குச் சென்று சந்தித்துவிட்டு வந்தார். அப்போது இவரது 'வெங்கானூர்க் கோயிற்சிற்பம்', 'பரம்பரைக் குணம்' ஆகிய இருகட்டுரைகளை இந்தியில் மொழிபெயர்த்துப் 'பாரதிய சாகித்திய' இதழில் வெளியிட இராஜாஜி அனுமதி கேட்டார்

1936, செப்டம்பர், 7, இரவு சென்னையிலிருந்து போடமெயிலில் கி.வா.ஜகந்நாதன், அலமேலு ஆகிய இருவருடன் திருச்சிக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். 08.9.36 அன்று திருச்சி சென்று சேர்ந்து திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியாரைச் சந்தித்தார்

1936, அக்டோபர், 1, மகன் கல்யாணசுந்தரம் ஐயருக்கு ஆக்ஷிங் ஸ்பார்வைச் வேலை கிடைக்கப்பெற்றது.

1936, அக்டோபர், 2, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் தேர்வைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் தேர்வுடன் ஒத்ததாகக் கருதவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி நடைபெற்ற கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்; எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளையும் இக்கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்

1936, அக்டோபர், 4, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பரிட்சராக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கடிதம் வந்தது

1936, அக்டோபர், 13, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் பாடத்திட்டக் குழு உறுப்பினராக நியமனம் பெற்றார்; இவரது 'தருமம் தலைகாக்கும்' என்ற கட்டுரையைச் சக்ரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் 'ஆங்கரை சுப்பையர்' என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்து 'ஹரிஜன்' இதழில் வெளியிட்டார்

1936, அக்டோபர், 16, சக்ரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியாரும் ஆனந்தவிகடன் ஆசிரியர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தியும் இவரது வீட்டிற்கு வந்து சந்தித்துவிட்டுச் சென்றனர்

1936, அக்டோபர், 26, ராஜா ஸர் அண்ணாமலை செட்டியாரை அவரது இல்லத்திற்குச் சென்று சந்தித்துவிட்டு வந்தார்

1936, அக்டோபர், 30, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ப் பாடத்திட்டக்குழுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்பதாகக் கி.வா. ஜகந்நாதனுடன் சிதம்பரம் புறப்பட்டுச் சென்று அக்டோபர், 31ஆம் தேதி நடைபெற்ற கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்

1936, நவம்பர், 7, பண்ணுருட்டி உபாத்திமைச் சங்கத்தில் உரையாற்றினார்

1936, நவம்பர், 12, சென்னை லயோலா கல்லூரி மாணவர் சங்கத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார்; டி.என். சேஷாசலமையர் 'மானிடப் பெருமை' என்பது பற்றிப் பேசினார்

1936, நவம்பர், 16, சென்னையில் கலெக்டர் தலைமையில் நடைபெற்ற பட்டங்கள் அளிக்கும் தர்பாருக்குச் சென்று வந்தார்

1936, நவம்பர், 18, மாம்பலம் ராமகிருஷ்ணமிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் நரளிம்மாசாரியார் செய்த சொற்பொழிவின்குத் தலைமை தாங்கினார்

1936, நவம்பர், 28, திண்டிவனம் சென்று, திண்டிவனம் ஷண்முக நிலையத்தில் சொற்பொழிவாற்றினார்; மறுநாள் காலையில்

(நவம்பர், 29) சுப்பிரமணிய செட்டியார் சத்திரத்தில் 'நன்றியறிவு' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். மாணவியில் வேதவல்லியம்மாள் சத்திரத்தில் 'தமிழ் நூல்களும் திண்டிவனத்தைச் சார்ந்த ஊர்களும்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றிவிட்டு நவம்பர், 30ஆம் நாள் காலையில் திண்டிவனம் R.C. பயிற்சிப் பள்ளியில் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். மாணவியில் மயிலம் சென்று சிவஞானபாலைய தேசிகராதீனத்துத் தலைவரைச் சந்தித்துவிட்டுச் சாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு டிசம்பர், 1ஆம் நாள் திண்டிவனம் A.A.M. பள்ளியில் கி.வா.ஜ. 'தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்' என்னும் தலைப்பில் பேசிய கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார். டிசம்பர், 2ஆம் நாள் திண்டிவனத்திலிருந்து புறப்பட்டு சென்னை வந்து சேர்ந்தார்

1936, டிசம்பர், 4, பிராமணக் குடும்பத்தில் பிறந்த, தென்னகத்தின் முதல் பட்டதாரியான R.S. சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள், இவருக்கு இரண்டு கண்ணாடி பீரோக்களை அனுப்பி உதவினார்

1936, டிசம்பர், 5, மயிலாப்பூர் சென்று ஆர்.எஸ். சுப்பலக்ஷ்மி, ஸ்வர்ணாம்பாள் ஆகியோர்களைச் சந்தித்துவிட்டு வந்தார்

1936, டிசம்பர், 7, சென்னையில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கண்காட்சியில் இவரது புத்தகங்களை வைப்பதற்கு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார்

1936, டிசம்பர், 9, திருவனந்தபுரம் மகாராஜாவிற்குப் புத்தகங்கள் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டியும், சில உதவிகள் செய்ய வேண்டியும் கடிதம் எழுதி அனுப்பினார்

1936, டிசம்பர், 14, காங்கிரஸ் கண்காட்சியில் சர்தார் வல்லபாய் படேல் கண்காட்சியைத் திறந்த வைத்தபோது அங்குச் சென்று வந்தார்; அங்கு ராஜாஜியைச் சந்தித்தார்

1936, டிசம்பர், 18, ஆனந்தவிகடன் அதிபர் எஸ்.எஸ். வாசன் அவர்களை அவரது இல்லத்திற்குச் சென்று சந்தித்தார்

1936, டிசம்பர், 23, சென்னை சங்கீத வித்வத் சபையின் (இன்று மியூசிக் அகாடமி என்று அழைக்கப்படுவது) துவக்கவிழாவிற்குச் சென்று வந்தார்; வித்வத் சபையை ஸர்.சிவஸ்வாமி ஐயர் திறந்துவைத்தார்; உமையாள்புரம் சாமிநாதையர் தலைமை வகித்தார்.அங்கு, கே. ஸ்ரீநிவாஸன், கே. பாலசுப்ரமணிய ஐயர், பழமானோரி சாமிநாதையர், டி.எம்.கிருஷ்ணசாமி ஐயர், கே.வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், எஸ்.ஓய்.கிருஷ்ணசாமி ஐயர், பி.எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயர் முதலியோர்களைச் சந்தித்தார்

1936, டிசம்பர், 24, 'மகாவைத்தியநாதையர் எனும் உரைநடை நூலை வெளியிட்டார்; வைகுண்ட ஏகாதசி நாள்

1936, நான் கண்டதும் கேட்டதும் (12 கட்டுரைகள்), புதியதும் பழையதும் (20 கட்டுரைகள்) ஆகிய கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்களின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1936, கணம் கிருஷ்ணையர், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் ஆகிய இரு உரைநடை நூல்களை வெளியிட்டார்

1936, தாண்டவராய கவிராயர் இயற்றிய திருமயிலை யமக அந்தாதி மூலமும் பழைய உரையும், முதல் பதிப்பு வெளிவந்தது

1936, புறநானூறு மூலம், முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1936, மிதிலைப்பட்டிக் குழந்தைக் கவிராயர் இயற்றிய மான்விடு தூது, குறிப்புரை எழுதிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1936, ஸ்ரீவானாமலை மடம் ஆஸ்தான வித்வான் தென்திருப்பேரை அபிநவ காளமேகம் அபிநவ பிள்ளைப்பெருமானையாங்கார்

என்று வழங்குகின்ற ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ அநந்தகிருஷ்ணையங்கார் சுவாமிகள் இயற்றிய திருவரங்கச் சிலைடை மாலையை விருதுநகர் நாடார் டவுன் ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழாசிரியர் கி. இராஜகோட்டியப்ப பிள்ளையவர்களது குறிப்புரையுடன் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1937, நல்லுரைக்கோவை முதல் தொகுதி (8 கட்டுரைகள்), இரண்டாம் தொகுதி (14 கட்டுரைகள்) நூல்களின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1937, ஜனவரி, 1, சங்கீத வித்வத் சபையின் பரிசளிப்புக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார், அங்கு வந்திருந்த ராஜாஜியைச் சந்தித்தார்

1937, ஜனவரி, 3, 'மறவர் நேசன்' இதழின் ஆசிரியர் எஸ்.ஆர். பெரியசாமித் தேவர் வந்து இவரைச் சந்தித்து, இதழிற்கு ஏதேனும் ஒரு கட்டுரை எழுதித் தரவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்

1937, ஜனவரி, 14, சிங்கப்பூரிலிருந்து வெளிவந்துகொண்டிருந்த 'முன்னேற்றம்' என்ற இதழின் ஆண்டு மலருக்குத் 'தாசில் அனந்தராமையர்' என்ற கட்டுரையை எழுதி அனுப்பினார்

1937, ஜனவரி, 6, சென்னை மாநிலக் கல்லூரித் தமிழ்ச் சங்க ஆண்டுவிழாவில் கலந்து கொண்டார்; பி.பி.எஸ்.சாஸ்திரியின் தலைமையின்கீழ் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாசாரியார் 'மாணாக்கர் வாழ்க்கை' எனும் தலைப்பில் உரையாற்றினார்

1937, ஜனவரி, 6, 7, மதுரை வழக்கறிஞர் ஸ்ரீமான் என்.நடேசையர் தலைமையில் நடைபெற்ற சநாதனதர்ம மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்

1937, ஜனவரி, 9, சு.சத்தியமூர்த்தி ஜயரை அவரது இல்லத்திற்குச் சென்று சந்தித்துவிட்டு வந்தார்; வரும்போது தலையில் காயம்பட்டுவிட்டது, மறுநாள் (ஜனவரி, 10) சு. சத்தியமூர்த்தி ஜயர் இவர் வீட்டிற்கு நலம் விசாரித்துவிட்டுச் சென்றார்

1937, ஜனவரி, 16, குடந்தை, கோபால்ராவ் நூல் நிலையத்தில் இவரின் திருவருவப்படம் ம.வீ. ராமாநுஜாசாரியரால் திறந்துவைக்கப் பெற்றது

1937, ஜனவரி, 26, இவரது திருமகனார் கலியாணசுந்தரம் ஐயருக்கு ஸ்பீரிண்டெண்ட் வேலை கிடைக்கப்பெற்றது

1937, ஜனவரி, 28, மயிலாப்பூர் மகளிர் (மயிலாப்பூர் ஸ்திரீகள்) சங்கத்தில் 'தமிழ்நாட்டுப் பெண்பாலார்' என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார்; இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த ஆர்.எஸ். சுப்பலக்ஷ்மி இவரைப் பாராட்டிப் பேசியுண்டுச் சென்றார்

1937, மார்ச்சு, 3, மயிலாப்பூர் பி. எஸ்.உயர்நிலைப் பள்ளியில் வி.எஸ். ஸ்ரீநிவாஸாஸ்திரிகள் தலைமையில் நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவிற்குச் சென்று வந்தார்

1937, மார்ச்சு, 16, சென்னையில் நடைபெற்ற சுருக்கெழுத்தாளர் சங்கக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்

1937, மார்ச்சு, 19, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் இல்லத்தில் நடைபெற்ற ஹெல்ஸ் துரையின் விருந்தளிப்பில் கலந்துகொண்டார்

1937, மே, 22, கலைமகள் இதழில் இவர் எழுதியிருந்த 'பிச்சைப் பாட்டு' எனும் கட்டுரையைப் படித்துவிட்டு ராஜாஜி பாராட்டிக் கடிதம் எழுதினார்

1937, தமிழ்நாடு விளக்கம் மூலமும் பழைய உரையும், முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1937, மார்ச்சு, 26, திருவல்லிக்கேணி தமிழ்ச் சங்கத்தில் டி.எஸ். ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் தலைமையில் நடைபெற்ற 'கம்பர் திருநாள்' கொண்டாட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்

1937, மார்ச்சு, 27, சென்னையில் நடைபெற்ற பாரதிய சாகித்திய பரிஷத்தின் மகாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காகச் சென்னை வந்து இந்தி பிரசாரச் சபாவில் தங்கியிருந்த மகாத்மா காந்தியை ராஜாஜியுடன் சென்று சந்தித்தார்; அதன்பின் மாநாட்டிற்குச் சென்று வரவேற்புரை ஆற்றினார்; மாநாட்டிற்கு மகாத்மா காந்தியவர்கள் தலைமை வகித்தார்

1937, ஏப்ரல், 9, எஸ். ஆர்.ஸ்ரீநிவாஸன் தலைமையில் நடைபெற்ற திருவல்லிக்கேணிக் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலை ஆண்டு விழாவில் கலந்துகொண்டார்; அந்த விழாவில் திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியாரும் உரையாற்றினார்

1937, ஏப்ரல், 12, தொண்டை மண்டலம் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆண்டுவிழாவில் கலந்துகொண்டார்

1937, ஏப்ரல், 13, ஆர்.எஸ். சுப்பலட்சுமி அம்மாள், அம்புஜம் அம்மாள் ஆகிய இருவரும் இவரது வீட்டிற்கு வந்து சந்தித்துவிட்டுச் சென்றனர்

1937, ஜூலை, 16, வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் 80ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினார்

1937, குறுந்தொகை மூலமும் உரையும் (இவர் எழுதிய உரை) முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1937, சிராமலைக்கோவையின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1937, எல்லப் நயினார் இயற்றிய திருவாரூர்க் கோவை, முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார். இரண்டாம் பதிப்பு 1941இல் வெளிவந்தது

1937, நிறைவு மஞ்சரி முதல் தொகுதியின் (24 கட்டுரைகள்) முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1937, செய்யுள் வாசகத் திரட்டு, சென்னை இராஜதானிக் கலாசாலைத் தமிழாசிரியர் வித்துவான் R. விசுவநாதையருடன் இணைந்துத் தொகுத்து வெளியிட்டார்

1938, ஜனவரி, 11, சென்னையில் வைஸ்ராய் நடத்திய விருந்தில் கலந்துகொண்டார்

1938, நல்லுரைக்கோவை மூன்றாம் தொகுதியின் (15 கட்டுரைகள்) முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1938, மார்ச்சு, 15, சென்னை, ஆக்ஸ்போர்டு சமஸ்கிருத ஆசிரியர் பிரசங்கத்திற்குச் சென்றுவந்தார்

1938, மார்ச்சு, 28, கவர்னர் தலைமையில் அரசு இல்ல பாங்கெட் அரங்கில் நடைபெற்ற நூலகச் சங்கக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்

1938, மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தின் இரண்டாம் பாகத்தின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1938, அந்தக்கக்கவி வீரராகவமுதலியார் இயற்றிய திருக்கழுக்குன்ற உலாவைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1938, திருக்காளத்தி நாதர் இட்காமிய மாலையின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1938, திருமலையாண்டவர் குறவஞ்சியின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1938, ஸ்ரீசென்னமல்லையர் இயற்றிய சிவ சிவ வெண்பா மூலமும் உரையும், முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1938, பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர் இயற்றிய திருமாலிருஞ் சோலைமலை அழகர் கிள்ளைவிடுதூது, முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார், இரண்டாம் பதிப்பு 1941இல் வெளிவந்தது

1939, நல்லுரைக்கோவை நான்காம் தொகுதியின் (20 கட்டுரைகள்) முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1939, செட்டம்பர், 16, குமரகுருபர சுவாமி பிரபந்தங்கள், முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1939, சீனிச்சர்க்கரைப் புலவர் இயற்றிய புகையிலை விடு தூது, முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1939, காஞ்சீபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார் இயற்றிய திருக்கழுக்குன்றச் சிலேடை வெண்பாவின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1939, திருத்தணிகைக் கந்தப்பையர் இயற்றிய தணிகாசல புராணம், முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1939, நாராயண தீக்ஷிதர் இயற்றிய தென்திருப்பேரை மகர நெடுங்குழைக்காதர் பாமாலையின் முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்.

1939, ஜன், 1, செட்டிநாட்டு கொப்பணாப்பட்டியில் மெய்யப்பச் செட்டியார் கட்டிமுடித்திருந்த கலைமகள் கோவில் திறப்புவிழாவில் பங்கேற்று வரவேற்புரை ஆற்றினார்

1939, நவம்பர், 25, செவ்வைச்சூடுவார் பாகவதத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதத் தொடங்கினார்

1939, நவம்பர், 28, டி. கே. எ. கல்கி இருவரும் இவரது வீட்டிற்கு வந்து சந்தித்தனர்; சுயசரிதையை ஆனந்தவிகடன்ில் எழுதுவது குறித்துக் கலந்துரையாடினர்

1939, டிசம்பர், 7, இந்து நாளிதழின் வைரவிழாவில் பங்கேற்று வாழ்த்துரை வழங்கினார்

1939, டிசம்பர், 15, கல்கி அவர்களிடம் ஆனந்தவிகடன் இதழில் வெளியிடும் வகையில் தனது சுயசரிதத்தின் முதல் அத்தியாயத்தை எழுதிக் கொடுத்தார்

1940, மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தின் இரண்டாம் பாகத்தின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1940, திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1940, மேலகரம் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் இயற்றிய திருக்குற்றாலச் சிலேடை வெண்பா பதிப்பை வெளியிட்டார்

1940, வீரராகவ கவி இயற்றிய வில்லைப்புராணப் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1940, டிசம்பர், 6, ஆனந்த விகடன் இதழில் இவரது 'சுயசரிதம்' முதல் அத்தியாயம் வெளிவந்தது

1940, ஜனவரி, 21, உடல்நலம் பாதிப்புற்று இராயபுரம் அரசு மருத்துவமனையில் சிகிச்சைக்காகச் சேர்க்கப்பெற்றார்

1940, ஜன், 12, கூத்தனூர் கலைமகள் சம்பந்தமாகப் பாடல்கள் எழுதி அனுப்பினார்

1941, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1941, ஆகஸ்டு, 5, தமிழ் இசையைப் பற்றி டைக்ஸ் வரதாசாரியாருக்கு எழுதி அனுப்பினார்

1941, செப்டம்பர், 29, திருச்சி வானொலியில் இவர் எழுதி அனுப்பிய 'எது தமிழ்' கட்டுரை வாசிக்கப்பட்டது

1941, நல்லுரைக்கோவை முதல் தொகுதி (8 கட்டுரைகள்)யின் இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டார்

1941, டிசம்பர், 7, கொள்ளுப்பேரன் வேங்கடகிருஷ்ண ஐயரால் கணகரத்தனாபிஷேகம் நடத்தி வைக்கப்பெற்றது

1942, ஜனவரி 12, தியாகராசவிவாச இல்லத்தின் மேல்மாடியிலிருந்து இறங்கிவரும்பொழுது (அதிகாலை 4 மணி) தவறி கீழே விழுந்து காலில் வீக்கம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது; வீக்கத்திற்கு வைத்தியம் பார்த்தார்கள்.

1942, ஜனவரி, 29, குடும்ப மருத்துவர் திருமூர்த்தி அவர்கள் இவரைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து இடுப்பு எலும்பில் முறிவு ஏற்பட்டிருப்பதை அறிந்து, அதற்குரிய மருத்துவம் பார்த்துவந்தார்

1942, ஏப்ரல், 11, இரண்டாம் உலகப்போர் காரணமாகச் சென்னையிலிருந்த பலரும் வெளியூருக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். அந்தச் சமயத்தில் இவரைத் திருக்கழுக்குன்றம் அழைத்துச் சென்று திருவாவடுதுறை மடத்திற்குச் சொந்தமான இல்லத்தில் தங்கவைத்து மருத்துவம் பார்த்து வந்தனர்

1942, ஏப்ரல் 27, குளிர் காய்ச்சல் அதிகமானது

1942, ஏப்ரல், 28, மாலை 3.35 மணிக்கு ஏடுகாத்த பெருங்கீழுவர் மறைவுற்றார்

1942, உ.வே.சாமிநாதையர் எழுதி வைத்திருந்த 'வித்துவான் தியாகராச செட்டியார்' என்ற நூல், திரு. கலியாணசுந்தர ஐயரால் வெளியிடப்பட்டது

1942, நினைவுமஞ்சரி இரண்டாம் தொகுதியின் (25 கட்டுரைகள்) முதல் பதிப்பு வெளிவந்தது; உ.வே.சாமிநாதையர் எழுதிய கட்டுரைகள்; இவரின் மகன் கலியாணசுந்தர ஐயரால் வெளியிடப்பட்டது

1942, டிசம்பர், திருவல்லிக்கேணி இந்து இளைஞர் சங்கத்தில் உ.வே.சாமிநாதையர், மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் திருவருவப் படங்கள் அமைப்பு விழா நடைபெற்றது; விழாவில் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை கலந்துகொண்டு சாமிநாதையரைப் பற்றி உரையாற்றினார்

1943, ஜூலை, 7, உ.வே.சாமிநாதையர் திருமகனார் எஸ். கல்யாணசுந்தரமையர் விருப்பத்தின்படி, திருமதி ருக்மிணியேவி அவர்களின் முயற்சியினால் அடையாற்றுப் பிரம்மஞான சபையின் தலைமை அலுவலகத்தின் ஓர் அறையில் நிறுவப்பெற்ற மாகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தைச் சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி என். சந்திரசேகர ஐயர் திறந்து வைத்தார், அதுமுதல் 7.5.1962ஆம் ஆண்டு வரையில் ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகளாக நூல் நிலையம் இங்குதான் செயல்பட்டுவந்தது; முதன் முதலாக 939 ஓலைச் சுவடிகளைக் கொண்டு நிறுவப்பெற்றது

1948, மார்ச்சு, 6, சென்னை, மாநிலக் கல்லூரியில், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் தீவான் பகதூர் ஆ. இலக்குமணசாமி முதலியார் தலைமையில் உ.வே.சாமிநாதையர் உருவச்சிலை நாட்டுவிழா நடைபெற்றது; சென்னை மாகாண முதல்வர் ஓ. பி. இராசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் உருவச்சிலையைத் திறந்துவைத்தார்கள்

1948, ஜூலை, 'மாகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்' எனும் நூல், சுதேசமித்திரன் ஆசிரியர் கே. சுந்தரராகவன் அவர்களால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது

1950, ஆனந்த விகடன் இதழில் 6.1.1940 முதல் 1942, மே மாதம் வரையில் சாமிநாதையர் எழுதிவந்த சுயசரிதம் 'என் சரித்திரம்' எனும் பெயரில் இவரின் மகன் கலியாணசுந்தர ஜயரால் தொகுத்துப் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது

1951, ஜூன், அடையாற்றுப் பிரம்மஞான சபையின் தலைமை அலுவலகத்தில் இயங்கிவந்த மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தின் ஒரு பகுதியில், நூல்களை ஆராய்வதற்கும், புதிய பதிப்புகளை வெளியிடுவதற்கும், நிலையத்திற்கு வருகிறவர்கள் படிப்பதற்கும் பயன்படும்படி அச்சிட நூல்கள் அடங்கிய ஒரு பகுதி 524 நூல்களைக் கொண்டு திறக்கப்பெற்றது

1955, பிப்ரவரி, 18, உ. வே. சாமிநாதையரின் நூற்றாண்டு நிறைவுவிழா நினைவாக அடையாறு, பிரம்மஞான சபையில் சாமிநாதையரின் சம்பந்தமான அரிய பொருளமைந்த ஒரு பொருட்காட்சி திறக்கப்பட்டு மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றது. கண்காட்சியை முதலமைச்சர் திரு. கே. காமராஜர் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். பேராசிரியர் மு. வரதராசனார் 'தமிழ் ஆராய்ச்சி' என்னும் பொருள்பற்றிப் பேருரை நிகழ்த்தினார்

1955, பிப்ரவரி, 19, உ. வே. சாமிநாதையரின் நூற்றாண்டு நிறைவுவிழா நினைவாகச் 'சாமிநாதையர்வர்களின் மாணவர் மாநாடு' மயிலாப்பூர் பி. எஸ். உயர்நிலைப் பள்ளியில் கே. பாலசுப்பிரமணிய ஜயர் தலைமையில் நடைபெற்றது

1955, பிப்ரவரி, 20, உ. வே. சாமிநாதையரின் நூற்றாண்டு நிறைவுவிழா நினைவாகச் சென்னை ராஜாஜி ஹாலில் கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா அவர்கள் தலைமையில் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. பொதுக்கூட்ட மேடையில் வித்துவான் தியாகராச செட்டியார் அவர்களின் படத்தைப் பேராசிரியர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் திறந்துவைத்தார். பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் 'தமிழ் வளர்ச்சி' என்ற தலைப்பிலும், ராஜாஜி 'ஜயரவர்களால் தமிழ் அடைந்த பெருமைகள்' என்ற தலைப்பிலும் உரையாற்றினர்

1956, பிப்ரவரி, 18, 19, 20 உ. வே. சாமிநாதையரின் நூற்றாண்டு விழா 'மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தின்' சார்பில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இதற்கான விழாக்குழுவில் அன்றைய கல்வி, நிதி அமைச்சர் கனம். சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைவராகவும், வ.சோ. தியாகராஜ முதலியார், கி.வா. ஜகந்நாதன் ஆகிய இருவரும் உறுப்பினர்களாகவும் இருந்து செயல்பட்டனர்

1958, ஜனவரி, 21, என் சரித்திரம் (சுருக்கம்), சாகித்திய அகாடமிக்காக என் சரித்திரத்தைச் சுருக்கி எழுதி கி. வா. ஜகந்நாதனால் வெளியிடப்பட்டது

1961, தமிழ்ப்பா மஞ்சரி முதல் பாகம் வெளிவந்தது; பல்வேறு கழல்களில் உ.வே. சாமிநாதையர் இயற்றியிருந்த தெய்வத் துதிப் பாடல்களைக் கி.வா. ஜகந்நாதன் தொகுத்துப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1962, தமிழ்ப்பா மஞ்சரி இரண்டாம் பாகம் வெளிவந்தது; பல்வேறு கழல்களில் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியிருந்த பாடல்களைக் கி.வா. ஜகந்நாதன் தொகுத்துப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்

1962, டிசம்பர், 3, சென்னை, கலாசேஷத்திர வளாகத்தில் மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தின் புதிய கட்டிடத்திற்கு, சென்னைக் கல்விமைச்சர்

மாண்புமிகு திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களால் அடிக்கல் நாடப்பட்டது

1967, பிப்ரவரி, 5, மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தின் கிருகப் பிரவேசம் நடைபெற்றது

1967, ஏப்ரல், 22, கல்வி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. நெடுஞ் செழியன் அவர்களால் மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலைய கட்டிடம் திறந்துவைக்கப் பெற்றது

1983, என் ஆசிரியப்பிரான், என் சரித்திரத்தின் தொடர்ச்சியாக உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதிவைத்திருந்த குறிப்புக்களைக் கொண்டு கி. வா. ஜ. அவர்களால் எழுதி வெளியிடப்பட்டது

1983, தமிழ்த் தாத்தா (டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஜயரவர்கள் வாழ்வும் இலக்கியப் பணியும்) என்ற நூல் சாகித்திய அகாடமியின் 'இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்' எனும் வரிசையில் கி. வா. ஜகந்நாதனால் எழுதி வெளியிடப்பெற்றது

1983, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பல தமிழ் ஆர்வலர்களின் பொருளுதவியைக் கொண்டு 'டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் அறக்கட்டளை' நிறுவப்பட்டது; இந்த அறக்கட்டளையின் வழியாகத் தமிழ்நூல் பதிப்பு வரலாறு பற்றி ஆண்டுதோறும் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது

1997 ஜனவரி 19, சென்னை, திருவாண்பியூர், மகாமகோபாத்தியாய உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலைய நுழைவாயிலில் சாமிநாதையர் திருவுருவச்சிலை முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் திரு. ஆர்.வெங்கடராமன் அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது; இதற்கான விழாக் குழுவில் திரு. கே. சங்கரமேனன், திரு. அ.மு. பரமசிவானந்தம் இருவரும் தலைவர்களாகவும், திரு. எஸ். ராமநாதன், திரு. ச. பாலசாரநாதன், திரு. குமரி அனந்தன் உள்ளிட்ட ஒன்பதுபேர் உறுப்பினர்களாகவும் இருந்தனர். சிலை திறப்பு விழா நினைவாகச் சிறப்பு மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பெற்றது; முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்களால் முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் 50,000/ அளிக்கப்பட்டது

2006, பிப்ரவரி, 18, இவரின் இருநூற்றாண்டு நினைவாக 'நினைவு அஞ்சல் தலை' இந்திய அரசால் வெளியிடப்பட்டது

2008, ஏப்ரல், 27, தமிழக அரசால் உத்தமதானபுரத்தில் உ.வே. சாமிநாதையர் வாழ்ந்த வீட்டைப் புனரமைத்து நினைவு இல்லமாக அமைத்துத் திறந்துவைக்கப் பெற்றது

2018, ஜூலை, 12, உ. வே. சாமிநாதையர் கடிதக் கருவூலம் (தொகுதி 1; 1877 1900) பேராசிரியர் ஆ. இரா. வெங்கடாசலபதி அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டு உ.வே.சா. நூலக வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. சாமிநாதையர், உ.வே. 2008 (ஏழாம் பதிப்பு). என் சரித்திரம். சென்னை: மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்.
2. நினைவு மஞ்சரி, பாகம் 2, 1942, உ.வே. சாமிநாதையர், எஸ். கலியாணசுந்தர ஜயரால் பதிப்பிக்கப் பெற்றது, சென்னை: கபீர் அச்சுக்கூடம்.
3. நல்லுரைக்கோவை, பாகம், 3, 1938. மகாமகோபாத்தியாய தாஷ்ஷினாத்ய கலாநிதி டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதியது, சென்னை: கார்டியன் அச்சுக்கூடம்.
4. வேங்கடாசலபதி, ஆ. இரா. 2018. உ.வே.சாமிநாதையர் கடிதக் கருவூலம், சென்னை: டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்.